கல்கி

KALKI 3-11-74 60 காசு

கட்டாவ் கல்-பனையிலே... மோகன வர்ணஜாலப் புதுயுகம்;
ஆயிரம் அகலிகைகளின் மறுமலர்ச்சி. நாடி துடிக்கும் வாழ்வின்
நடனச் சித்திரம். நேசவிலே ஆத்ம நிம்மதி.
கற்ப காலம் வாழும் டெரிகோஸா கற்பனைக் கோல வரிசை.
ஒற்றுமை உணர்வின் உருவகம். •

கட்டாவ்
டெரிகோஸா சேலைகள்
'டெரீன்'

அருள் பிலிம்சாரின்
தீபாவளி வெளியீடான
''அவள் ஒரு
தொடர் கதை''
திரைப் படத்தில்
சுஜாதா,
ஜயலக்ஷ்மி.

EP-RASI-93

எல்லா
அயிட்டங்களுக்கும்
10%
விசேஷத்
தள்ளுபடி

தீபாவளிக்கு
ராசி
கதம்பம்
(RASI ASSORTMENT)

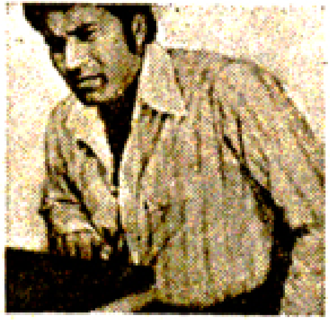
ராதா சில்க் எம்போரியம்
சென்னை-600004

ராதா சில்க் எம்போரியம்
29, கோவிந்த் மஹல்,
86-B, மரைன் டிரைவ், G.ரோடு,
பம்பாய்-400002
சார்பு நிறுவனம்: ராதா சில்க்ஸ்
'தன் பில்டிங்ஸ்' மவுண்ட் ரோடு,
சென்னை-600002

ராதா சில்க்கின் ராசி
உன்னத வாழ்வுக்கு ஆசி

சோர்வா ?
பலவீனமா ?

சாப்பிடுங்கள்

வாட்டர்பரீஸ் விட்டமின் டானிக்— விட்டமின்களும், இரும்புச் சத்தும், தாதுப்பொருட்களும் அடங்கிய பரிபூரண டானிக்

சில டானிக்குகளில் விட்டமின்கள் மட்டுமே உள்ளன. சிலவற்றில் தாதுச் சத்துக்களோ அல்லது இரும்புச் சத்தோதான் உள்ளன. வாட்டர்பரீஸ் விட்டமின் டானிக் பரிபூரணமானது. அதில் விட்டமின்களும், இரும்புச் சத்தும், தாதுச்சத்துக்களும் சமசீராக இணைந்துள்ளன—

தினமும் உற்சாகமும், சக்தியும், வலிமையும் கொடுக்கிறது.

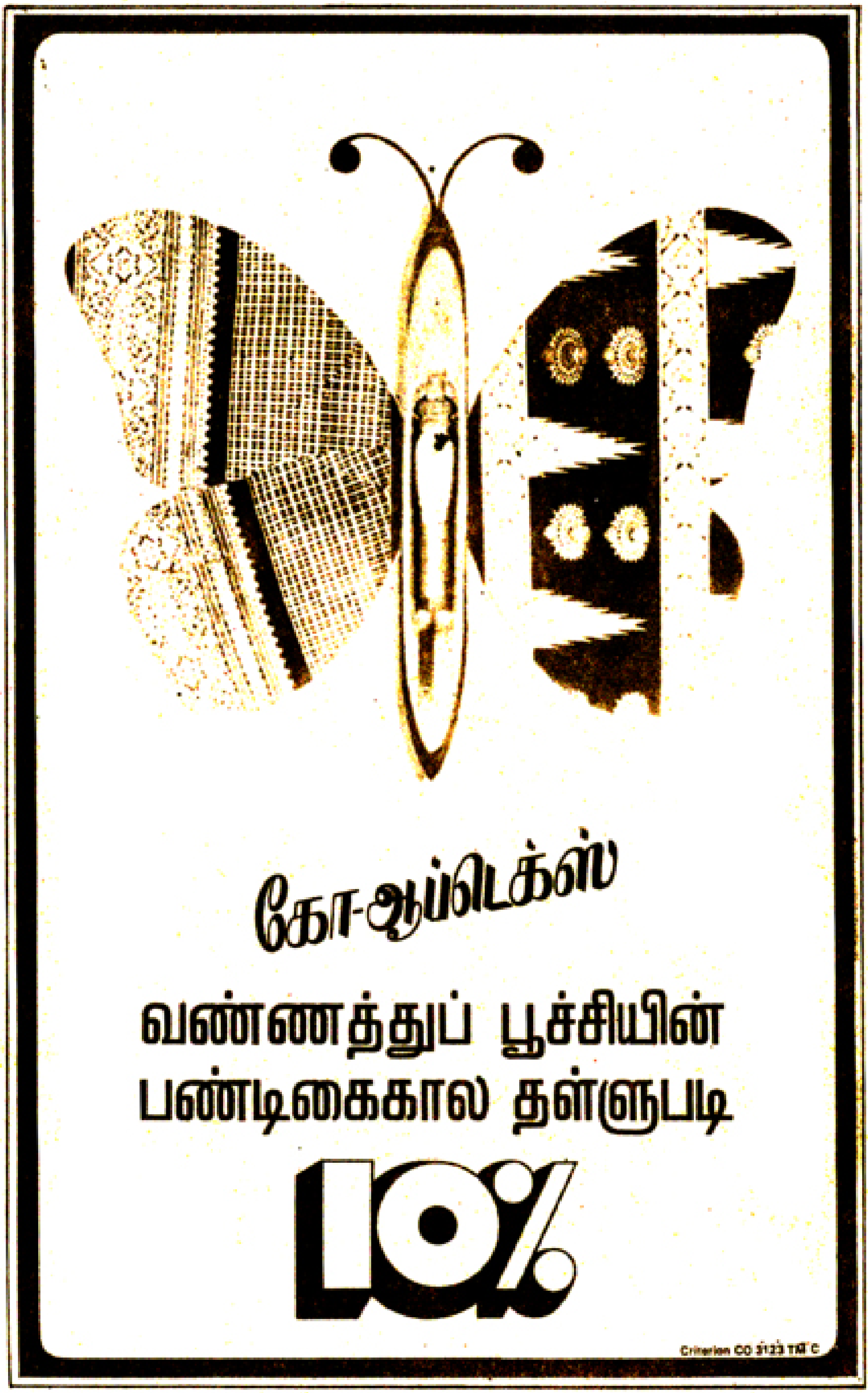

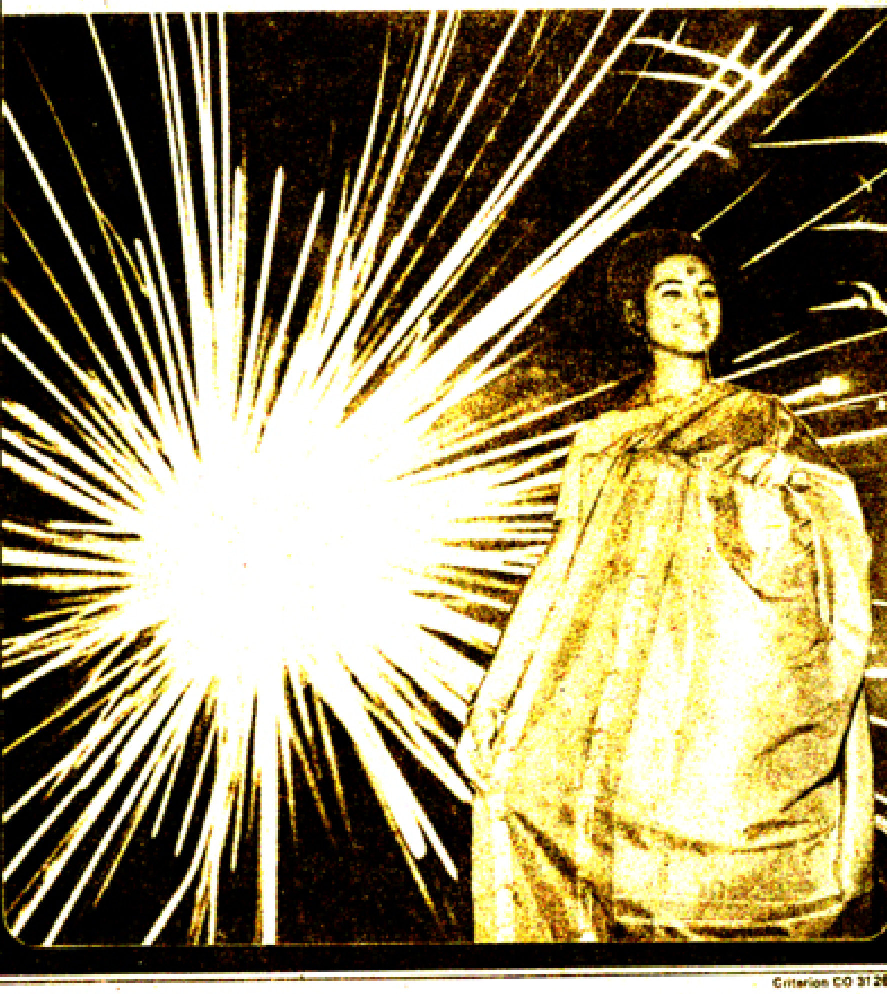
விட்டமின்கள் நிரம்பியது

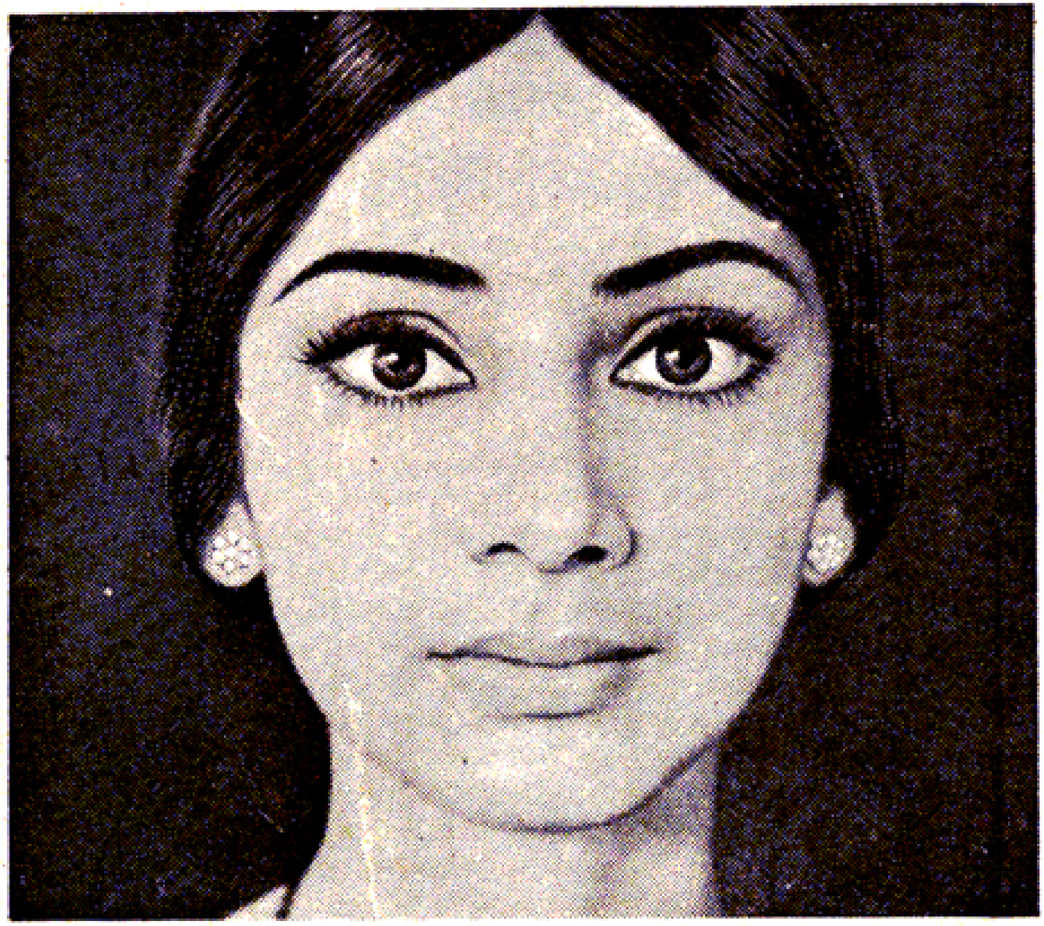
வாட்டர்பரீஸ் விட்டமின் டானிக்

கருகருப்பான ஆரோக்கியத்திற்கு பரிபூரணமான டானிக்

Grant 9 TH

கோ-ஆப்டெக்ஸ்
வண்ணத்துப் பூச்சியின்
பண்டிகைகால தள்ளுபடி
10%
Criterion CO 3123 TM C

பச்சிள மேனியைக் காப்பதற்கே
பாப்பா காட்டும் வழி உமக்கே

ஜான்ஸன்ஸ்* பேபி பவுடர்—

மேனியிலே அதி நுட்பமான பகுதி- உங்கள் முகத்தின் சருமம்; பச்சிளம் தளிர் போன்ற அதனைப் பாதுகாக்கத் தக்க பவுடர் எது? பாப்பாவின் மேனியைக் காப்பாற்றும் பூப்போன்ற மென்மையான பவுடரே தேவை. மழமழ மென்மையோடு குளுமையாக வைத்திருப்பதற்கு — ஜான்ஸன்ஸ் பேபி பவுடர். எங்கெங்குமே, எழில்கொஞ்சும் இளம் செல்வியர் உபயோகிக்கும் பவுடர்.

பிறந்த நாளைய மிஞ்சும் மென்மையோடு
உங்கள் மேனி மிளிரப் பேணுதல்

*Johnson & Johnson**

* Trade Mark
® Johnson & Johnson.

லின்டாஸ்-JJ. 4-140 TM

மதுரை மில்ஸ் மட்டுமே 260 க்கும் அதிகமான வண்ணங்களின் ரகங்களை வழங்குகிறது— தனிப்பட்ட பண்புள்ள ஆடவருக்காக

அவரே தனிச் சிறப்பை விரும்புபவர்

மிகச் சிறந்ததைத்
தேர்ந்தெடுக்க
அறிவுக் கூர்மையும்
ஆழ்ந்த ரசனையும்
வேண்டும்.
சில ஆடவர்களே
அதில் தேர்ச்சி
பெற்றவர்கள்.

மதுரா அளிக்கும்
260 க்கும் அதிகமான
வண்ணங்களில் தரம்
செறிந்த 'டெரீன்' இழை
கலந்த சூட்டிங்குகள்.
அதோடு எண்ணிலா
டிஸைன்களில்
'டெரீன்' இழை கலந்த
ஷர்ட்டிங்குகள்.
அவை யாவும் கண்கவர்
தோற்றமுள்ளவை.
தனிப் பெருஞ்சிறப்பு
வாய்ந்தவை.
அவரவைத்
தாண்டுபவை.

மதுரா துணிகள்

மதுரை மில்ஸ்
மதுரை, தென் இந்தியா.

விநியோகஸ்தர்கள்:
மதுரா சௌத் இந்தியா கார்பொரேஷன் (பிரை.) லிட்., சென்னை-600 001 ● ஹாஜி பி. சையத் முகம்மத், விருதுநகர்-626 001 ● டி. எம்.'ஸ் டெக்ஸ்டைல்ஸ், மதுரை-625 001 ● வி. வி. வி. ஆர். முருகேச முதலியார் & சன்ஸ், ஈரோடு-638 001 ● வி. வி. வி. ஆர். முருகேச முதலியார் & சன்ஸ், சேலம்-636 002.

சில்லறை விற்பனை ஷோ ரூம்கள்:
தயூப் எண்டர்ப்ரைசஸ், 40-41, கிழக்கு சித்திரைத் தெரு, மதுரை-625 001 ● செட்டிநாடு ஏஜன்ஸீஸ், 40, மௌண்ட் ரோடு, சென்னை-600 006 ● வி. வி. வி. ஆர். முருகேச முதலியார் & ஸன்ஸ், 139, ஒப்பனக்காரத் தெரு, கோயம்புத்தூர்-641 001 ● பாண்டியன் எண்டர்ப்ரைசஸ், 25, சின்னக்கடைத் தெரு, திருச்சிராப்பள்ளி-620 002 ● செட்டிநாடு ஏஜன்ஸீஸ், வி-7, யூனிடி பில்டிங், ஜே. ஸி. ரோடு, பெங்களூர்-560 009.

88 TAM

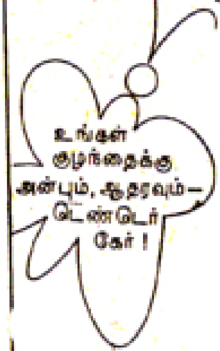
நேற்றுவரை குழந்தைகளுக்குக் கிட்டாதது

இன்று உங்கள் குழந்தைக்கு—

புதிய டெண்டெர் கேர்

பேபி பவுடர் மென்மையான சருமத்திற்கென சரியாக பஃப்பர் செய்யப்பட்டது

மென்மையான சருமத்திற்கென சரியாக பஃப்பர் செய்யப்பட்டது. உங்கள் அன்பும், ஆதரவும்தான் உங்கள் குழந்தைக்குக் கிட்டும் பெறும் பேறு. எதிலுமே மிகச் சிறந்தவற்றைத்தானே உங்கள் குழந்தைக்குத்தருகிறீர்கள்.

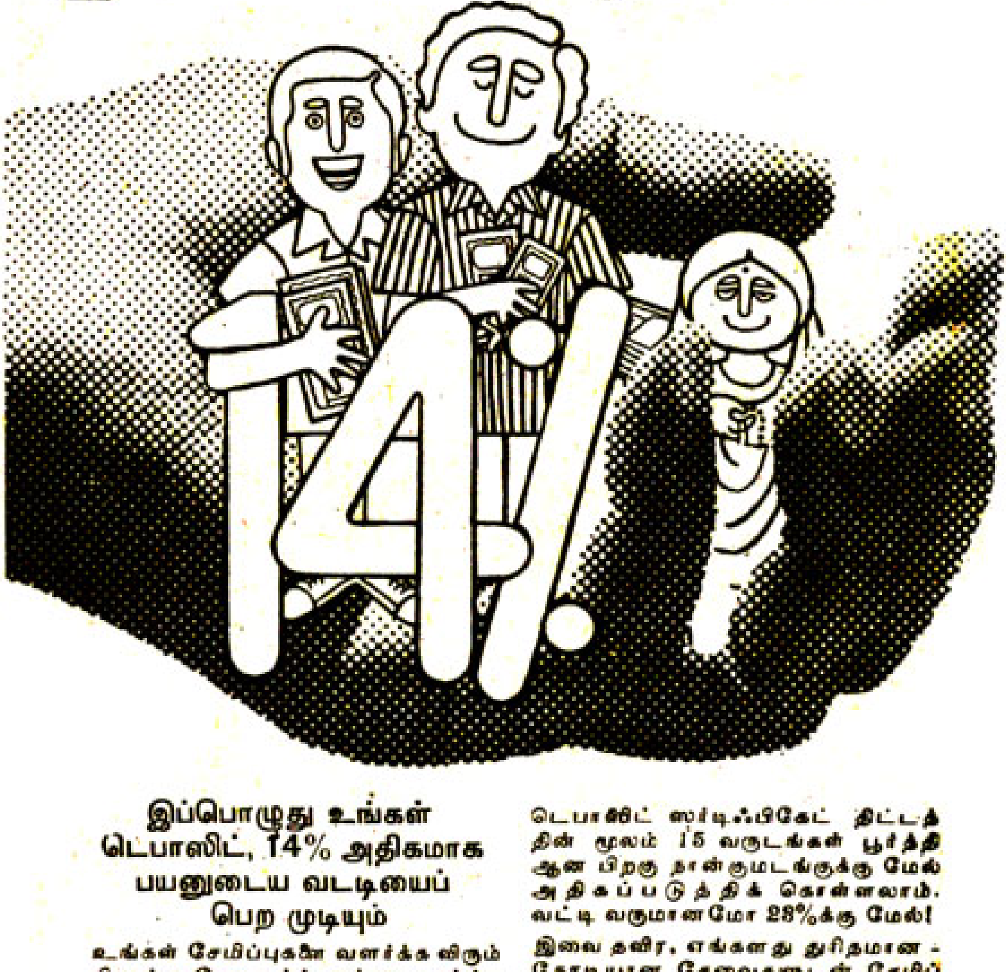
இதோ, உங்கள் அன்புக்கு ஒரு புதிய சின்னம்— டெண்டெர் கேர். புதிய பேபி பவுடர் இன்றைய விஞ்ஞான வளர்ச்சி தரும் பரிசு. நேற்று வரை வந்த பஃப்பர் செய்யப்படாத பவுடர்கள் குழந்தையின் மேனியைப் புண்படுத்தக் கூடும். ஆனால் புதிய டெண்டெர் கேர் சரியாக பஃப்பர் செய்யப் பட்டது. குழந்தையின் சருமம் சிவந்து போய் சில நேரங்களில் லேசாக புண்படுவது கூட உண்டல்லவா? இதெல்லாம் நேராமல் உங்கள் குழந்தையை டெண்டெர் கேர் பாதுகாக்கிறது. அதன் நிகரற்ற வியர்வை உறிஞ்சும் சக்தி உங்கள் குழந்தையை எப்போதும் வசதியாக, மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கச் செய்கிறது.

பட்டுப் போன்ற டால்க், மிதமான நறு மணம்— எல்லாமே அதில் கவனமாக சேர்க்கப் பட்டுள்ளன. உங்கள் குழந்தைக்காக. அதை 'டெண்டெர் கேர்' என்று அழைப்பதே அதனால்தானே.

CTC.G,I.TM

யூகோபாங்கின் உதவிக் காரம்-

இப்பொழுது உங்கள் டெபாஸிட், 14% அதிகமாக பயனுடைய வட்டியைப் பெற முடியும்

உங்கள் சேமிப்புகளை வளர்க்க விரும்பினால் யூகோபாங்க், எல்லா வாய்ப்புகளையும் வழங்குகிறது. இப்பொழுது உங்கள் ஃபிக்ஸட் டெபாஸிட் வட்டியை, ரெக்கரிங் டெபாஸிட் திட்டத்துடன் இணைப்பது மூலம் 14%க்கும் அதிகமான பயனுடைய வட்டியைப் பெற முடியும். அல்லது உங்களது டெபாஸிட்டை எங்களது கேஷ் டெபாசிட் ஸர்டிஃபிகேட் திட்டத்தின் மூலம் 15 வருடங்கள் பூர்த்தி ஆன பிறகு நான்குமடங்குக்கு மேல் அதிகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். வட்டி வருமானமோ 28%க்கு மேல்!

இவை தவிர, எங்களது துரிதமான - நேரடியான சேவைகளுடன் சேமிப்புகள், ஃபிக்ஸட் டெபாஸிட் மற்றும் ரெக்கரிங் டெபாஸிட் திட்டங்களும் எல்லா யூ கோ பா ங்க் கிளைகளிலும் இயங்கிவருகிறது.

விவரங்களுக்கு அருகிலுள்ள யூகோ பாங்க் கிளையுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

யுனைடெட் கமர்ஷியல் பாங்க்

தாங்களே தங்களுக்கு உதவ மக்களுக்கு லாபகரமாக உதவுகிறது

UCOC-38 TAM

கல்கி

ஆனந்த, ஐப்பசி 17
நவம்பர் 3, 1974

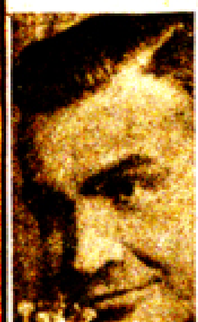

****

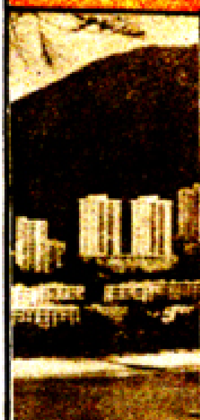
“கல்கி”யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

அடுத்த இதழில்

படத்தில் காண்பது ‘ஜேம்ஸ் பாண்ட்’ ஷியான்கானரி. ஆனால் அவர் இப்போது நூதனமான ஒரு பாத்திரமேற்று எதிர்காலத்துக்கே சென்று விடுகிறார், புதிய திரைப் படத்தில்.

ஹாங்காங், கொள்ளை மலிவுதான் எல்லாப் பொருள்களும். ஆனால் ஏமாற்றுச் சாகசங்களும் இங்கு மலிவுச் சரக்காகி விட்டன இப்போது. ஹாங்காங், பாங்காக் பற்றிய ருசிகரமான தகவல்களைத் தருகிறார் ஸ்ரீமதி ராதா விசுவநாதன்.

இன்பதீபாவளி திருநாளில்
இல்லங்களில் புத்தொளியும்
பூரிப்பும் பொங்கிட
சாந்தி சில்க்
அளிக்கும்
புதிய
டிஸைன்கள்!
புதுமை
வண்ணங்கள்!!
நெஞ்சை அள்ளும்
நியூவேவ்
கண்கவர்
கவிதா
இனிமைதரும்
இன்டிமேட்
பாவையர் மயங்கும்
பாபி
மயிலாப்பூர்
சாந்தி சில்க்
எம்போரியம்
சென்னையில் புத்தம் புது பட்டு ஜவுளி மாளிகை
6, சன்னதித் தெரு. (கபாலீச்வரம் சன்னதி அருகில்) மைலாப்பூர், சென்னை-4. போன்: 74403. மதுரையில் நியூகாலேஜ் ஹவுஸில் உள்ள எங்களின் தற்காலிக ஷோ-ரூம் தீபாவளி வரை திறந்திருக்கும். ஞாயிறு விற்பனை உண்டு. ரூ. 200க்கு மேல் புடவை வாங்கினால் அழகிய பரிசு உண்டு.

அலங்கோலச் சட்டம்!

இந்திரா அம்மையாருக்கு 'ஜே' போடுகிறபோதே பண நாயகத்துக்கும் ஒரு 'ஜே' போட்டு வையுங்கள்! ஏனெனில் ஜன நாயகத்தைத் தேசப்பிரஷ்டம் செய்கிற ஓர் அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது மத்திய அரசு!

தேர்தல்களில் பணத்தின் செல்வாக்கு மிகுதியாகி நமது ஜன நாயகம் உண்மையில் பண நாயகமாகவே மாறிவருவதைக் குறித்து அறிஞர்கள் நீண்ட காலமாகவே வருத்தம் தெரிவித்து வந்திருக்கிறார்கள். இந்நிலையை மாற்றிப் பண பலத்தால் மட்டுமே தேர்தலில் வெற்றி பெறும் வாய்ப்புக்களைக் குறைப்பதற்குப் பதிலாக, இந்தப் புதிய அவசரச் சட்டம், பணப் பேய் தேர்தலில் தலைவிரித்தாட வழி வகுக்கிறது.

இந்த அவசரச் சட்டத்துக்கு இப்போது என்ன அவசரம் நேர்ந்தது? சமீபத்திய சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு ஒன்றினால் இந்திரா அரசு பீதியடைந்துள்ளதே காரணம்.

தேர்தல்களில் வேட்பாளர் செலவழிக்கும் பணத்துக்கு உச்ச வரம்பு உள்ளது நமது சட்டத்தில். ஆனால் கட்சிப் பிரசாரத்துக்குச் செலவாகும் பணத்துக்கு உச்ச வரம்பு கிடையாது. இதைப் பயன் படுத்திக் கட்சி சார்பில் வேட்பாளர் தொகுதியில் நிரம்பச் செலவு செய்து வந்தார்கள்.

சமீபத்திய தேர்தல் வழக்கு ஒன்றில் சுப்ரீம் கோர்ட் மிக நியாயமான தீர்ப்பு வழங்கியுள்ளது. 'கட்சிச் சார்பில் கட்சிப் பிர சாரத்துக்காக எவ்வளவு வேணுமானாலும் செலவழியுங்கள். ஆனால் கட்சிச் சார்பில் வேட்பாளருக்காகப் பணம் செலவு செய்யப்பட்டிருந்தால் அதை வேட்பாளர் கட்சியிடமிருந்து பெற்றுத் தான் செலவு செய்ததாகவே கருத வேண்டும். உச்ச வரம்பை மீறினால் வேட்பாளர்களின் வெற்றி செல்லாது' என்று தீர்ப்பளித்தது. சட்டத்தின் உண்மையான நோக்கத்தைத் தெளிவுபடுத்தி, தர்ம நியாயமான தீர்ப்பை வழங்கியது. பணநாயகத்தை ஒடுக்கி உண்மையான ஜனநாயகத்தை நிலைநிறுத்தும் தீர்ப்பு.

இந்திரா அரசை உடனே கிலி பிடித்துக் கொண்டது. இந்த ஒரு தொகுதியில் மட்டும்தானா அந்தத் தவறு நடந்திருக்கிறது? இந்திரா அம்மையாரின் தொகுதி உள்பட எத்தனையோ பல தொகுதிகளில் இந்திரா காங்கிரஸ் வேட்பாளருக்காக அக்கட்சி எவ்வளவோ பணம் செலவழித்திருக்கிறதே! எல்லாத் தொகுதிகளிலும் தோல்வி கண்டவர்கள் இதேபோல் வழக்குத் தொடர ஆரம்பித்தால்....?

அது மட்டுமா? இனி வரப்போகிற தேர்தல்களுக்கும் இந்தத் தீர்ப்பு இடைஞ்சலாக இருக்குமே? கள்ளக் கடத்தல்காரர் மீது போர் தொடுப்பதாகப் பாவலாக் காட்டிக் கொண்டே கறுப்புப் பணம் குவிக்கும் வசதியுள்ள ஆளும் கட்சி அந்தப் பணத்தை யெல்லாம் தேர்தலில் அன்றி வேறு எங்கு செலவழிப்பது? . கட்சிப் பிரசாரத்துக்கு மட்டுமின்றி வேட்பாளர் சார்பில் வாரி விட்டால்தானே அவர் வெற்றி பெறுவது உறுதியாகும்?

இந்த நோக்கங்களில்தான் அவசரம் அவசரமாக அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப் பட்டிருப்பதாய் நம்ப இடம் இருக்கிறது.

இனி கறுப்புப் பணம் உள்ள வேட்பாளர் தம் இஷ்டத்துக்கு எவ்வளவு வேணுமானாலும் செலவழிக்கலாம். வோட்டுக்களை விலைக்கே வாங்கிவிடலாம். 'எல்லாச் செலவுகளையும் கட்சிதான் செய்தது, தம்மிடமிருந்து சல்லிக்காசு பெயரவில்லை'. என்று கூறி விடலாம். இத்தகைய நபர் சட்ட மன்றத்துக்கு வந்தால் யோக்கியப்பொறுப்புடனா நடப்பார்?

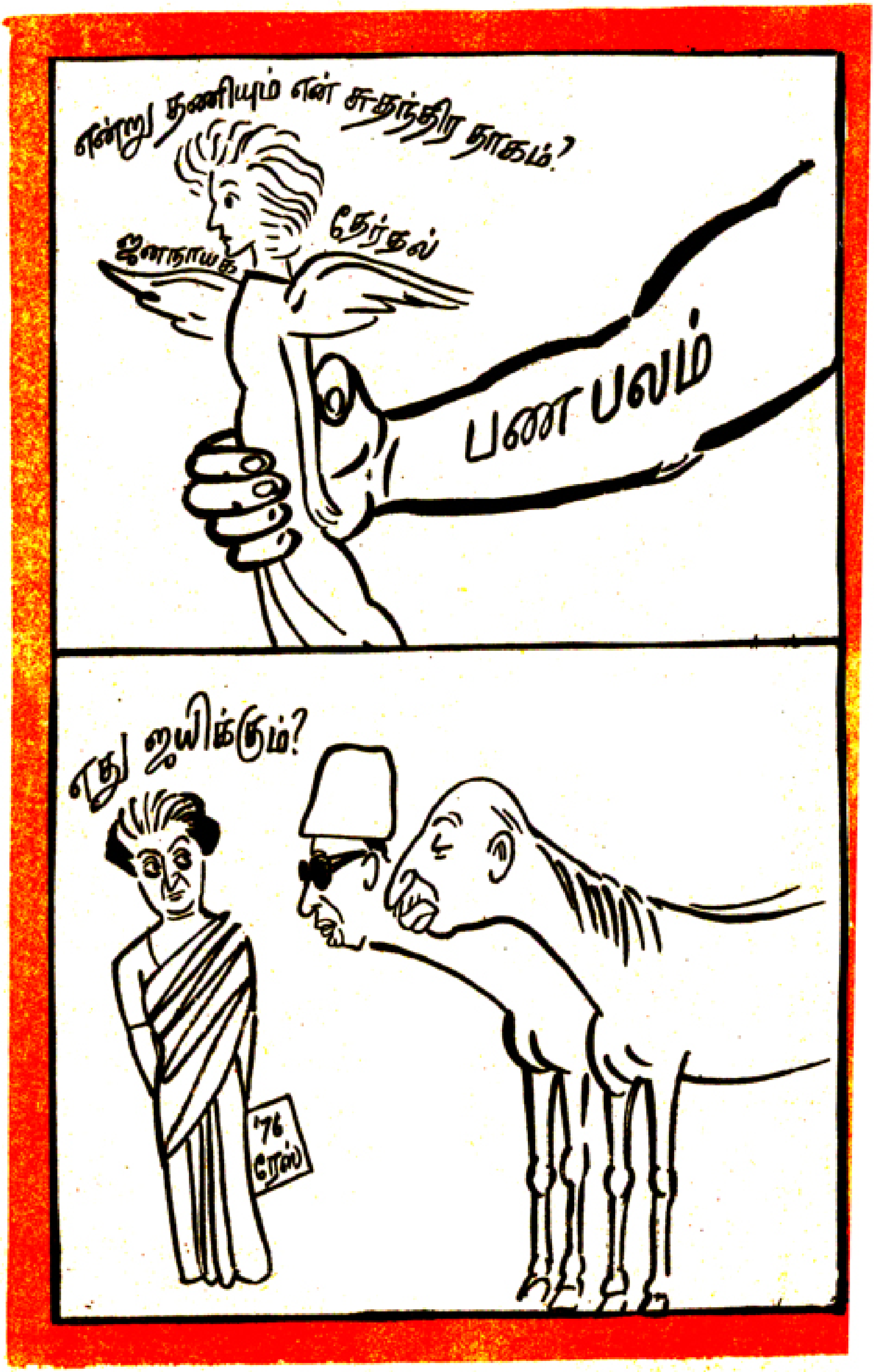
இந்திரா அம்மையாரின் இந்த அவசரச் சட்டம் ஓர் அலங்கோலச் சட்டம். பணநாயகம் இங்கு கொடிகட்டிப் பறக்க அதனைப் பூர்ண கும்பத்துடன் வரவேற்கும் சட்டம். ஜனநாயகத்துக்குச் சாவுமணி அடிக்கும் சட்டம்!

கல்கி

மலர் 34

இதழ் 14

தமிழ்த்திரு நாடுதன்னைப் பெற்ற தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா — பாரதியார்

என்று தணியும் என் சுதந்திர தாகம்?
ஜனநாயக
தேர்தல்
பண பலம்
எது ஜெயிக்கும்?
'76
ரேஸ்

என்ன சேதி?

நவாப் ராஜமாணிக்கம்

ஒரு திரைப்படம் ஐம்பது நாள் அல்லது நூறு நாள் ஓடுவது பெரிய சாதனையாகக் கருதப்படுகிறது இந்நாளில். ஆனால் முன்பு நவாப் ராஜமாணிக்கத்தின் ஒவ்வொரு நாடகமுமே தொடர்ந்து பல மாதங்களுக்குக் கொட்டகை நிரம்பிய காட்சிகளாக ஒவ்வொரு ஊரிலும் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

காட்சி ஜோடனைகளில் புதுமையைப் புகுத்திப் பெரும் புகழ் பெற்றவர் நவாப் ராஜமாணிக்கம். பிரமிக்க வைக்கும் அரங்க நிர்மாணம், நொடிப் பொழுதில் உருவாகி இதெல்லாம் ஏதோ மாயாஜாலம் என்ற எண்ணத்தை உண்டாக்கும்.

சின்னஞ் சிறு வயது முதலே நாடகங்களில் நடித்து, நல்ல அனுபவம் பெற்றவர் 1933ல் மதுரை தேவி பால விநோத சங்கீத சபா என்ற பெயரில் ஒரு நாடகக் குழுவை நிறுவித் தமிழ் நாடு முழுதும் பல புராண, இதிகாச நாடகங்களை நடத்திக் கலையுடன் இறையுணர்ச்சியையும் வளர்த்தார்.

நாடகக் கலையில் வல்லவரான சங்கரதாஸ் ஸ்வாமிகளின் சீடராக இருந்து நடிப்புக் கலையைப் பயின்றவர், ''பக்த ராமதாஸ்'' நாடகத்தில் நவாபாக நடித்தபோது 'நவாப்' என்ற பட்டப் பெயரை நாடக ரசிகர்களால் சூட்டப் பெற்றார்.

அவர் 1964 ஆம் ஆண்டில் ராஷ்டிரபதியின் தங்கப் பதக்கம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப் பட்டார். அவரது ''நந்தனார்'' நாடகத்தை மகாத்மா காந்தி அடிகளே நேரில் பார்த்துப் பாராட்டி ஆசி வழங்கினர். அண்மையில் தேவியின் திருவடிகளை அடைந்த 'நவாப்' அவர்களைச் சரித்திரம் போற்றும்.

கி. ஜ. ர.

பழம்பெரும் எழுத்தாளர் கி. ஜ. ர. என்ற கி. ஜ. ரங்கநாதன் அண்மையில் நெய்வேலியில் தமது புதல்வரின் இல்லத்தில் காலமானார். சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பங்கெடுத்துக் கொண்டு சிறை சென்ற தியாகி அவர். தமிழ் எழுத்துத் துறையில் மறுமலர்ச்சியைப் புகுத்திய பெருமை கி.ஜ.ர. வுக்கு உண்டு.

முதல் எழுத்தாளர் என்ற புகழ்பெற்ற மறைந்த வ.ரா. அவர்களுடன் செட்டிநாட்டில் ''ஊழியன்'' பத்திரிகையில் பணியாற்றிய கி. ஜ. ர. பிறகு ''சக்தி'', ''மஞ்சரி'' பத்திரிகைகளில் ஆசிரியராகவே பணியாற்றினர். அவரது எழுத்துத் திறமை தமிழ் மக்களின் அறிவியல் வளர்ச்சிக்கு அருந் துணை புரிந்து வந்திருக்கிறது.

அயராது இலக்கியத் தொண்டாற்றி வந்த கி.ஜ.ர. பல நூல்கள் எழுதியிருக்கிறர். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வெளிவந்த ''சந்தனக் காவடி முதலிய கதைகள்'' என்ற அவரது சிறுகதைத் தொகுப்பு நூல் அவருக்குப் பெரும் புகழ் சட்டித் தந்தது. கிராம வாழ்க்கையை அடிப்படையாக வைத்து அருமையான சிறுகதைகளைப் புனைந்திருக்கிறர். எளிமையான தோற்றம் உடையவர்; தன்னடக்கம் மிக்கவர்; எல்லாரையும் நண்பராக்கிக் கொள்ளும் நற்பண்புள்ளவர். இடைவிடாமல் அமைதியாக ஆக்கப் பணி புரிந்துவந்த ஒரு பேனா ஓய்வு பெற்றுக் கொண்டு விட்டது.

நெடுஞ்செழியனின் நேரிய உரை

பாரத நாட்டிலேயே தமிழகம் முன்னணியில் நின்றது தரம் வாய்ந்த கல்விக்கு. ஆனால் பாரதம் சுதந்திரம் பெற்றபின் அந்நிலை சிறுகச் சிறுகத் தேய்ந்து ஒன்றுமே இல்லை என்ற நிலைக்கு வந்துவிட்டது. ஐ. ஏ. எஸ். பரீக்ஷைகளில் தமிழ்நாட்டு மாணவர் ஒருவர் இருவர் தேறினால் பெரிய காரியம் என்றாகி விட்டது. கல்வியின் தரம் தாழ்ந்து வருவதால் அகில இந்தியாவில் தமிழகத்துக்கு உரிய இடம் இல்லாமற் போய்விடுமோ என்ற கவலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மகாராஷ்டிரம் வங்கம் ஆகிய மாநிலங்களில் தாய் மொழி மூலம் பல பாடங்களைப் போதித்தாலும் ஆங்கிலத்தின் தரம் குறையாமல் பார்த்துக் கொள்கிறார்கள். தவிர, சம்ஸ்கிருதம் தமிழ்-என்று சில மொழிகளை

ராஜாஜி சிந்தனை

நமது பணி

வெற்றி தோல்வி பற்றிக் கவலைப்படாமல் கீதை கற்றுத்தருவது போல் செயல்படுவோம். பொதுமக்களிடையே நல்லது கெட்டதை உணரக் கூடியவர்கள் மூலமாக நாம் நமது பணியைப் பொறுமையுடன் தொடர்ந்து செய்வோம்.

ஆட்சிச் சின்னத்தில் உள்ள 'சத்தியமேவ ஜயதே' என்ற வாசகத்தில் ஆளும் கட்சியை விட அதிகமாக நாம் நம்பிக்கை வைப்போம். உண்மை இறுதியில் வென்றே ஆக வேண்டும். மக்களை ஏமாற்றுவது இன்று சுலபமாய் இருக்கலாம். ஆனால் கடைசியில் நியாயத்தை, உண்மையை, நல்லாட்சியை அவர்கள் விலக்கிவிட மாட்டார்கள்.

சுயராஜ்யா, ஜுலை 28, 1962

பண்டிட் P.S. ராமசர்மாவின்

சக்தி சஞ்சீவி

குழந்தைகளின்

ஈரல், குலைக்கட்டிகளுக்கு.

எமது வைத்தியரின் மாதாந்திர சுற்றுப் பிரயாண விபரம் !

ஊர்	தேதி	நேரம்	தங்கும் இடம்
தாராபுரம்	1	காலை 9-00 -- 10-00	சாந்தா கிளினிக், சர்ச் ரோடு.
பழனி	1	காலை 11-00 -- 12-00	ஜெனா மெடிகல் மார்ட்
உடுமலைப்பேட்டை	1	மாலை 3-00 -- 4-00	ராஜேந்திரா அண்டு கோ., கடை வீதி
பொள்ளாச்சி	1	மாலை 5-00 -- 6-00	தி எம்பயர் பார்மஸி.
பாலக்காடு	2	காலை 9-11	K. H. பரசுராம், சுல்தான்பேட்டை.
,,	2	மாலை 3-5	Rainbow Quarters, Opp. Govt. Hospital.
கோயமுத்தூர்	3	காலை 9-11	சீதாராம் லாட்ஜ், ஸ்டேட் பாங்க் ரோடு,
,,	3	மாலை 2-4	ரெயில்வே ஸ்டேஷன் எதிர்புறம்
மேட்டுப்பாளையம்	3	மாலை 5-00 -- 6-00	தி மேட்டுப் பாளையம் மெடிகல் ஸ்டோர்ஸ்.
சத்தியமங்கலம்	4	காலை 8-00 -- 9-00	C. R. K. மெடிகல்ஸ், கடைவீதி
கோபி	4	காலை 10-00 -- 11-00	சாமண்ணா கோ., 86, கச்சேரி வீதி (முன்சீப் கோர்ட் எதிரில்)
பவானி	4	மாலை 2-00 -- 3-00	M. L. செட்டியார் அண்டு சன்ஸ், கடை வீதி.
மேட்டூர் அணை	4	மாலை 4-30 -- 5-30	ஸ்ரீ ராமன் லாட்ஜ்.
ஈரோடு	5	காலை 9-00 -- 11-00	ஸ்ரீ கிருஷ்ணா டாக்கீஸ்.
திருப்பூர்	5	மாலை 4-00 -- 5-30	P. R. மணியம் ஸ்டோர்ஸ், பல்லடம் ரோடு.
திருச்சி	6	காலை 11-00 to மாலை 6-00	திருச்சி ஆயுர்வேதிக் யூனியன், சின்னக் கடைத் தெரு.
தஞ்சாவூர்	7	காலை 7-00 -- 9-00	Dr. S. வெங்கடராஜன் வைத்தியசாலை, சகாநாயக்கன் தெரு.
கும்பகோணம்	7, 17,27	காலை 10-00 to மாலை 5-00	ஸ்ரீ சக்தி விலாஸ வைத்தியசாலை பிராஞ்சு, 94, டவுன் ஹைஸ்கூல் ரோடு.
சீர்காழி	8	காலை 7-00 -- 8-00	பிரம்ம வித்யா ஆயுர்வேத வைத்தியசாலை, ரயில்வே ஸ்டேஷன் ரோடு.
மாயூரம்	8	காலை 9-30 -- 12-00	ஸ்ரீ வெங்கடேசா மெடிகல் ஹால், பட்டமங்கலம் தெரு.
நாகப்பட்டிணம்	8	மாலை 5-00 -- 6-00	நாகை மெடிகல் ஸ்டோர்ஸ், கடை வீதி.
திருவாரூர்	9	காலை 7-30 -- 9-00	தன்வந்தரி மெடிகல் ஹால், 21, மடப்புரம் பாட்டை.
விஜயபுரம்	9	காலை 10-00 -- 11-00	சகுந்தலா பார்மஸி, நாகை ரோடு.
திருத்துறைப்பூண்டி	9	மாலை 2-00 -- 3-30	ஸ்ரீ T. V. சந்திரசேகரம் பிள்ளை, கடை வீதி.
பட்டுக்கோட்டை	9	மாலை 4-30 -- 6-30	கோபால் விலாஸ், பெரிய தெரு.
புதுக்கோட்டை	10	காலை 8-00 -- 10-00	நியூ லக்ஷ்மி டிஸ்பென்சரி, கீழ ராஜவீதி.
தேவகோட்டை	10	மாலை 2-30 -- 3-30	ஸ்ரீ சோமசுந்தரம் மெடிகல் ஸ்டோர்ஸ், ஆர்ச் ரோடு.
காரைக்குடி	10	மாலை 4-30 -- 6-00	நியூ கௌரி லாட்ஜ், மகர் நோன்பு அக்ரஹாரம்.
சிவகெங்கை	11	காலை 8-30 -- 10-00	கௌரி அண்டு கோ., கடை வீதி.
மதுரை	11	காலை 11-00-12-30	T. N. சொக்கலிங்கம்பிள்ளை சன்ஸ்,
,,	11	மாலை 3-00- 6-00	வடக்கு சித்திரை வீதி.

குறிப்பு: சென்னை, மைலாப்பூரில் எமது டாக்டர் 20ந் தேதி மாலை தங்கும் இடம்:

M/s. அலையன்ஸ் கம்பெனி, ராமகிருஷ்ண மடம் தெரு, (மேற்கு மாட வீதி) மைலாப்பூர்

ஸ்ரீ சக்தி விலாஸ வைத்தியசாலை, கரூர் (போன்: 87) திருச்சி ஜில்லா

யும் கற்க வசதி செய்கிறார்கள். தமிழகத் திலோ இதற்கு முற்றும் மாறுபட்ட நிலை.

தரமே இல்லாத ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப் படுவதால் தரமே இல்லாத மாணவர்கள் உருவாகிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து கல்வி அமைச்சர் திரு நெடுஞ்செழியன் பேசியிருக் கிறார். ஆசிரியர்களின் தரத்தை உயர்த்தத் தாம் சென்ற ஆறு ஆண்டுகளாக மேற் கொண்ட முயற்சி பலனளிக்கவில்லை என்று வருத்தப்பட்டிருக்கிறார்.

கல்வி அமைச்சரின் உரை, ஆசிரியர்க ளிடையே மனக் கசப்பை ஏற்படுத்தலாம். ஆனால் உண்மையைத் தைரியமாக விண் டுரைத்ததற்கு அவரைப் பாராட்ட வேண்டும். கல்வித் தரம் தாழ்ந்துவிட்டால் தமிழகமே தாழ்ந்துவிடும் என்ற நிலையை உணர்ந்து அர சாங்கமும் ஆசிரியர்களும் மட்டுமின்றி மாண வர்களும்கூட உத்வேகம் பெற வேண்டும்.

கைத்தறி விஷயம்

பின்லாந்து தேசம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள கைத்தறித் துணிகளை நம்மிடமிருந்து இறக்குமதி செய் கிறது.

இப்பொழுது அந்நாட்டுக்குக் கைத்தறித் துணி என்கிற பெயரில் விசைத்தறித் துணி அனுப்பப்படுவதாகச் சந்தேகம் ஏற்பட்டுள் ளது. பின்லாந்து நம் நாட்டுக் கைத்தறித் துணிகளுக்கு இறக்குமதி வரியினின்று விலக்கு அளித்திருந்தது. ஆனால் இப் பொழுது ஏற்பட்டுள்ள சந்தேகம் காரண மாகக் கடுமையான இறக்குமதி வரி விதித்து வருகிறது.

நமது ''ஏற்றுமதி வளர்ப்புக் குழு'' பின் லாந்து அரசாங்கத்துக்கு இவை விசைத்தறித் துணிகளல்ல; கைத்தறித் துணிகளே என்று எவ்வளவு சொல்லியும் பின்லாந்து நம்ப மறுக்கிறது. அங்கிருந்து ஒரு குழு நம் நாட் டுக்கு விஜயம் செய்து நிலைமையை ஆராயு மாம். திருப்தி ஏற்பட்டால் மீண்டும் பழைய சலுகை வழங்கப்படுமாம். நமது அரசாங்கம் நியமித்துள்ள ஏற்றுமதி வளர்ப்புக் குழுவுக்கு மேல்நாட்டில் எத்தகைய மதிப்பிருக்கிறது என்பது தெளிவாக விளங்குகிறது.

எண்ணத்தில் சிவன் பண்ணிலும் "அவன்"!

பாபநாசம் சிவன் நினைவு நாளன்று அவரது திருவுருவப் படத்தை திரு ஆர். வேணுகோபால் திறந்து வைத்தார். சிவனின் பெருமையைப் பேசக் கேட்டால் போதாது பாடிக் கேட்டுத்தான் பரவசமடைய வேண் டும் என்று ஸ்ரீமதி எம். எல். வி.யின் கச்சேரிக் கும் ஏற்பாடு செய்திருந்தது பாலசுப்பிர மணிய சங்கீத சபா.

அன்று ஸ்ரீமதி எம். எல். வி., கச்சேரிக்குப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்த போதுதான் அந்தத் துயரச் செய்தி வந்தது — தண்டாயுத பாணி பிள்ளை இயற்கை எய்திவிட்ட செய்தி. எம். எல். வி.யின் மகள் ஸ்ரீவித்யாவுக்குக் குருவல்லவா?

கச்சேரியை ஒத்திப் போடுவதா? கடைசி நிமிஷத்தில் சபா நிர்வாகிகள் வேறு என்ன ஏற்பாடு செய்ய முடியும்? ரசிகர்களின் ஏமாற் றத்தைத் தவிர்ப்பதுதான் எப்படி?

மனத்தில் பொங்குகிற துயரத்துடன் ஒரு கணம் யோசித்தார் எம். எல். வி. துயரத் தைக் குறைக்கவல்லது பக்தியன்றி வேறு எது? பக்திப் பாடல்களை விட மனத்துக்குச் சாந்தி தரவல்லது வேறில்லையே? அதிலும் சிவன் கீர்த்தனைகளில் கரைந்துவிடுவது துய ரத்துக்கு மிகச் சிறந்த மருந்தாயிற்றே. கச் சேரியை ஒத்திப் போட வேண்டாம் என்று புறப்பட்டு விட்டார் எம். எல். வி. அன்றைய கச்சேரிதான் எத்தனை உருக்கமாக அமைந்தது!

சிவன் கீர்த்தனைகளிலே பக்தி பாவம்தான் பிரதானம். நெஞ்சுருக, கண்ணீர் பெருக பஜனை செய்து செய்து பழகிய அவர், பக்தி பாவத்துக்கே தமது கீர்த்தனைகளில் சிறப் பிடம் அளித்தார். அவர் கீர்த்தனைகளில் நாமாவளிகள் நிரம்பி யிருக்கும்; அல்லது உன் பாதம் போற்றினேன், உன்னை விட்டால்

வேறு கதி இல்லை என்பன போன்ற உருக்க மான சொற் கோவைகள் திரும்பத் திரும்ப வரும்.

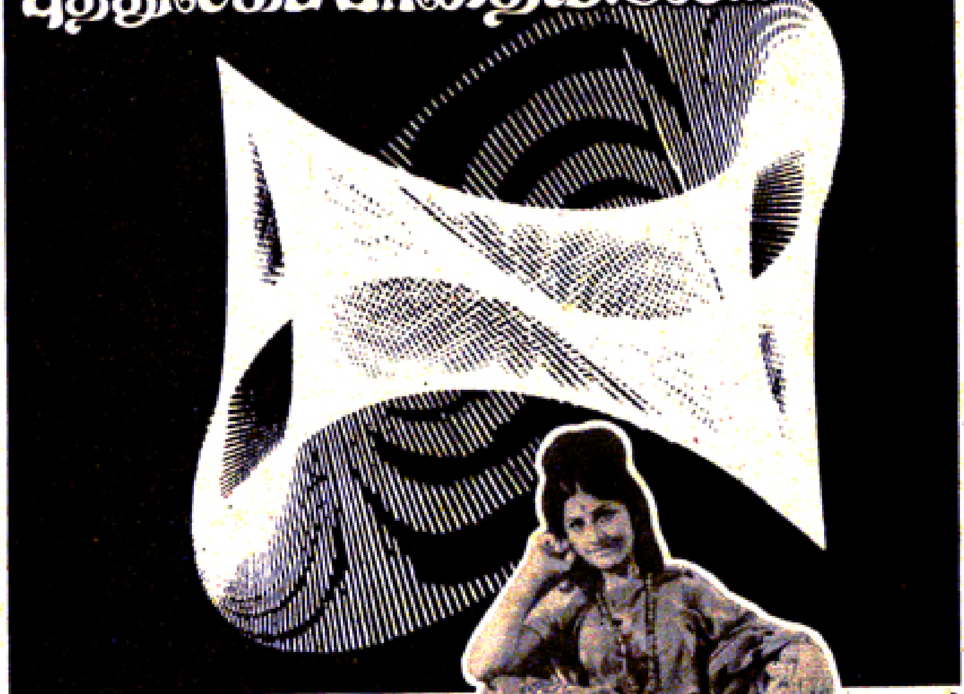
இத்தகைய பாடல்களை அன்று எம். எல். வி. மனம் உருகிப் பாடியபோது நமது உள்ளங்களும் கரைந்து விட்டன. முன் னுட்களில் மிகப் பிரபலமா யிருந்த 'நீ இரங்காயெனில்' முதல் சிவனின் சமீபத்திய கீர்த்தனைகள் வரை பலவற்றைக் கேட்டு உருகினோம். கன்யாகுமரியும் கரகரப்பிரியாவும் அற்புதமாயிருந்தன. பின்னதில் அமைந்த 'ஸ்ரீனிவாச' கீர்த்தனையில் 'கமலஜா மனோ கரா' என்ற நிரவலின்போது சிவனின் பக்திப் பிரவாகத்தில் சொட்டச் சொட்ட நனைந்தோம். ஸ்ரீமதி எம். எல். வி.யின் மனத்துயரம் குறையவும் கண்டோம்.

— குட்டிகிருஷ்ணன்

கம்ப்யூட்டரை மிஞ்சும் ஸிஸிஎம்

நியூ மிர்ராபோ

புத்துலகப் பாதையிலே...

இன்று கம்ப்யூட்டர் அளிக்கும் சித்திரக் கோலங்கள் வியப்பூட்டும் புதுமைகள். கற்பனையைக் கடக்கும் எழில் படைப்புகள். ஸிஸிஎம் நியூ மிர்ராபோ ஃபுல் வாயில் புடவைகளும் அப்படியே. மெல்லிடையாள் மனங்கவரும் புதையல்கள். உயர்தர எகிப்திய பருத்தியில் தயாரிக்கப்பட்டவை. 'ஆண்டிகிரஸ்' செய்யப்பட்டவை. இதற்கு ஏற்ற ஃபுல் வாயில் சோளித்துணிகள்.

இதர படைப்புகள்:
எலகன்ஸா சூட்டிங் • லவ்லின் ஷர்ட்டிங்
• ஸ்ட்ரேஞ்சர் ஷர்ட்டிங்
• ஸில்வர் கிங் வேஷ்டி • மல்
• கேஸ்மெண்ட் துணிகள்.

ஸிஸிஎம் அளிப்பது வண்ணப் புதையல்கள்.

தி கோயம்பத்தூர் காட்டன் மில்ஸ் லிமிடெட்

சரஸ்வதி (2)

ஜகத்குரு ஸ்ரீகாஞ்சி காமகோடி
சங்கராசாரிய சுவாமிகள்

ஜபமாலையும் ஏட்டுச் சுவடியும் ஞானத்தைத் தெரிவிக்கிற அடையாளங்கள் என்று எல்லாருக்கும் தெரியும். பரம ஞானமூர்த்திகளான தக்ஷிணாமூர்த்தி, சரஸ்வதி தேவி இருவர் கைகளிலும் இவற்றைக் காணலாம்.

ஏட்டுச் சுவடி வித்தையைக் குறிப்பது. இப்போது இருக்கிற படிப்பு முறையைப் பார்த்தால் வித்யை வேறு, ஞானம் வேறு என்றே தோன்றுகிறது. வித்யைதான் ஞானம் என்கிற பழைய நிலை போய்விட்டது. முன்பெல்லாம் சகல வித்யைகளும் பரமாத்மாவைக் காட்டிக் கொடுக்கவே ஏற்பட்டிருந்தன. திருவள்ளுவரும், பரமேச்வரனைப் பாதபூஜை பண்ண வைக்காத ஒரு படிப்பினால் என்ன பயன் என்று கேட்கிறார்.

> கற்றதனால் ஆயபயன் என்கொல் வாலறிவன்
> நற்றாள் தொழாஅர் எனின்?

அகங்காரம் எல்லாம் அடிபட்டுப் போய்ப் பரமாத்ம வஸ்துவுடன் சேருகிற ஞானத்தைத் தரவே சகல வித்யைகளும் ஆதியில் ஏற்பட்டிருந்தன. மற்ற அகங்காரங்கள் ஒருபக்கம் இருக்க, 'நாம் வித்வான்' என்பதாகப் படிப்பினாலேயே ஒரு பெரிய அகம்பாவம் வந்துவிடும். இதனால்தான் நம் பூர்விகர்கள் வித்யையோடு, விநயத்தையும் சேர்த்துச் சேர்த்துச் சொன்னார்கள். **வித்யா விநய ஸம்பன்னே.**

இப்போது படிப்பு எல்லாம் லௌகிகத்துக்காகத்தான் என்று ஆகிவிட்டன. பலவிதமான வித்யைகள், ஸயன்ஸுகளைத் தெரிந்து கொண்டு வெகு சாமர்த்தியமாகப் பாபங்களைப் பண்ணிப் பிறரிடமிருந்து தப்பித்துக் கொண்டு பெருமைப்படுகிறோம். இப்போதைய படிப்பினால் வருகிற விஷய அறிவை ஞானம் என்று சொல்வதானால், அஞ்ஞானம்தான் மோட்ச சாதனம் என்றுகூடச் சொல்லிவிடுவேன். ஞானம் ஒன்றே மோக்ஷ உபாயம் என்று சொல்ல வந்த அத்வைதத்துக்கு நான் பிரதிநிதி என்று பேர். ஆனால் இப்போது படித்தவர்களின் 'நாகரிக' தேசங்களில் நடக்கிற காரியங்களைப் பார்க்கிறபோது எதுவுமே தெரியாமல், எழுத்தறிவே இல்லாமல், பரம அஞ்ஞானிகளாக இருந்து கொண்டு, பகவான் என்கிற ஒருத்தனை நம்பிப் பாவத்துக்குப் பயந்து, கள்ளங் கபடமில்லாமல் இருக்கிற ஆதிவாசிகளும், காட்டுக் குடிகளும்தான் ஈச்வரப் பிரசாதம் பெறுபவர்கள் என்றே தோன்றுகிறது. நாம்கூட அப்படி ஆகிவிட்டால் தேவலை போலிருக்கிறது.

ஆனால் இப்போதுள்ள வித்யைகளும் போதனை முறைகளும் வெற்று லௌகிகத்துக்கும் அகங்காரத்துக்குமே ஆஸ்பதமாக இருக்கின்றன என்பதால், ஆத்மார்த்தமான சாஸ்திரங்களை, கலைகளை, வித்யைகளைக் குறைவாகப் பேசக் கூடாதுதான். இவை எல்லாம் அகங்காரத்தைக் கரைத்து, லோக க்ஷேமத்தையும் ஆத்ம க்ஷேமத்தையும் தரவே நம் தேசத்தில் ஏற்பட்டிருந்தன. இப்போதும் கூடப் புதிது புதிதாக விருத்தியாகியிருக்கிற வித்யைகள், டெக்னாலஜி ஆகியவற்றால் எத்தனையோ லோக க்ஷேமத்தை உண்டாக்கலாம். அடாமிக் (அணு) ஸயன்ஸிலேயே நன்றாக ஊறினால் அதுவேகூட ஆத்மிக அத்வைதத்துக்குக் கொண்டு போய் விட்டுவிடும். ஓயாமல் ஆசை வாய்ப்பட்டுப் பறப்பாகப் பறந்து கொண்டிராமல் ஆன்றோர்கள் போட்டுத் தந்த வாழ்க்கை முறையை நாம் மேற்கொண்டு வித்யைகளை அப்பியஸித்து வந்தால் இன்றும் அவை புறத்துக்கு நல்லது செய்யும்; உள்ளுக்கு ஞானமும் தரும். மருந்தோடு பத்தியமும் முக்கியம். வித்யை என்கிற மருந்துக்கு அடக்கம் என்கிற பத்தியம் அவசியம். இப்போது அது இல்லாததால் மருந்தே விஷமாயிருக்கிறது. ஆனால் அடக்கத்தோடு பயின்றால் வித்யையே உண்மையில் ஞானம் தரும் அமிருதம். அதனால்தான் ஞானமூர்த்திகளான தட்சிணாமூர்த்தி சரஸ்வதி இரண்டு பேரையுமே வித்யா தேவதைகளாகவும் வைத்திருக்கிறார்கள். சரஸ்வதி சகல கலாவாணி, வித்யா ஸ்வரூபிணி என்று அறிவீர்கள். 'சர்வ வித்யைகளுக்கும் பிரபு (ஈசானன்)' என்றே வேதம் சதாசிவனை தட்சிணாமூர்த்தியைச் சொல்லுகிறது. இருவரும் அக்ஷமாலை, சுவடி இவற்றோடு சந்திர கலையைத் தலையில் தரித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பேரே 'கலை'. 'கலை' என்றால், எது வளருகிறதோ அது. வித்யைக்கு முடிவே இல்லை. 'கற்றது கைம்மண்ணளவு கல்லாதது உலகளவு' என்று சரஸ்வதியே விநயத்தோடு நினைக்கிறாளாம். இவள் தலையில் வைத்திருப்பது மூன்றாம் பிறை. அது பூரண சந்திரனாக வளரவேண்டும்.

சரஸ்வதிக்கும் தட்சிணாமூர்த்தியைப் போலவே நெற்றிக் கண் உண்டு. ஆசை பஸ்மமானாலொழிய ஞானமில்லை. அதற்காகத்தான் காமனை எரித்த நெற்றிக்கண் இவளிடமும் இருக்கிறது. இவ்விரண்டு தெய்வங்களுக்கும் ஜடாமகுடம் இருக்கிறது. அதுவும் தபஸ்விகளின் அடையாளம்.

இருவருமே வெள்ளை வெளேரென்று இருக்கிறார்கள். ஏழு வர்ணங்களில் சேராத வெள்ளை, பரம நிர்மலமான சுத்த ஸத்வ நிலையைக் குறிப்பது. இந்த வெள்ளையும் கூட இன்னும் நிர்மலமாக, தன்வழியாக ஒளி ஊடுருவிச் செல்கிற அளவுக்கு (Transparent) தெளிந்து விடுகிறபோது ஸ்படிகமாகிறது. தட்சிணாமூர்த்தி, சரஸ்வதி இருவருமே இப்படிப்பட்ட ஸ்படிகத்தினாலான அக்ஷமாலையைத்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த வெள்ளை நிறம், சந்திர கலை, ஸ்படிக மாலை, இவற்றை நினைத்தாலே நமக்கும் ஒரு தூய்மை, அமைதி, தாப சாந்தி எல்லாம் உண்டாகின்றன.

நகர்வலம்

இதோ ஒரு குட்டி பாரதம்!

ரா. வீழிநாதன்

மேலே: இரவு நேரத்தில் டாட்டா நகரம் அளிக்கும் அழகுத் தோற்றம்.

கீழே: பகல் போதில் எஃகு நகரில் ஓர் ஏரியின் எழில் தோற்றம்.

கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு ஏறக்குறைய ஐந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னமேயே இந்தியன் இரும்பைக் கண்டு பிடித்து அதை அம்பின் கூருக்குப் பயன்படுத்தியிருக்கிறான். அவன் வளர்ச்சியோடு இரும்பும் வளர்ந்து இன்று பல வகைகளிலும் வாழ்க்கைக்கு உதவுவதாக அமைந்துள்ளது. இந்திய இரும்பின் வரலாற்றை அடிநாள் தொட்டு நோக்கினால் அது கதை கதையாகக் கூறும். அதைப் பெருங் கதையாக்கிய பெருமை ஜம்ஷெத் ஜீ டாட்டா அவர்களைச் சாரும்.

1907ல் தோன்றிய டாட்டா நிறுவனம் 'ஸாக்சி'யை ஸ்டீல் ஸிடி — எஃகு நகரமாக்கி, நாளடைவில் ஸ்தாபகரின் பெயரையே சூடிக் கொள்ளும் அளவுக்குப் புகழைத் தேடிக் கொண்டது. அதைக் கண்ணுற்ற 'காளிமாட்டி' ஸ்டேஷன், தான் வெறும் களி மண் இல்லை என்பதைக் காட்டிக் கொண்டு டாட்டா நகர் ஆகிவிட்டது.

அரை நூற்றாண்டுக்குள் அற்புத நகரமாக உருவெடுக்க 'ஸாக்சி'க்கு அப்படி என்ன பெருமை? — இந்தக் கேள்விக்கு நீர்வளமும் நிலவளமும் இணைந்து கூறும் பதிலைப் பாருங்கள்:

'தென் பிஹாரில், சோட்டா நாக்பூர் மலைத் தொடரின் பின்னணியிலே கண்களுக்கு எட்டிய தூரம் பசுமை படரவிட்டிருக்கும் எழில்; கர்கை — ஸ்வர்ண ரேகை என்னும் இரு நதிகள் இந்த நகரத்தை அணைத்துச் சென்று இணைந்து மகிழும் இனிய காட்சி; 'டால்மா' குன்றங்களுக்கு அடியில் பரந்து விரிந்து நகரத்தின் நாவறட்சியைப் போக்கும் இனிய நீர்ப் பெருக்கினைக் கொண்ட 'டிம்னா' ஏரி; சுற்றுச் சூழலில் கிடைக்கும் அற்புதக் கனி வளம். இவற்றைக் காட்டிலும் வேறு என்ன வேண்டும்?'

இயற்கை இப்படிப் பெருமை அடித்துக் கொள்ளும் செயற்கை நகரத்தைக் காணும் ஆவலில் டாட்டா ரயில்வே நிலையத்தில் போய் இறங்கிய என்னை முதன் முதல் வரவேற்றவர் ஒரு டாக்ஸி டிரைவர்; சீக்கிய சர்தார்ஜி. கட்டுமஸ்தான உடல்; உயரத்துக்கேற்ற பருமன்; எடுப்பான தலைப்பாகையை எடுத்துக் காட்டும் தாடி — மீசை; மிடுக்கான நடை. கண்டு மயங்கி நின்ற என்னை, "எங்கே போகணும்?" என்று கேட்டார்.

'மதரா்ஸ் சம்மேளனி' என்றேன். என்னையும் என் பெட்டி படுக்கைகளையும் தம் டாக்ஸியில் கொண்டு போட்டுவிட்டு, "இதோ வந்து விட்டேன்!" என்று கூறிப் போனார் அவர்.

போனவர் போனவர்தான். ஒன்று, இரண்டு என்று பல நிமிஷங்கள் ஓடியும் அவர் திரும்பி வராமற் போகவே, எனக்கு உள்ளூற உதறல் எடுத்தது. ஒரு முறை அவர் தலை தெரிந்தாற்போலிருந்தது. ஆனால் இறங்கிப் போய் அவரிடம், 'போகலாமா?' என்று கேட்க எனக்குப் பயம். 'நான் அப்படிக் கேட்டுவிட்டால் என்ன செய்வது?' என்று அவருக்குப் பயம் போலும்! வியர்வையில் குளித்திருந்தவர் மீண்டும் தலை மறைவாகி விட்டார்.

கடைசியில் எப்படியோ சமாளித்துச் சிலரை அழைத்துக் கொண்டு வந்து சேர்ந்தார். பேசும் மொழி பலவாயினும் சிந்தனை ஒன்று என்பது கவி வாக்காயிற்றே! அது பொய்க்குமா?

'சரிதான்! சென்னை டாக்ஸிக்காரர்களின் நோய் அங்கு இங்கு எனாதபடி எங்கிலும் பரவியிருக்கிறது போலும்!' அவரவர்களை

▲ [illegible]

▲ ... [illegible]
▼ ... [illegible]

அவரவர்கள் இடத்தில் கொண்டுவிட்டு முழு, முழு சார்ஜாக வாங்கிக் கொள்ளப் போகி ஞர்!' இருந்தாலும் போக வேண்டிய இடத் துக்கு எப்படியாவது போய்ச் சேர்ந்தால் போதும் என்றிருந்தது. இடித்த புளியாக உட்கார்ந்திருந்த என்னை முன் சீட்டுக்கு வரச் சொல்லிவிட்டு வந்தவர்களைப் புளி மூட்டையாகப் பின்சீட்டில் அடைத்தார். சொச்சம் இருந்தவர்களை என்னேடு இணைத் தார்.

வண்டியை எடுத்த வேகமே அவர் மெது வாகப் போகமாட்டார் என்று கட்டியம் கூறியது. நான்கு சாலைகள் கூடும் இடம் ஒன்றுக்கு வந்தபொழுது, ஒரு மோட்டார் சைக்கிள் குறுக்கே; இவரது கார் நெடுக்கே. இவர் ஓடிக்க, அவர் ஓடிக்க இரண்டும் ஓரத்தி லாவது உராய்ந்து மோதிக் கொள்வது என்று விரதம் பூண்டுவிட்டன. மோட்டார் சைக் கிள் மூன்று சக்கர் அடித்துக் கொண்டு விழுந்தது. அதில் இருந்த இருவரும் தூக்கி யெறியப்பட்டுப் புரண்டு எழுந்தனர். இதெல் லாம் கண் மூடிக் கண் திறக்கும் நேரத்துக்குள் நடந்துவிட்டன. ஆனல் நான்...? மூடிய கண் களைத் திறக்கவேயில்லை! 'நாம் வந்த நேரம் சரியில்லை. என்ன ஆகுமோ ?'

சர்தார்ஜி வண்டியிலிருந்து இறங்கிப் போனவர் நாம ஜபம் (ஜபுஜி) செய்தவாறே திரும்பி வந்தார். 'ஆண்டவன் காப்பாற்றி னன். மோட்டார் சைக்கிளுக்கும் சேதம் இல்லை. பயணிகளும் சிறு சிராய்ப்புக்கூட இன்றித் தப்பினர்கள் !' என்று அவர் கூறிய பின்தான் நான் கண்களைத் திறந்தேன்.

மதராஸ் சம்மேளனியை அடைந்ததும், ''என்ன கேட்கப் போகிறரோ ? சண்டைக்கு வராமல் விட்டால் சரி'' என்று பத்து ரூபாய் நோட்டை எடுத்து நீட்டினேன். 'இனியும் கேட்டால் என்ன செய்வது ?' என்று திறந்த பர்ஸை மூடாமலே வைத்திருந் தேன். அவர் மீதம் எட்டு ரூபாய் நோட் டைத் தரவே, என் கண்கள் என்னை நம்ப வில்லை.

'' பரவாயில்லை. வைத்துக் கொள் ளுங்கள் !'' என்றேன்.

''எதற்கு? என் கூலி எனக்குச் சரிக்க வேண்டாமா ? இந்தப் பயணிகள் எல்லாம் தருவதைக் கணக்கிட்டால், எனக்குச் சேர வேண்டியது கிடைத்துவிடும்!'' என்று கூறி விடைபெற்றர் சர்தார்ஜி.

'அடேயப்பா! அச்சுறுத்தும் உருவத்துள் எத் தனை நல்ல இதயம் ஒளிந்திருக்கிறது!' இப்படி எண்ணித் திரும்பியவனைப் பார்த்து, ''சரி யான நேரத்தில்தான் வந்திருக்கிறீர்கள்!'' என்று வரவேற்றர்கள் முன்பின் அறிமுகமில் லாத நண்பர்கள். அதுவும் யாரைப் பார்த்து? 'நாம் வந்த நேரம் சரியில்லை' என்று எண்ணிய வனைப் பார்த்து !

மதராஸ் சம்மேளனி விழாக் கோலம் பூண்டிருந்தது. ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடம் புதுப் பெரியவர்கள் இங்கு தங்கித்தான் சாதுர்மாஸ்யம் அநுஷ்டித்து வந்தார்கள்.

சந்திர மௌளீசுவர பூஜையும் பிக்ஷையும் முடிந்து தீர்த்தம் வழங்கும் கட்டம். அதைத் தான் அவர்கள் சரியான நேரத்தில் வந் திருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். நானும்

அதைச் சரியாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, தீர்த்தம் பெற்ற பொழுது வந்த விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டேன்.

"இந்த ஊரைப் பற்றிய ஒரு விசேஷம் தெரியுமா ?" என்று கேட்டார்கள்.

'நவீன பாரதத்தின் நற்கோயில்' என்று இந்த நகரத்தைப் பண்டித ஜவாஹர்லால் வர்ணித்தது நினைவுக்கு வந்தது.

"இது ஒரு குட்டி பாரதம். பல்வேறு மொழிகள் பேசும் பாரத மக்கள் அனைவரையும் இவ்வூரில் காணலாம் !" என்றார்கள்.

அன்று மாலை மதராஸ் சம்மேளனியே அந்தக் குட்டி பாரதத்துக்குள் இன்னொரு குட்டி பாரதமாகக் காட்சி அளித்தது. பெரியவர்களைத் தரிசனம் செய்யப் பற்பல மொழிகள் பேசும் பாரத மக்கள் வந்திருந்தார்கள்.

பலரும் ஸ்ரீ பெரியவர்களது பாதங்களைத் தொட்டு வணங்க விரும்பினர். இது தேசாசாரம். தெற்கில் இந்தப் பழக்கம் இல்லாததால் ஸ்ரீபெரியவர்கள் பாதுகையைப் பக்கத்திலேயே வைத்து அதைத் தொட்டு வணங்கலாம் என்று கூறிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பல மொழிகள் பேசுபவராயினும் பாரத மக்கள் ஒரே சிந்தனை உடையவர்கள் என்று பாரதியார் சொன்னது ஆன்மீகத் துறையை வைத்துத்தான் என்பதை இங்கு காண முடிந்தது.

'இரும்பைக் காய்ச்சி உருக்கிடுவீரே!
யந்திரங்கள் வகுத்திடுவீரே!'

என்னும் பாரதியாரின் வாக்கைப் பின்பற்றும் இந்த நகரம் நாட்டிலே அறம் கூட்டும் துறவியைத் தெய்வமாகக் கொண்டாடி மகிழ்வதையும் காண முடிந்தது. என்னதான் மனிதன் மாய்ந்து மாய்ந்து வேலை செய்தாலும் மன நிம்மதி பெறுவதற்கு ஆன்மீகத் துறையைத் தானே சரணடைகிறான்?

மனிதனது இதயம் எப்படி ஓய்ச்சல் ஒழிவின்றி இயங்குகிறதோ, அப்படியே இங்குள்ள இரும்பாலை இயங்குகிறது. இரவு பகல் எந்த நேரமும் ஓய்வு எடுக்காமல் ! இரும்பை உருக்கும் உலையின் சூடு ஒரு நிமிஷம்கூடக் குறையக் கூடாது; குறைந்தால் வேலை ஸ்தம்பித்துவிடும். ஆகையால் கொதிகலன்கள் செயற்பட்ட வண்ணமே இருக்கின்றன. அதனால் அந்தி — சந்தி வேளைகளில் இயற்கை செய்து காட்டும் செக்கர் வானத்தைச் செயற்கை இரவு முழுவதுமே இந்த நகரத்தில் செய்து காட்டுகிறது !

டிஸ்கோ தொழிற்சாலைக்குள் சென்றால், அக்கினித் திரவமென இரும்பு உருகிப் பாய்வதைக் காணலாம். அதனை ஏற்றிச் செல்லும் கலன்கள் குளிர்ந்தபின் கசடு மேலும் இரும்பு அடியிலும் தங்கிவிடுகின்றன. இங்கு தண்டவாளங்கள், உருண்டைக் கம்பிகள், நாடாக்கள், சக்கரங்கள் என்று பல பொருள்களும் தயாராகின்றன. ஆலமரத்தின் அடியை ஒத்திருக்கும் இரும்பைக் காய்ச்சித் தட்டிக் கொட்டி, உருட்டிப் புரட்டி மந்திர ஜால வித்தை செய்யும் இயந்திரங்கள் எத்தனை பயங்கரமானவை. அவற்றின் அடியிலே நின்று செயலாற்றும் மனிதன் எத்தனை சிறியவன் ! அவனால் அசுர பலம் கொண்ட அத்தனை இயந்திரங்களையும் தன் ஆணையில் வைத்திருக்க முடிகிறது. ஆனால் புலன்களை அடக்கி ஆளும் வழியைத் தெரிந்துகொள்ளப் படாத பாடு படுகிறானே, இது ஏன்?

டெல்கோவுக்குள் நுழைந்தால், ராணுவ டிரக்குகளும் லாரிகளும் உருவாகும் அற்புதக் காட்சியைக் காணலாம். முதல் வர்ணம் தீட்டப்பட்ட 'செஸ்ஸி'யைப் புரட்டிவிட்டுச் சக்கரங்கள், இயந்திரங்கள் என்று ஒவ்வொன்றாக மாட்டிவிட்டுக் கடைசி வரை போவதற்குள் ஒரு லாரியே உருப் பெற்று நிற்பதைக் காணும் பொழுது, இது என்ன மாயமோ, மந்திரமோ என்று வியக்கத்தான் தோன்றுகிறது. இயந்திரங்களைப் பொருத்தவிட்டு மனிதன் சாட்சியாக நிற்கிறான்; சரியாகப் பொருந்திவிட்டதா என்று பார்த்து அனுப்புகிறான். இம்மிகூடப் பிசகாமல் அவை தமக்கு அளிக்கப்பட்ட வேலையை எப்படி நிறைவேற்றுகின்றன !

இப்படி இந்த இயந்திர ஜாலத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே மைதானத்துக்குப் போனால், சமதளமாகவும், முப்பத்தேழு டிகிரி வரை சாய்வாகவும் இருக்கும் ஒரு நீள் வட்டப் பாதையில், நூறு நூற்றிருபது மைல் அசுர வேகத்தில் லாரிகளும் டிரக்குகளும் சர்க்கஸ் வேலை செய்வதைக் காண்போம். இப்படி உயிரைப் பணயம் வைத்து உழைக்கும் டிரைவர்களுக்கு ஊதியப் பணம் சற்று அதிகம் தானாம். இந்தச் சோதனையில் வெற்றி பெற்ற பின்னரே, வண்டி விற்பனைக்கு வருகிறது !

சின்னஞ்சிறு கிராமம் என்றாலும் தேர்— திருவிழா என்று வந்துவிட்டால் கடைகண்ணிகள் கூடிவிடுமே, அது போல மக்கள் பெருக்கத்துக்கேற்ப கடை—கண்ணிகள் மட்டும் அல்ல; இரும்புத் தொழில் சம்பந்தமான எத்தனையோ துணைத் தொழில்களும் இங்கு தோன்றியிருக்கின்றன.

இத்தனை தொழில்கள் வளர்ந்துவிட்ட இந்த நகரத்தில் மத்திய அரசும் தன் பங்குக்குத் தேசியக் கனி வளச் சோதனைச் சாலை நிறுவி நாடு முழுவதற்குமே தொழில் வளம் சிறக்க உதவி புரிகிறது.

'சிறுகக் கட்டிப் பெருக வாழ்' என்ற பழமொழியைக் கடைப்பிடித்துப் பல கிளைகள் விட்டு வளர்ந்துள்ள டாட்டா நிறுவனம் ஆரம்ப காலம் தொட்டே பாரதத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து பல்வேறு மொழிகள் பேசும் மக்களையும் இங்கு தருவித்து ஒருமைப்பாட்டுடன் வாழக் கற்றுத் தந்திருக்கிறது.

இங்குதான் எத்தனை தமிழ்க் குடும்பங்கள், தெலுங்குக் குடும்பங்கள்! மலையாள, வங்காள, ஒரிய மக்களும்தான் எத்தனை பேர் ! பாரதத்தின் மொழிகள் அத்தனையும் பேசும் நகரம் இது ! 'கூடி வாழ்ந்தால் கோடி நன்மை' என்று உணர்ந்து வாழ்வதோடு, இவர்கள் தங்கள் கலாசாரப் பண்பாட்டை வளர்க்கத் தனித்தும் இயங்கி வருகிறார்கள். ஆம், தங்கள் கலாசாரத்துக்கேற்ற சங்கங்களை நிறுவிச் செயல்பட்டு வருகிறார்கள்.

ஒரு காலத்தில் மதராஸி என்றாலே தென்னிந்திய மொழிகள் நான்கினையும் பேசும் மக்களைத்தான் குறிக்கும். ஆரம்பத்தில் அப்படித் தொடங்கிய சங்கம்தான், இப்பொழுது

எமது ஆதாய திட்டத்தில் சேர்ந்து பயனடையுங்கள்

விஷமக் கவிதை—5

வழி(ப்)படல்!

காந்தியைவழிபடப்
பலபேர் உண்டு. - எனின்
காந்தியம் வழிப்பட
எவரே உண்டு?

தமிழ்மகன்

தமிழர்களைக் கொண்டு தமிழர் பண்பாட்டைப் பாதுகாப்பதாகச் செயற்பட்டு வருகிறது. இங்குள்ள கலையரங்கில் 'கல்கி' சதாசிவம் அவர்கள் வழங்கிய வல்லப கணபதி எடுப்பாகக் காட்சி தருகிறார்!

நாலு பெண்கள் கூடிவிட்டால் ஓயாத பேச்சுத்தான் என்று குறைப்பட்டுக் கொள்கிறவர்கள் இங்கு வந்து பார்த்தால் தெரியும், பெரிய காரியத்தை எப்படிச் சுலபமாகச் சாதித்திருக்கிறார்கள் பெண்கள் என்பது! தக்ஷிண பாரத மாதர் சங்கம் ஹிந்தி, ஆங்கிலத்தைப் போதனமொழியாகக் கொண்டு மும்மொழித் திட்டத்தைச் செயற்படுத்தி அற்புதமான ஒரு சிறுவர்ப்பள்ளி நடத்திவருகிறது. மற்ற மொழிகள் பேசும் மாணவமணிகள் மழலைத் தமிழ் பேசுவதைக் கேட்டுப் புல்லரிக்கும்.

நான் போன போதுகூடப் பேச்சு தூக்கியே தான் ஒலித்தது. களைப்புத் தெரியாமல் வேலை செய்வதற்குப் பேச்சு ஒரு டானிக்கோ என்னவோ என்று நினைக்குமளவுக்கு. மாதர் சமாஜம் பேசும் பேச்சைச் செயலாக்கிக் காட்டியும் இருக்கிறது. இப்பொழுதே பெரிய பள்ளி! இன்னும் பெரியதாக்கப் புள்ளி போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது!

டெல்கோவினரும் தங்கள் பங்கு சோடை இல்லை என்பதைக் காட்டுகிறார்கள். பாரதிய கலாசங்கம் நிறுவி இணையற்ற கலாசாரப் பணி புரிந்து வருகிறார்கள்.

ஆந்திரர்களோ இலக்கிய நாடக சங்கம் ஒன்றை நிறுவி ஆத்மிகப் பணியையும் சேர்த்துச் சிறப்புப் பணி புரிந்து வருகிறார்கள். புதுப் பெரியவர்களின் கைகளினால் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்வித்து சிவ—விஷ்ணு கோயிலில் அத்வைதப் பணி செய்துள்ளார்கள்!

பங்களா கிளப் என்று ஒன்று செயற்பட்டு வருகிறது. இதை ஆரம்பித்தவர் கேரளக்காரர் என்று கேள்விப்படும் பொழுது, மொழியைக் காட்டிலும் மனிதப் பண்பின் மாண்பு தெரிகிறதல்லவா?

கேரளக் கலாசாரத்துக்குப் பாடுபடுவதோடு சிறந்த மலையாள மொழிப் படங்களைக் காட்டி மகிழ்கிறது கேரளா கிளப். 'ஓய்வுபெற்ற பின் நாங்கள் இந்த மண்ணில் வேரூன்றுவதில்லை. எங்கள் மண்ணுக்கே சென்றுவிடுவோம்!' என்று மண் பாசத்தைக் கொட்டினார் இதன் செயலாளர்.

பிஹாரிகளும் தங்களுக்கென்று ஒரு சங்கம் — தொழிற் சங்கம் அல்ல — நிறுவி நடத்துகிறார்கள். எல்லாப் பிராந்தியக் கலைகளுக்கும் இதில் இடம் அளித்து ஐக்கிய பாவத்தை மேலும் இறுகச் செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபடப் போகிறதாம் இச்சங்கம். மேற்கூறிய பல சங்கங்களின் ஒத்துழைப்புடன் வேத தர்ம சாஸ்திர பரிபாலன சபையும் இயங்கி ஆஸ்திகம் வளர்க்கிறது.

ஜம்ஷேத்புரில் மழை பெய்துவிட்டால் சேறுக்கும் சகதிக்கும் அஞ்சி உடையைத் தூக்கி மடித்துக் கொண்டு போக வேண்டிய அவசியம் இல்லை. மழை பெய்து ஓய்ந்த சில நிமிஷங்களுக்குள்ளாகவே, சாலைகள் துடைத்துவிட்டாற் போல் துப்புரவு ஆகிவிடுகின்றன. இந்தச் சாலை அமைப்புக்கு நகர அமைப்பு மட்டும் காரணம் அல்ல; இயற்கை அமைப்புமே காரணம்.

இத்தனை திட்டமிட்டு நிர்மாணிக்கப்பட்ட இந்த நகரத்திலும் திடீர்க் குடிசைகள் உண்டு. இங்கு குடியேறிவிட்டவர்களை அப்புறப்படுத்துவது பகீரதப் பிரயத்தனம் மட்டும் அல்ல; பிரும்மப் பிரயத்தனமும்கூட. இப்படி திருஷ்டி கழித்துக் கொள்ளுகிறது நகரம்.

இங்குள்ள ஜுபிலி பார்க் ஒரு சிறந்த பொழுதுபோக்கு இடம். மைசூர் பிருந்தாவனத்தின் மினி உருவம் என்றாலும் ஏறக்குறைய இருநூறு ஏக்கர்களில் இது பரந்துள்ளது. பல்வண்ண ரோஜாக்கள் இங்கு பயிராகின்றன.

விடுமுறை நாள் என்றால், 'வன போஜனம்' என்னும் 'பிக்னிக்'குக்குப் புறப்படத் தூண்டும் பல சூழல்களைக் கொண்ட நகரம். டிம்னு ஏரி, நதிகளின் சங்கமம், அதையொட்டி வளர்ந்துள்ள தோப்புகள், ஜுபிலி பார்க் ஆகியவை கண்ணுக்குக் குளுமை தரும் பசுமை மிகு இடங்கள்.

சுருக்கமாகச் சொல்லப் போனால் ஜம்ஷேத்புர் பசுமை மிகு இடம்; பசை மிகு இடம். பலரும் இங்கு வேலை கிடைக்காதா என்று ஏங்கும் இடம். அப்படியும் மக்களுக்குக் குறை ஏதும் இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. பொருளாதார ரீதியில் நாடே நலம் கெட்டிருக்கும் பொழுது அது இந்த நகரையும் பாதிக்கத்தானே செய்யும்? கடலில் அலை எழுந்தால் கரையில் மோதத்தானே செய்யும்?

இங்குள்ள டாட்டா நிறுவனத்தின் மருத்துவ மனை தன்னை நாடி வருபவர்களுக்கு நோயற்ற வாழ்வை நல்குகிறது. அரசுத் துறை மருத்துவ மனையோ 'நோயற்றவாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்' என்று வேண்டிக் கொள்ளச் சொல்கிறது.

அரசியல் ஈடுபாடு....?

பலருக்கும் ஸ்ரீ ஜயப்பிரகாஷ் நாராயண் அவர்கள் பள்ளிகளை மூடச் சொன்னது பிடிக்கவில்லை. என்றாலும், அண்மையில் விஜயம் செய்த அவர் பேச்சைக் கேட்க மாணவர்களும் மக்களும் கொட்டும் மழையில் நின்று, நீராடி அவரையும் நீராட்டி அவரிடம் தங்களுக்குள்ள பக்தி சிரத்தையைக் காட்டிக் கொண்டனரே, அதன் பொருள் என்ன?

Interpub/GSC/11/74

வாழ்க்கையில் சுயமாக வளம் பெறும் ஆடவர் ஒருவர்...
...அதற்குத் துணை செய்ய அழகான ஆடைகளையும் அணிகிறார்!
MAFATLAL GROUP
நிச்சயமாக, மபத்லால் க்ரூப் அளிப்பவை சேர்த்தியான துணிமணிகள்தான்!

சிவகாமியின் சபதம்

அமரர் கல்கி

இருபத்தோராம் அத்தியாயம்

கோபாக்கினி

ஆயனரையும், சிவகாமியையும் வாதாபி வீரர்கள் எப்படி எதிர்ப்பட நேர்ந்தது என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு நாம் சிறிது பின்னோக்கிச் செல்ல வேண்டும்.

காஞ்சி நகரின் வடக்குக் கோட்டை வாசலில் மகேந்திர பல்லவரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு பிரிந்தபோது புலிகேசியின் மனநிலை எப்படியிருந்தது என்பதை ஒருவாறு நாம் தெரிந்து கொண்டோம். கரும் புகையும், தீக்குழம்பும், அக்கினிச் சுவாலையும் குமுறிக்கொண்டு எப்போது வெளிக் கிளம்பலாம் என்று வழி பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் நெருப்பு மலையின் கர்ப்பத்தைப்போலிருந்தது அவருடைய உள்ளம்.

காஞ்சிமா நகரின் மணிமாட மண்டபங்களும், அந்நகர மக்களின் செல்வமும் சிறப்பும், காஞ்சி அரண்மனையின் மகத்தான ஐசுவரியமும், அங்கு அவர் கண்ட காட்சிகளும், வைபவங்களும் அளவற்ற பொறாமைத் தீயை அவர் உள்ளத்தில் மூட்டியிருந்தன.

அந்தப் பொறாமைத் தீயை வளர்க்கும் காற்றாக ஏற்பட்டது கடைசியாக நடந்த சிவகாமியின் நடனம். நடனத்தின்போது மகேந்திர பல்லவர் கலைச் செருக்குடன் கூறிய மொழிகள் கலை உணர்வு இல்லாத புலிகேசியின் உள்ளத்தில் பெரும் துவேஷத்தை உண்டாக்கின.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, புலிகேசியின் மனத்தில் கோபம் குமுறி எழும்படி செய்த விஷயம், மகேந்திர பல்லவர் தம்மை நெடுகிலும் ஏமாற்றி வந்திருக்கிறார் என்ற உணர்ச்சியேயாகும். வடபெண்ணைக் கரையில் தம் முன்னிலையில் அவர் தன்னந்தனியாக வந்து நின்று, பொய் ஓலையைக் கொடுத்து ஏமாற்றி விட்டல்லவா போய்விட்டார்? அதற்குப் பிறகு நெடுகிலும் எத்தனை ஏமாற்றங்கள்? எத்தனை தந்திர மந்திரங்கள்? எத்தனை மாயா ஜாலங்கள்?

நியாயமாக இந்தக் காஞ்சிமா நகரம் இதற்குள்ளே தமது காலடியில் விழுந்து கிடக்க வேண்டும். ஐசுவரிய

கர்வமும், கலைக் கர்வமும் கொண்ட காஞ்சி மக்கள் தம் முன்னிலையில் நடுநடுங்கிக் கொண்டு உயிர்ப் பிச்சை கேட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும்! ஆ! இந்த மகேந்திர பல்லவனுடைய மணி முடியைத் தமது காலால் உதைத்துத் தள்ளியிருக்க வேண்டும்!

ஒன்றரை வருஷத்துக்கு முன்னால் வடபெண்ணைக் கரையில் நின்றிராமல் நேரே முன்னேறி வந்திருந்தால் இதெல்லாம் சாத்தியமாகியிருக்கும். இப்போது காஞ்சியிலும் உறையூரிலும் மதுரையிலும்கூட வராகக் கொடி பறந்து கொண்டிருக்கும்.

இதெல்லாம் நடக்காமற் போய் விட்டதன் காரணம் என்ன? எல்லாம் மகேந்திர பல்லவனுடைய மாய மந்திரங்கள்தான்.

வன விலங்குகளையெல்லாம் கதிகலங்கச் செய்யக் கூடிய வீரப் புலியைக் கேவலம் ஒரு நரி — வளையில் பதுங்கி வாழும் நரி — தந்திரத்தினால் வென்றுவிட்டது!

இதை நினைக்க நினைக்க, வாதாபிச் சக்கரவர்த்திக்குக் கோபம் மேலும் மேலும் பொங்கிக் கொண்டு வந்தது. அவருடைய நெற்றியின் நரம்புகள் ஒவ்வொன்றும் புடைத்துக் கொண்டு நின்றன. அவருடைய முகத்தைப் பார்த்தவர்கள் என்ன விபரீதம் வரப் போகிறதோ என்று அஞ்சி நடுங்கினார்கள்.

காஞ்சி நகரிலிருந்து வெளியேறியது முதல் அந்த நகருக்கு வடக்கே ஒரு காத தூரத்தில் சளுக்கர் பெருஞ் சைனியம் தங்கியிருந்த இடத்துக்குப் போய்ச் சேரும் வரையில் வாதாபிச் சக்கரவர்த்தி வாய் திறந்து பேசவில்லை. இந்த விபரீத அமைதியானது அவருடன் சென்றவர்களுக்கெல்லாம் பீதியை ஊட்டியது.

சக்கரவர்த்தி கூடாரத்தை அடைந்ததும், எரிமலை நெருப்பைக் கக்க ஆரம்பித்தது. வாதாபியின் படைத் தலைவர்களும், பண்டகசாலைத் தலைவர்களும், ஒற்றர் படைத் தலைவர்களும் புலிகேசியின் கோபாக்னியில் எரிந்து பொசுங்கினார்கள்.

தளபதிகள் முதலியோர் மந்திராலோசனைக்காக வந்து கூடியதும், "உங்களில்

பாதிப் பேரை யானையின் காலால் இடறச் செய்யப் போகிறேன்; மிச்சப் பாதிப் பேரைக் கழுவிலே ஏற்றப் போகிறேன்!'' என்று புலிகேசி ஆரம்பித்தார்.

அதைக் கேட்டு மௌனமாயிருந்த சபையினரைப் பார்த்து, ''ஏன் சும்மா இருக்கிறீர்கள்? எல்லாருக்கும் வாய் அடைத்துப் போய்விட்டதா?'' என்று கர்ஜித்தார்.

பின்னர் சரமாரியாக அவர் வசைப் பாணங்களைப் பொழிந்தார். தென்னாட்டுப் படையெடுப்பில் நாளது வரையில் ஏற்பட்டிருந்த முட்டுக் கட்டைகள், தோல்விகள், ஏமாற்றங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் அவர்கள்தான் காரணம் என்று குற்றம் சாட்டினார்.

''வீரம் மிகுந்த படைத் தலைவர்களே, புத்தியிற் சிறந்த ஒற்றர்களே, கேளுங்கள்! இந்தக் காஞ்சி நகரின் கோட்டை வாசல்களுக்கு ஒரு சமயம் வெறும் ஒற்றை மரக் கதவு போட்டிருந்தது. அப்போது நாம் வந்திருந்தால் நம்முடைய யானைகளில் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு கோட்டை வாசலைத் திறந்து விட்டிருக்கும். இந்தக் கோட்டை மதிலைக் காக்க அப்போது பத்தாயிரம் வீரர்கள்கூட இல்லை. நம் வீரர்கள் ஒரே நாளில் அகழியைக் கடந்து மதிலைத் தாண்டி உள்ளே வந்திருக்கலாம். இந்த மகேந்திர பல்லவன் ஓடி வந்து என் காலில் விழுந்திராவிட்டால், காஞ்சியை லங்காதகனம் செய்திருப்பேன். அப்படிப்பட்ட காஞ்சி நகரில் என்னை அந்தப் பல்லவன், இல்லாத அவமதிப்புகளுக்கெல்லாம் உள்ளாக்கினான். ஒரு கல் தச்சனுக்கும் ஒரு கூத்தாடிப் பெண்ணுக்கும் முன்னால் என்னை அவமானப்படுத்தினான். எனக்குக் கலை தெரியாதாம். ரஸிகத் தன்மை இல்லையாம். என்ன கர்வம்! என்ன அகம்பாவம்'' என்று கூறிப் பற்களை நறநறவென்று கடித்துத் தரையில் காலால் உதைத்தார் புலிகேசி மகாராஜா.

பிறகு, ''மகேந்திர பல்லவன் இந்தக் காஞ்சிக் கோட்டையைப் பழுது பார்த்துச் செப்பனிட்டுக் கொண்டிருந்த போது, நீங்கள் வடபெண்ணைக் கரையில் சாவகாசமாகத் தூங்கிக்கொண்டிருந்தீர்கள்!'' என்று கூறிப் பயங்கரத் தொனியுடன் சிரித்தார்.

அப்போது வாதாபி ஒற்றர் படைத் தலைவன் சிறிது தைரியம் கொண்டு, ''பிரபு! எல்லாம் நாகநந்தியின் ஓலையால் வந்த வினை. அப்போதே நான் ஆட்சேபித்தேன்'' என்றான்.

புலிகேசி கண்ணில் தீப்பொறி பறக்க அவனைப் பார்த்துச் சொன்னார்: ''நிர்மூடா! உன்னுடைய முட்டாள்தனத்துக்கு நாகநந்தி மேல் பழி போடப் பார்க்கிறாயா? நாகநந்தி ஒருநாளும் தப்பான யோசனை கூறியிருக்க மாட்டார். நமக்கு வந்த ஓலை நாகநந்தியின் ஓலை அல்ல; நாகநந்தியின் ஓலையை இந்தத் திருடன் மகேந்திரன் நடு வழி

யில் திருடிக் கொண்டுவிட்டான். அது மட்டுமா ? வேறு பொய் ஓலை எழுதிக் கொண்டு இவனே மாறுவேடத்தில் என்னிடம் அதைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தான். நம் புத்திசாலிகளான ஒற்றர்களால் இதையெல்லாம் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. ஆஹா! நாகநந்தி மட்டும் அச்சமயம் நம்முடன் இருந்தி ருந்தால், இப்படியெல்லாம் நடந்திருக் குமா? இந்தப் பல்லவ நரியின் தந்திர மெல்லாம் அவரிடம் பலித்திருக்குமா ? நீங்கள் இவ்வளவு பேர் இருந்து என்ன பயன்? புத்த பிக்ஷு ஒருவர் இல்லாத தனால் நமது பிரயத்தனமெல்லாம் நாச மாகி விட்டது.''

நாகநந்தியைப் பற்றிப் பேச ஆரம் பித்தவுடனே சக்கரவர்த்தியின் உள்ளம்

கனிவடைந்து, பேச்சும் கொஞ்சம் நய மாக வந்தது. இதுதான் சமயம் என்று வாதாபிச் சேனாபதி, ''பிரபு! போனது போயிற்று ; இப்போது நம் சைனி யத்தை வாதாபிக்குப் பத்திரமாகக் கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும். நாள் ஆக ஆக, நாம் திரும்பிப் போவது கடின மாகிவிடும்'' என்று கூறி வந்தபோது புலிகேசி இடிமுழக்கம் போன்ற குரலில், ''சேனா பதி! என்ன சொன்னீர்? திரும்பிப் போகிறதா?'' என்று கர்ஜனை செய் தார். மறுபடியும், ''தளபதிகளே, கேளுங்கள்! நாகநந்தியடிகள் இந்தக் காஞ்சிக் கோட்டைக்குள்ளே பல்லவ னுடைய சிறைக்கூடத்தில் அடை பட்டுக் கிடக்கிறார். இளம்பிள்ளைப் பிராயத்தில் பெற்ற தாயைப்போல் என்னை எடுத்து வளர்த்துக் காப் பாற்றியவர். என் உயிரைக் காப்பதற் காகத் தம் உயிரைப் பல தடவை பலி கொடுக்கத் துணிந்தவர். வாதாபிச் சிம்மாதனத்தில் என்னை ஏற்றி வைத்த வர். உத்தராபதத்தின் மகா சக்கர வர்த்தி ஹர்ஷவர்த்தனரை என்னிடம் சமாதானம் கோரித் தூது அனுப்பச் செய்தவர். — அத்தகைய மகா புத்தி மான் இந்தப் பல்லவ நரியின் வலையிலே அடைபட்டுக் கிடக்கிறார். அவரை அப் படியே விட்டுவிட்டு நாம் ஊருக்குத் திரும்பிப் போக வேண்டுமென்று சொல் கிறீர்கள். . ஒருநாளும் இல்லை. படைத் தலைவர்களே! காஞ்சிக் கோட்டையைத் தாக்கும்படி உடனே நம் வீரப் படை களுக்குக் கட்டளையிடுங்கள். காஞ்சி யைப் பிடித்து மகேந்திர பல்லவனு டைய மாளிகையைக் கட்டெரித்து, மகேந்திரனுடைய தலையை மொட்டை யடித்து நமது தேர்க் காலில் கட்டிக் கொண்டு வாதாபிக்குத் திரும்பிப் போவோம். நாகநந்தியடிகளைச் சிறை மீட்டு அவரை நமது பட்டத்து யானை மீது வைத்து அழைத்துப் போவோம். உடனே புறப்படுங்கள்'' என்று கூறி நிறுத்தினார். சபையில் சற்று நேரம் நிசப்தம் குடிகொண்டிருந்தது.

''இது என்ன மௌனம்? ஏன் பேசா திருக்கிறீர்கள்? பல்லவ நாட்டுக் கற் சிலைகளைப் பார்த்துவிட்டு நீங்களும் கற் சிலைகளாகப் போய் விட்டீர்களா?'' என்று சக்கரவர்த்தி கேட்டார்.

அதன்பேரில் தளபதிகள் ஒவ்வொரு வராகத் தம் அபிப்பிராயங்களைக் கூற லானார்கள்.

யானைப் படைத் தலைவர், யானைகள் எல்லாம் உணவின்றி மெலிந்து விட்டன என்றும், அவற்றின் வெறி அதிக மாகிவருகிற தென்றும், சிலநாட்கள் போனால் யானைகள் கட்டுமீறிக் கிளம்பி வாதாபி வீரர்களையே அழிக்க ஆரம் பித்து விடுமென்றும் கூறினார்.

காலாட் படைத் தலைவர், காஞ்சிக் கோட்டையைத் தாக்கும்படி வீரர்களை ஏவுதல் இயலாத காரியம் என்றும், அவர்கள் ஏற்கனவே சோர்வுற்றிருப் பதாயும் கொண்டு ஊருக்குத் திரும்பிப் போகத் துடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் தெரிவித்தார்.

பண்டகசாலை அதிபதி, இன்னும் சில நாட்கள் போனால் எல்லாரும் பட்டினியா

குதூகலமான தீபாவளிக்கு
சாரதாஸின்
பிரமிப்பூட்டும் டிசைன்கள்
ரஜனி பாலா
மனோரஞ்ஜனி
பவிஷ்யராணி
சாரதா'ஸ்
பட்டுப் புடவைகளுக்கு
நம்பிக்கையான இடம்
தன் பில்டிங்ஸ்.
மவுண்ட் ரோடு, சென்னை-600002.
போன் : 87177
N. S. B. ரோடு,
திருச்சி-620002.
போன் : 7077
தீபாவளி முடிய ஞாயிற்றுக் கிழமைகளிலும்
விடுமுறை நாட்களிலும் விற்பனை உண்டு.

நைஸில்*
'ஸாண்டல்வுட்'

உங்கள் மேனியை பத்திரமாக பாதுகாத்து, புத்துணர்ச்சியூட்டுகிறது

உங்கள் மேனிக்கு ஆண்டு முழுவதும் அருமையான பாதுகாப்புத் தரவல்ல விசேஷப் பொருட்கள் அடங்கியது நைஸில் ஒன்றுதான். துர்நாற்றம் வீசச் செய்யும் கிருமிகளைக் கட்டுப்படுத்தும் குளோர்பென்னின்; வியர்வையை முற்றிலும் உறிஞ்சவென்றே விசேஷ முறையில் உருவாக்கப்பட்ட பவுடர்; சருமத்தில் ஏற்படும் சிறு அரிப்புகளையும் கோப்புகளையும் தடுக்கிறது. இவற்றோடு... சிந்தை குளிர்விக்கும் சந்தனமணம்... வசந்தப் புத்துணர்வை உங்கள் மீது வாரியிறைக்கிறது!

உங்கள் மேனியை பாதுகாக்கத் தேவையான நன்மருந்துக் குணங்களடங்கிய நைஸில் 'ஸாண்டல்வுட்' பவுடரையே தேர்ந்தெடுங்கள்!

நைஸில்*
'ஸாண்டல்வுட்'
நன்மருந்து
குணங்களடங்கிய பவுடர்
க்ளாக்ஸோ தயாரிப்பு
*ட்ரேட்மார்க்

Sista's-GN-154 TAM

லேயே செத்துப் போக நேரிடுமென்று கூறினார்.

ஆயுதசாலை அதிபதி, கோட்டையைத் தாக்குவதற்கு வேண்டிய ஆயுதங்கள் இல்லையென்றும், கொண்டு வந்தவையெல்லாம் முன் தாக்குதலில் நஷ்டமாகி விட்டன என்றும் சொன்னார்.

இதையெல்லாம் கேட்கக் கேட்கப் புலிகேசிக்குக் கோபம் பொங்கிக் கொண்டு வந்தது. ஆயினும், அவ்வளவு பேரும் சேர்ந்து சாத்தியமில்லை என்று சொல்லும்போது அந்த ஒருமுகமான அபிப்பிராயத்துக்கு மாறாகக் கோட்டையைத் தாக்கத்தான் வேண்டுமென்று சொல்லப் புலிகேசிக்குத் துணிச்சல் வரவில்லை.

"ஆஹா! உங்களை நம்பி நான் இந்தப் படையெடுப்பை ஆரம்பித்தேனே!" என்று வெறுப்புடன் பேசிவிட்டு, "இருக்கட்டும். எல்லோரும் போய்த் தொலையுங்கள். இன்றிரவு யோசித்து நாளைக்கு முடிவு சொல்கிறேன்!" என்றார்.

இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயம்

புலிகேசி ஆக்ஞை

அன்றிரவு மட்டுமல்ல; மறுநாளும் அதற்கு மறுநாளும் கூடப் புலிகேசி அவ்விடத்திலேயே இருந்து யோசனை செய்தார். அங்கிருந்து தெற்கே காத தூரத்தில் தெரிந்த காஞ்சி மாநகரின் கோபுரங்களையும் ஸ்தூபிகளையும் பார்க்கப் பார்க்க அவருடைய கோபம் கொந்தளித்துப் பொங்கிற்று. அந்நகரின் பாதாள காராகிருகம் ஒன்றில் நாகநந்தி அடிகள் சிறைப்பட்டுக் கிடக்கிறார் என்பதை நினைத்தபோது அவருடைய கோபத் தீயில் எண்ணெய் ஊற்றுவது போல் இருந்தது. மகேந்திர பல்லவன் பேரில் எப்படியாவது பழி வாங்க வேண்டும் என்னும் எண்ணம் நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் வளர்ந்து சீக்கிரத்தில் வானத்தையும் பூமியையும் அளாவி நின்றது.

இரண்டு தினங்கள் இரவு பகலாக யோசனை செய்து, கடைசியில் வாதாபிச் சக்கரவர்த்தி சில முடிவுகளுக்கு வந்தார். தம் தளபதிகளையும் பிரதானிகளையும் அழைத்து அம்முடிவுகளை அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தினார்.

அந்த முடிவுகள் இவைதான்:

சக்கரவர்த்தியும் முக்கிய தளபதிகளும் சைனியத்தில் பெரும் பகுதியுடன் வாதாபிக்கு உடனே புறப்பட வேண்டியது.

சைனியத்தில் நல்ல தேகக் கட்டு வாய்ந்த வீரர்களாக ஐம்பதினாயிரம் பேரைப் பின்னால் நிறுத்த வேண்டியது. அவர்கள் தனித் தனிக் கூட்டமாகப் பிரிந்து காஞ்சி நகரைச் சுற்றிலும் நாலு காத தூரம்வரையில் உள்ள கிராமங்கள், பட்டணங்களை யெல்லாம் சூறையாடிக் கொளுத்தி அழித்துவிட வேண்டியது. அந்தந்தக் கிராமங்களில் உள்ள யௌவன ஸ்திரீகளை யெல்லாம் சிறைப் பிடித்துக்கொண்டு, வாலிபர்களை யெல்லாம் கொன்று, வயதானவர்களை எல்லாம் அங்கஹீனம் செய்து, இன்னும் என்னென்ன விதமாகவெல்லாம் பழி வாங்கலாமோ அவ்விதமெல்லாம் செய்ய வேண்டியது. முக்கியமாக, சிற்பங்கள் — சிற்ப மண்டபங்கள் முதலியவற்றைக் கண்ட கண்ட இடங்களிலெல்லாம் இடித்துத் தள்ள வேண்டியது. சிற்பிகளைக் கண்டால் ஒரு காலும்

ஒரு கையும் வெட்டிப் போட்டுவிட வேண்டியது.

இப்படிப்பட்ட கொடூர பயங்கரமான கட்டளைகளைப் போட்டு அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்குத் தக்க பாத்திரங்களையும் நியமித்து ஏவிவிட்டு, வாதாபிச் சக்கரவர்த்தி தமது சைனியத்தின் பெரும் பகுதியுடன் பிரயாணமானார்.

மேற்கூறிய கொடூர ஆக்ஞையை நிறைவேற்றுவதற்காகக் காஞ்சியைச் சுற்றிக் கொண்டிருந்த வாதாபி வீரர் கூட்டம் ஒன்றைத்தான் ஆயனரும் சிவகாமியும் காட்டுவழியில் சந்தித்தார்கள்.

* * *

வராகக் கொடியைப் பார்த்து வாதாபி வீரர்கள் என்று தெரிந்து கொண்டதும் சிவகாமிக்குத் தேகமெல்லாம் நடுங்கிற்று. உள்ளம் பதைத்தது. எதிர்ப்பட்ட வாதாபி வீரர்கள் கிட்டத்

தட்ட நூறு பேர்தான் என்றாலும், சிவகாமியின் கண்களுக்குப் பதினாயிரம் பேர்களாக அவர்கள் காட்சியளித்தார்கள்.

ஆனால், ஆயனருக்கோ அம்மாதிரி அச்ச உணர்ச்சி சிறிதும் ஏற்படவில்லை. அவருக்கு உற்சாகமே ஏற்பட்டுவிட்டதாக முகமலர்ச்சியிலிருந்து தோன்றியது. முன்னால் நின்ற வீரனைப் பார்த்து, ''ஐயா! நீங்கள் வாதாபி வீரர்கள் தானே? உங்கள் மகாராஜா எங்கே இருக்கிறார்?'' என்று கேட்டார். அந்த வீரனுடைய முகபாவத்தைப் பார்த்ததும் தமிழ் பாஷை அவர்களுக்குத் தெரிந்திராது என்பதை ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டு அதே விஷயத்தைப் பிராகிருத மொழியில் கேட்டார். அந்த வாதாபி வீரனுக்கு அதுவும் விளங்

காமல், அவன் பின்னால் வந்த படைத் தலைவனைத் திரும்பிப் பார்த்தான். இதற்குள் குதிரை மேல் வந்து கொண்டிருந்த படைத் தலைவன் முன்புறத்துக்கு வந்து சேர்ந்தான். ஆயனரையும் சிவகாமியையும் உற்றுப் பார்த்ததும், அவன், ''ஓஹோ!'' என்ற ஒலியால் தனது வியப்பைத் தெரிவித்தான்.

ஏனெனில், புலிகேசியுடன் காஞ்சி நகருக்குள் வந்து, பல்லவ சக்கரவர்த்தியின் சபையில் சிவகாமியின் நடனத்தைப் பார்த்தவர்களிலே இவனும் ஒருவன். எனவே, அவர்களை அடையாளம் தெரிந்துகொண்டதும் அவனுக்கு வியப்பும் குதூகலமும் உண்டாயின. இன்னும் அவர்கள் அருகில் குதிரையைச் செலுத்திக் கொண்டு வந்து அவர்களை விழித்துப் பார்த்துவிட்டு ஆயனரை நோக்கி, ''என்ன கேட்கிறீர்?'' என்றான். ஆயனர் உற்சாகத்துடன், ''ஐயா! உங்கள் சக்கரவர்த்தி எங்கே இருக்கிறார்? அவரை நான் பார்க்க வேண்டும்'' என்றார். தளபதி சசாங்கனின் புருவங்கள் நெரிந்தன. முகத்தில் வேடிக்கைப் புன்னகையுடன், ''வாதாபிச் சக்கரவர்த்தியை நீர் எதற்காகப் பார்க்க வேண்டும்? அவரிடம் உமக்கு என்ன காரியம்?'' என்று கேட்டான்.

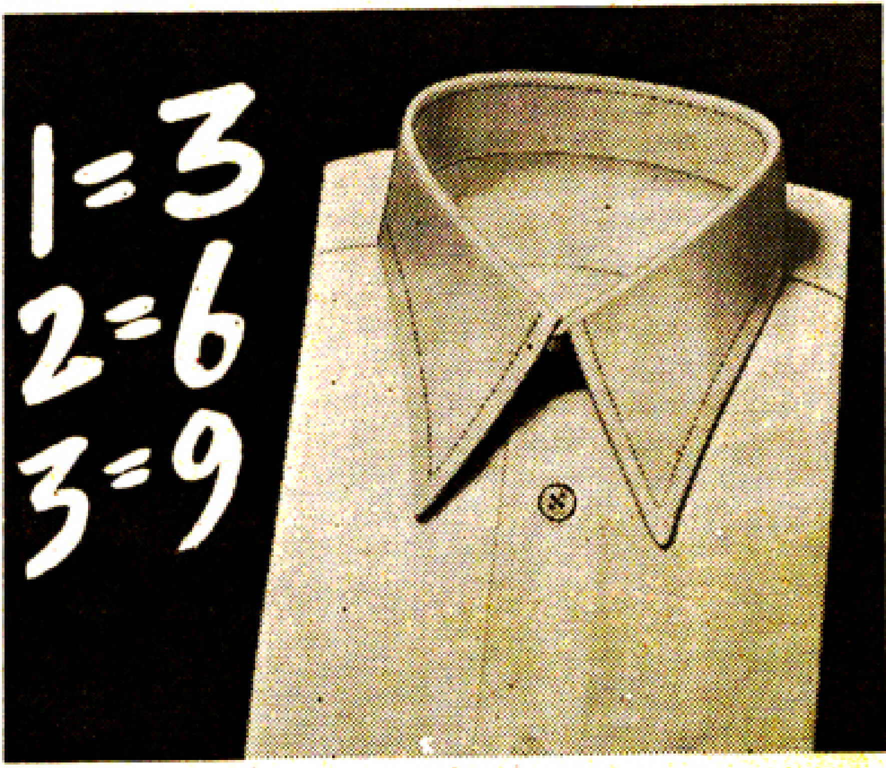
''காரியத்தைச் சக்கரவர்த்தியிடம் மாத்திரந்தான் சொல்ல வேண்டும்; அந்தரங்கமான விஷயம்'' என்றார் ஆயனர். அதைக் கேட்டு அவ்வீரன் பரிகாசச் சிரிப்புச் சிரிப்பதைப் பார்த்துவிட்டு, ஒருவேளை விஷயத்தைச் சொல்லாவிட்டால் வாதாபிச் சக்கரவர்த்தியிடம் தங்களை அழைத்துப் போக மாட்டார்கள் என்று எண்ணி, ''இருந்தாலும், உங்களிடம் சொல்லவே கூடாது என்பதில்லை. அஜந்தாச் சித்திரங்களின் அழியாத வர்ண இரகசியத்தைப் பற்றி உங்கள் சக்கரவர்த்திக்குத் தெரியுமாமே? அவரிடம் அதைப் பற்றிக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்றுதான் வந்தேன். தயவு செய்து என்னைச் சக்கரவர்த்தியிடம் அழைத்துப் போவீர்களா?'' என்றார்.

இதைக் கேட்டதும் தளபதி சசாங்கன் முன்னைவிடப் பலமாகச் சிரித்தான். பக்கத்தில் நின்ற வீரர்களைப் பார்த்து, ''ஏன் நிற்கிறீர்கள்? இவர்களுடைய கண்களைக் கட்டுங்கள்'' என்றான்.

ஆயனர் திடுக்கிட்ட குரலில், ''கண்களைக் கட்டுவதா? எதற்காக?'' என்று வினவினார். அதற்குக் குதிரை மேல் இருந்த தளபதி சசாங்கன், ''உமக்கு அவசியம் தெரியத்தான் வேண்டுமா? அப்படியானால் சொல்லுகிறேன். இந்தப் பல்லவ நாட்டில் உள்ள யௌவன ஸ்திரீகளை எல்லாம் சிறைப் பிடித்துக் கொண்டு வரும்படி வாதாபிச் சக்கரவர்த்தி கட்டளையிட்டிருக்கிறார். அதோடு அந்த இராஜ்யத்தில் உள்ள சிற்பிகளையெல்லாம் ஒரு காலையும் ஒரு கையையும் வெட்டிப் போடும்படி ஆக்ஞாபித்திருக்கிறார். சாதாரணச் சிற்பிகளுக்கு இந்த ஆக்ஞை. நீரோ சிற்பிகளுக்கெல்லாம் குருவான மகா சிற்பி. ஆகையால், உம்முடைய இரண்டு கால்களையும் கைகளையும் துணித்துவிடப் போகிறேன். அதை இந்தப் பெண் பார்க்க வேண்டாம் என்றுதான் கண்ணைக் கட்டச் சொன்னேன்!'' என்றான்.

அம்பினால் அடிபட்ட குயிலின் கடைசி மரணக் குரலைப் போல் வேதனை தரும்

ஒரே சட்டையில் மூன்று சட்டைகளின் நன்மைகள்

இது உங்களுக்கு வியப்பாயிருக்கலாம். ஆனால் 'டெரீன்'® வியப்பூட்டும் நன்மைகள் பல கொண்டது. 'டெரீன்' சட்டை மற்ற சாதாரண சட்டைகளைவிட மும்மடங்கு உழைக்கிறது. அதன் விலை அதிகமாயினும் மூன்று மடங்கு பயனைப் பெறுகிறீர்கள்.

ஆகையினால்தான் 'டெரீன்' ட்ரேட் மார்க்குள்ள துணிகளை வாங்குவதால் லாபமடைகிறீர்கள். 'டெரீன்' துணிகளை பராமரிப்பது எளிது. சலவைச் செலவு இல்லை. இல்லத்திலேயே எளிதில் துவைக்கலாம். மடிப்பு கலையாமல் மனமகிழ்வுடன் அதை அணிகிறீர்கள்.

துணிமணிகளிலுள்ள 'டெரீன்' ட்ரேட்மார்க் அவற்றின் தரச் சிறப்பை உறுதி செய்கிறது.

TERENE

® 'டெரீன்'—கெமிக்கல்ஸ் அண்ட் ஃபைபர்ஸ் ஆப் இந்தியா லிமிடெடின் ரெஜிஸ்டர்ட் ட்ரேட்மார்க்

பிய ஒரு குரல் 'இச்' என்று கேட்டது. சிவகாமி தரையில் விழுந்து உயிரற்ற சவம் போல் கிடந்தாள்.

* * *

சிவகாமிக்கு மறுபடியும் தன் உணர்வு வந்தபோது தன் தலை இன்னும் சுழன்று கொண்டிருப்பதையும், தன் கால்கள் நடந்து கொண்டிருப்பதையும், இரு பக்கங்களிலும் இருவர் தன் கைகளைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு நடத்தி வருவதையும் கண்டாள்.

சிறிது சிறிதாக அவளுக்குப் பிரக்ஞை வந்து சற்று முன் நடந்த சம்பவங்களும் நினைவுக்கு வந்தன. பக்கத்தில் தன் தந்தை இல்லை என்பதை உணர்ந்த போது அவளுடைய வாழ்நாளில் இது வரையில் அநுபவித்திராத இதய வேதனை உண்டாயிற்று. பிரமை பிடித்த நிலையில் பக்கத்தில் நின்ற வீரர்களால் உந்தப்பட்டு இன்னும் சில அடி தூரம் நடந்து சென்றபோது, அருகில் அடர்ந்த காட்டுக்குள்ளிருந்து திடீரென்று ஓர் உருவம் வெளிப்பட்டதைக் கண்டாள். பார்த்த கணத்திலேயே அந்த உருவம் நாகநந்தி அடிகளின் உருவந்தான் என்பதும் தெரிந்துவிட்டது. உடனே ஆவேசம் வந்தவள் போலத் தன்னைப் பற்றியிருந்த வீரர்களின் கைகளிலிருந்து திமிறிக் கொண்டு விடுபட்டு நாகநந்தி அடிகளின் முன்னால் சிவகாமி பாய்ந்து சென்றாள். அவருடைய காலடியில் விழுந்து நமஸ்கரித்து, ''சுவாமி! தாங்கள்தான் கதி, காப்பாற்ற வேண்டும்!'' என்று கதறினாள்.

(தொடரும்)

வட்ட மேஜை

நேர்மையாளர்!

இன்றைய உதவி ஜனாதிபதியாக இருக்கும் திரு ஜாட்டி முன்பு புதுவை கவர்னராக இருக்கும்போது அவரிடம் சில சந்தர்ப்பங்களில் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பைப் பெற்றவன் நான்.

உதவி ஜனாதிபதி

அவரிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது அவரது உதவியாளர் ஏதோ ஒரு ரசீதையும் மீதிச் சில்லறையையும் கவர்னர் திரு ஜாட்டியிடம் கொடுத்து விட்டுச் சென்றார்.

பின்னர் விசாரித்த போது புரிந்தது. திரு ஜாட்டி பெங்களூரில் இருக்கும் தமது மகனுடன் தொலைபேசியில் பேசினார் என்றும், அதற்குரிய கட்டணத்தைத் தம் அலுவலகத்திலேயே செலுத்தி ரசீது பெற்றுக் கொண்டார் என்றும் அறிந்துகொண்டேன். திரு ஜாட்டி போல் நேர்மையாளர்கள் இன்று எத்தனை பேர் இருப்பார்கள்?

புதுச்சேரி
21–10–74 ஏ. டி. ரங்கமணி

ஏன் இந்த நிலை?

அண்ணல் காந்தியின் பிறந்த நாளான 2–10–74 அன்று இங்கு பட்டிமன்றம் நடந்தது. அது சமயம் திரு அகிலன், இயக்குநர் கோபாலகிருஷ்ணன் மற்றும் பலர் உரையாடினர். பட்டிமன்றம் முடிந்து பார்த்தால் என் காலணிகளைக் காணவில்லை. கவலையுடன் நின்றிருந்தேன். கூட்டம் கலைந்து கொண்டிருந்தது. என்னைப் போல் ஒருவர் தமது சைக்கிளை இழந்து தவித்துக் கொண்டிருந்தது தெரிந்தது. மகான் காந்தியின் பிறந்த நாளைக் கொண்டாட வந்த காந்தியின் மேல் அன்பு கொண்ட என்னைப் போன்ற இளைஞருக்கா இந்த நிலை? மகானே! இந்த நிலை மாற உன்னையே வேண்டுகிறேன்.

ஈரோடு–2
3–10–74 எஸ். அய்யாவு.

இதிலும் ஒற்றுமைக் குலைவா?

வேலூர் நாராயணன்

'ஒருமைப்பாடா, ஒற்றுமைக் குலைவா?' என்ற தலைப்பில் பல பேருடைய படங்களை வெளியிட்டிருந்தீர்களே! தமிழர் பாதுகாப்புப் பேரவையின் அமைப்பாளர் திரு வேலூர் நாராயணனையும், முத்துராமலிங்கத்தையும் ஏன் விட்டு விட்டீர்கள்? இதிலும் ஒற்றுமைக் குலைவா?

விராலூர்
18-10-74 வேலாயுதம்

கவனமிருக்கட்டும்!

கல்கி இதழ்கள் இப்போது சரியாக வந்து கொண்டிருக்கின்றன. புகார் செய்த பின் தபால் நிலையங்கள் இன்ஸ்பெக்டரே நேரில் வந்து விசாரித்தார்.

1–9–74 கல்கி இதழில் கமலா–75 என்ற கட்டுரையில் ''1931 புத்தாண்டு தினத்தில் ''இந்திரா கைதானார்'' என்று உள்ளது. (பக்கம் 52) ''கமலா கைதானார்'' என்று இருக்க வேண்டும். இத் தவற்றைத் தங்கள் கவனத்துக்குக் கொணர விரும்புகிறேன்.

மன்னார்குடி
14–9–74 வி. வரத ராமநாதன்

பஞ்சப்படியும் பசுப்படியும்!

"லக்ஷ்மி! ஆபத்சகாயம் என்பவர் ஓர் அற்புதமான யோசனை தெரிவிக்கிறார்!"

கையில் அன்றையச் செய்தித் தாளுடன் அடுக்களைக்குள் நுழைந்தார் நாராயணன்.

"என்னவாம்?" — கடுகு தாளித்துக் கொண்டே கேட்டாள் லக்ஷ்மி.

"புள்ளி விவரப்படி கிராக்கிப்படி தருவது என்று அரசாங்கம் தீர்மானித்ததிலிருந்து விஷம் போலப் புள்ளி விவரம் ஏறிக்கொண்டு போகிறது. அதனால் பல கோடி ரூபாய்கள் கிராக்கிப்படி தரும்படியான இக்கட்டான நிலை அரசாங்கத்துக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறதல்லவா? அதைத் தவிர்க்க ஒரு வழி சொல்லியிருக்கிறார்!"

"என்ன வழி சொல்லியிருக்கிறார்?"

"இதைத் தவிர்க்கக் கிராக்கிப் படியைக் கட்டோடு நிறுத்திவிட்டு ஆளுக்கு இரண்டு இரண்டு பசுக்கள் வாங்கித் தரலாமாம். குடும்பத்துக்குத் தேவையான பால், தயிர், நெய் கிடைப்பது மட்டுமின்றி ஆண்டு ஒன்றுக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் நிகர லாபம் வருமாம். புள்ளி விவரத்தோடு நிரூபித்திருக்கிறார்!"

"நல்ல யோசனைதான். பசு இருக்கிற வீட்டிலே லக்ஷ்மி தாண்டவமாடுவாள். ஆனால் இந்த யோசனை அரசாங்கத்துக்கு எங்கே தெரியப் போகிறது? — சீக்கிரம் குளித்துவிட்டுச் சாப்பிட வாருங்கள். உங்களுக்கும் ஆபீசுக்கு நேரமாகிறது; எனக்கும் நேரமாகிறது. சாவகாசமாகச் சாயந்திரம் வந்து பேசிக் கொள்ளுவோம்!"

"இந்த யோசனையைச் செயலாக்கினால் நம் குடும்பத்துக்கு நாலு பசுக்கள் கிடைக்கும்!" கணக்குப் போட்டுக் கொண்டே நாராயணன் குளிக்கப் போனார்.

* * *

ஆபத்சகாயத்தின் அருமையான யோசனை அமைச்சரவையின் கவனத்தை ஈர்த்திருந்தது. ஏறக்குறைய ஆறு மணி நேரம் காபினெட் கூட்டம் நடைபெற்றது.

"பொருளாதார இக்கட்டிலிருந்து தப்ப இதைக் காட்டிலும் நல்ல யோசனை இருக்க முடியாது. இத்தகைய மேதாவியைக் காலம் தாழ்த்திக் கௌரவிப்பது நமக்கு அழகு ஆகாது. எனவே சுதந்திரத் திருவிழாவையோ குடியரசு நாளையோ எதிர்பார்த்துக்கொண்டு காத்திராமல் கையோடு கையாக 'பசுரத்ன' என்ற பட்டம் கொடுத்துக் கௌரவிக்கவேண்டும். அப்புறம் இத்திட்டத்தை அதிசீக்கிரம் அமுல்படுத்துவது அத்தியாவசியம்!"

பிரதமரது தாக்கீது பிறக்கவே, நிதியமைச்சகம் நிபுணர்களைக் கொண்டு ஆராய்ந்தது. புள்ளி விவரத் துறை படபடவென்று கணக்கு எடுத்தது. சட்டத் துறை அமைச்சகம், சட்டதிட்டங்களின் பொத்தல்களை அடைக்க வழி துறைகளை மேற்கொண்டது.

ஜனநாயக உரிமைகளையும் கருத்தில் கொண்டு ஓர் அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது.

அதில் ஒரு ஷரத்தை அழுத்தமாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். அரசுக்கு யாரையும் வற்புறுத்தும் நோக்கம் கிடையாது. கிராக்கிப் படிதான் வேண்டும் என்பவர்களுக்குக் கிராக்கிப் படியே தரப்படும். எங்களுக்குப் பசுக்களே தேவை என்பவர்களுக்குப் பசுக்களே தரப்படும். தலைக்கு இரண்டு பசுக்கள். பலான தேதிக்குள் எழுத்துமூலம் அரசுச் சிப்பந்திகள் தங்கள் விருப்பத்தைத் தெரிவித்துவிட வேண்டும்!

சாக்குச் சாக்காக வந்து குவிந்த மனுக்களைப் பரிசீலிக்கத் தனியானதொரு பிரிவே வேலை செய்யத் தொடங்கியது. அதற்கும் இந்தக் கிராக்கிப்படிப் பிரச்னை உண்டே, அதனிடமும் விருப்பம் கோரப்பட்டது.

அவ்வளவு கடிதங்களையும் பரிசீலித்தபோது அரசுச் சிப்பந்திகளின் ஒருமைப்பாடு தெரிய வந்தது.

* * *

"இனிமேல் பால்காரங்க வாயிலே மண்ணு தான்! என்ன அக்கிரமம் பண்ணுறானுக! பசும் பாலை எருமைப் பால்னு தருகிறான். தண்ணிப் பாலைப் பசும்பால்னு அளக்கிறான்! அதுகூடப் பரவாயில்லை. எத்தனை நேரம் கால் கடுக்க நிறுத்தி வைக்கிறாக!" தனிப்பட்ட பால் டிப்போக்காரனைச் சாடினார் நாராயணன். தினம் காலையில் பாலுக்குத் தவம் கிடக்கிறது அவருக்கல்லவா தெரியும்?

"'டோண்ட் மில்க்'னு ஒண்ணு; 'ஸ்டான்டர்டைஸ்டு மில்க்'னு ஒண்ணு! இரண்டும் வாயிலே வைக்க வழங்கலே! அதிலிருந்து விடிவு காலம் கிடைக்கிறதற்காகவாவது அரசை வாழ்த்தணும்!" அடுத்த வீட்டு அப்புசாமி அரசுப் பால் பண்ணைக்கு அறம் பாடினார்.

"கால்கேஸ்காரனும் இண்டேன்காரனும் என்ன பாடு படுத்தறாங்க! அன்னைக்கு வந்து 'வாங்கிக்கோ, வாங்கிக்கோ'ன்னு

தொங்கிறுங்க. இன்றைக்கு உங்க நம்பர் 975 சார். அடுத்த மாதம் இதே தேதியிலே காஸ் வந்துவிட்டால் ஆண்டவனுக்குத் தேங்காய் உடையுங்க என்கிறாங்க. சாணத்திலிருந்து 'காஸ்' தயாரிக்கலாம். தெரியுமோ இல்லையோ?'' — தாம் ஓர் இன்ஜினியர் என்பதைப் பறை சாற்றினார் பக்கத்து வீட்டுப் பங்காரு சாமி.

இப்படியாகச் செப்புமொழி பதினெட்டு உடையவர்கள் சிந்தனை ஒன்றாகச் செயல்படவே, அரசு அகமகிழ்ந்தது. 'பொருளாதார இக்கட்டிலிருந்து விடுபடலாம். கிராக்கிப் படியைத் தவிர்த்து விட்டால்!' என்று மனப்பால் குடித்தது. எத்தனை கோடி ரூபாய் மிச்சப்படும் என்று கற்பனையில் ஆழ்ந்தது. பாதிச் சுமை குறைந்து விட்டாற் போலப் பெருமூச்சு விட்டது.

அடுத்த கட்டமாக நாட்டில் உள்ள பசுக்களைக் கணக்கெடுத்தார்கள். பசுக்கள் பற்றாக்குறை என்று தெரிய வரவே, அயல்நாட்டுப் பசுக்களுக்கு ஆர்டர் கொடுத்தார்கள். தனியார் துறையினருக்கு இத்தனை பசுக்கள் தான் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று உச்ச வரம்புக்கு ஓர் அவசரச் சட்டம் போட்டு 'அடிமாடு' விலைக்கு வாங்கினார்கள்.

இதற்காக அதிக முதலீடு செய்யத்தான் வேண்டியிருந்தது. 'ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்கும்போது முதலீடு செய்கிறோம். அது நாளாவட்டத்தில்தானே லாபம் தரும்? இப்பொழுது கடன் பட்டாலும் நாள்தோறும் விஷம்போல் ஏறிவரும் விலைவாசிக்கு ஏற்பக் கிராக்கிப்படி கொடுப்ப தென்றால் கட்டி வராது. அரசாங்கமே மஞ்சள் கடிதாக கொடுக்கும் நிலைக்கு வந்து விடும். அதற்கு இந்தப் பசு ஏற்பாடு எத்தனையோ தேவலை!' என்ற கருத்தே மேலோங்கி யிருந்தது. அரசின் சிரமம் அரசுக்குத்தானே தெரியும்? அரிப்பெடுத்தவன்தானே சொறிந்து கொள்ளவும் செய்வான்?

இப்படியும் அப்படியும் முனைந்து அரசு எப்படியோ பசு வழங்கும் பிரச்னையைச் சமாளித்து விட்டது. 'யானை விலை, குதிரை விலை' என்பது போய் 'பசு விலை' என்பது பழமொழியாகி விட்டது. 'பிஞ்சராப் போல்' பசுக்களுக்குக்கூட நல்ல கிராக்கி என்றால், இந்தக் கிராக்கிப் படிப் பிரச்னை அரசை எப்படி ஆட்டிப் படைத்திருக்கிறது என்று தெரியவில்லையா?

* * *

அட்டெண்டர் அங்கப்பனின் மனைவி வீராயிக்குக் கொள்ளை மகிழ்ச்சி. ''அந்தக் காலத்திலே சொல்லுவாங்களாம் குந்தக் குடிசை, ஒரு முருங்கை மரம், ஓர் எருமை இருந்து விட்டால் வயிறு கழுவுவது சிரமமில்லை என்று! ஒரு வருஷத்திலே பாருங்க இந்தப் பசுக்களை வைத்துக் கொண்டு நான் எவ்வளவு சம்பாதிக்கிறேன் என்று!'' என்றாள். அங்கப்பனும் அகமகிழ்ந்து போனான்.

''இதோ பாருங்க! நாலு பசுக்களையும் காலார ஓட்டிக் கொண்டு போறது, குளிப்பாட்டறது — இரண்டும் உங்கள் பொறுப்பு!'' என்றாள் லக்ஷ்மி.

''சரி, இரண்டு வேளையும் மாடு கறக்கிறது, சாணம் பிசைந்து வரட்டி தட்டறது உன் வேலை!'' என்றார் நாராயணன்.

''என்னை வேலைக்காரின்னு நினைத்தீர்களா?''

''என்னை மாடு மேய்ப்பவன் என்று நினைத்தாயா?''

இப்படிக் குடும்பக் கலகத்துக்கு வித்திட்டன லக்ஷ்மி—நாராயணன் பசுக்கள் என்றாலும் நல்ல கறவையால் பிறர் பார்த்துப் பொறாமைப்படும்படி செய்தன.

''எங்கள் வீட்டுப் பசுக்கள் லக்ஷ்மி வீட்டுப் பசுக்களைப் போல் பால் தரவில்லை. இதில் ஏதோ சூது நடந்திருக்கிறது. யாரோ கை நனைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல பசுக்களாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எங்கள் பசுவை மாற்றித் தர வேண்டும். ஒருவர் வீட்டுப் பசு அதிகமாகவும், இன்னொருவர் வீட்டுப் பசு குறைவாகவும் பால் தந்தால் எப்படி? கிராக்கிப் படியில் எப்படித் தராதரம் இடையாதோ, அப்படிப் பால் விஷயத்திலும் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும்!'' இப்படி ஒரு புகார் சென்றது. ஒரு பானைச் சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பது போல் இந்தக் கடிதம். இதுபோல் எத்தனை எத்தனையோ கடிதங்கள்!

''எங்கள் வீட்டுப் பசு தண்ணிப் பால் கறுகிறது. அவர்கள் வீட்டுப் பசு கெட்டிப் பால் தருகிறது. நாங்கள் என்ன தவறு செய்தோம்? எதற்கு எங்களுக்கு மட்டும் தண்ணிப் பால்?''

''எங்கள் வீட்டுப் பசு பாலை இக்கிக்கொள்கிறது. இலேசில் கறப்பதில்லை!''

''எங்கள் வீட்டுப் பசு உதைக்கிறது. கால்களைத் தளைந்து கறந்துமே அவருக்கு முன் பற்கள் இரண்டு உதிர்ந்து விட்டன!'' வைத்தியச் செலவும் அரசாங்கத்தினுடையது தான் என்றாலும் சொந்தப் பணம் போய் விட்டது போலப் புகார்!

''அடுத்த வீட்டுப் பசு எங்கள் குழந்தையை முட்டிவிட்டது! அவர்கள் வீட்டுக்குழந்தையை எங்கள் வீட்டுப் பசு நக்கிக் கொடுக்கிறது!''

—ரா. ஸ்ரீநாதன்—

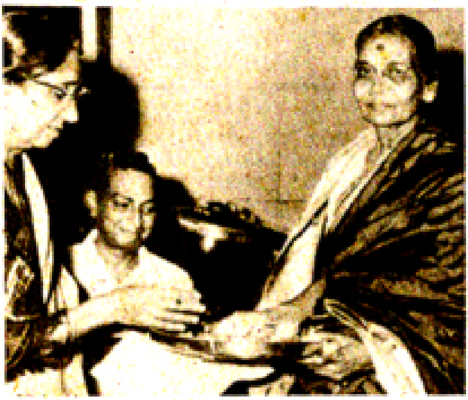

அபிராமி அந்தாதி

சீர்காழி கோவிந்தராஜன் பாடிய அபிராமி அந்தாதி எச். எம். வி. இசைத்தட்டு வெளியீட்டு விழா திருக்கடையூரில் நடைபெற்றது. பிச்சைக் கட்டளை கனகசபை பிள்ளை, சீர்காழிக்குப் பொன்னாடை போர்த்தினார். அருகில் எச். எம். வி. நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த திரு மால்கபதி.

பாவ லய சங்கீத சிரோமணி!

வீணை தனம்மாள் உள்ளிட்ட மிகப் பெரிய சங்கீத பரம்பரையில் வந்துள்ள ஸ்ரீமதி பிருந்தா அவர்களை பம்பாய் நகரம் அண்மையில் வரவேற்றுக் கௌரவித்தது. அவரது சம்பிரதாய சுத்தமான பாணி, மனோதர்மம், பாவ பூர்வமாக, அமைதியாகப் பாடும் முறை முதலிய சிறப்பியல்புகளைப் பிரமுகர்களும் இசை அறிஞர்களும் எடுத்துரைத்தனர். விழாவை திரு ஜே. ஜயராமன் தலைமையில் இயங்கிய பிருந்தா பாராட்டுக் குழு ஏற்பாடு செய்திருந்தது. கலைவளமான கட்டுரைகள் அடங்கிய பயனுள்ள மலரையும் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இத்தருணத்தில். படத்தில் அமர்ந்துள்ள ஹிந்துஸ்தானி இசையில் விற்பன்னரான ஸ்ரீமதி ஹீராபாய் பரோடேகர் ஸ்ரீமதி பிருந்தாவுக்கு 'பாவ லய சங்கீத சிரோமணி' என்ற பட்டத்தை வழங்குகிறார்.

''கன்றுபோட்டு ஆறுமாதங்கள் ஆகவில்லை. அதற்குள் எங்கள் வீட்டுப் பசு மறுத்து விட்டது. மறுப்படி மாட்டை வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் என்ன செய்வது? வைக்கோலுக்கு வீண் செலவு! உடனே மாற்றிக் கட்டவும்!''

இப்படிப் புகார்கள் வைக்கோற் போராகக் குவிந்தன ஒருபுறம். இன்னொரு புறம், மனித உணவுக்கு ஏற்பட்ட தட்டுப்பாடு போதாதென்று, மாடுகளின் தீவனத்துக்கும் வந்தது பஞ்சம்! விலையோ வானத்தை எட்டியது. விலைக் கட்டுப்பாடு கொண்டு வரவே, இருந்த தீவனமும் பதுங்கிற்று!

அன்று மகிழ்ந்த அரசாங்கம் இன்று திணறியது. பசுவின் தீவனத்துக்காக வெளிநாட்டிடம் கப்பறை ஏந்தி நின்றது. மறுப்படிப் பசுக்களைக் கவனிக்கவென்று ஒரு வாரியம் அமைத்தது.

என்ன முயன்றும் தீவனத்தின் விலையை மட்டுப்படுத்த முடியவில்லை.

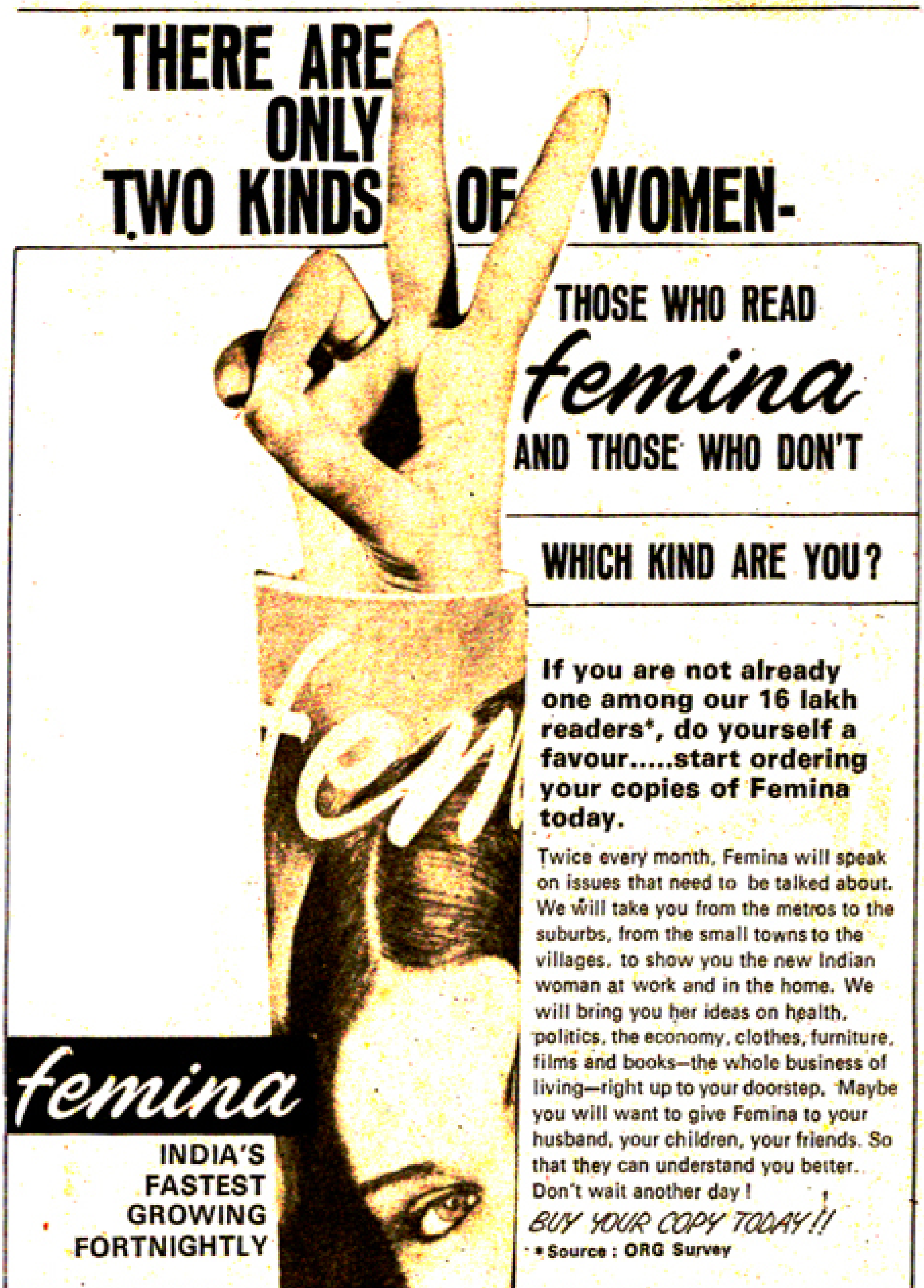
மாடு கறக்கத் தெரியாதவர்கள் கறக்க ஆட்களை வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் 'விலைவாசிக்கு ஏற்பச் சம்பளம் போட்டுக் கொடு, சாமி!' என்று கேட்கவே, பணத்துக்கு எங்கே போவது என்று திண்டாடினார்கள், பசுப்படி பெற்றவர்கள். 'பசுப் பராமரிப்புக்கு ஓர் அலவன்ஸ் தேவை' என்ற கசமுசப்பு நாளடைவில் கிளர்ச்சியாக வலுத்தது. கிராக்கிப் படியை ஒழித்துப் பசு வாங்கி வழங்கும் பொழுதே அபாரக் கடன்பட்டு விட்ட அரசாங்கம், தன் அதிகாரத்தைக் காட்டிக் கிளர்ச்சியை அடக்கி விடலாம் என்று கனவு கண்டது.

''கிராக்கிப் படிக்கு மாற்று யோசனை தெரிவித்துப் பசுக்களை வழங்கியபொழுதே, இரண்டில் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுங்கள் என்று கேட்டிருந்தோம். எல்லோரும் ஒருமுகமாகச் சம்மதித்து எழுதிக்கொடுத்தீர்கள். இப்பொழுது மீண்டும் கிராக்கிப் படி கேட்டால் உங்கள் கோரிக்கை சட்டப்படி செல்லாது!'' என்ற சட்டப் பிரச்னையை எழுப்பியது.

''எங்கள் கோரிக்கை சட்டப்படி செல்லாது என்று எப்படிக் கூற முடியும்? நாங்கள் கிராக்கிப் படி கேட்கவில்லையே! பசுப் பராமரிப்பு அலவன்ஸ்தானே கேட்கிறோம்? தந்தே ஆக வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நாங்களும், எங்கள் பசுக்களும் மறியல் செய்வோம். எங்கள் கோரிக்கை ஈடேறும் வரை ஓயமாட்டோம்!'' என்று எதிர்ப்புத் தெரிவித்து மறியலுக்கான நாளும் குறித்து விட்டனர் அரசு ஊழியர்கள்.

'பார்த்தால் பசு; பாய்ந்தால் புலி!' பசுக்கள் படைபெடுத்து முட்ட வந்துவிட்டால்...?

ஆட்சியாளர் கை கால் ஓடாமற் போகவே, 'பசுரத்ன' ஆபத்சகாயத்தைத் தேடுகின்றதாகக் கேள்வி. பசுத் தாக்குதலுக்குப் பயந்து அவரிடமே ஆட்சியை ஒப்படைத்துவிட்டுத் 'தப்பினோம் பிழைத்தோம்' என்று ஓடிவிடலாமா என்று! ஆனால் 'பிஞ்சாரப்போல்' நடத்தி வந்த ஆபத் சகாயம், தமது அத்தனை பசுக்களும் நல்ல விலைக்குப் போய்விடவே, பசுபதி கோயிலில் பிறர் கையை எதிர்பாராமல் பணத் தட்டுப்பாடின்றித் துறவு பூண்டு நிம்மதியாக வாழ்வதாகக் கேள்வி!

THERE ARE ONLY TWO KINDS OF WOMEN-
THOSE WHO READ
femina
AND THOSE WHO DON'T
WHICH KIND ARE YOU?
If you are not already one among our 16 lakh readers*, do yourself a favour.....start ordering your copies of Femina today.
Twice every month, Femina will speak on issues that need to be talked about. We will take you from the metros to the suburbs, from the small towns to the villages, to show you the new Indian woman at work and in the home. We will bring you her ideas on health, politics, the economy, clothes, furniture, films and books—the whole business of living—right up to your doorstep. Maybe you will want to give Femina to your husband, your children, your friends. So that they can understand you better. Don't wait another day!
BUY YOUR COPY TODAY!!
* Source : ORG Survey
femina
INDIA'S FASTEST GROWING FORTNIGHTLY

நாக்கு ஒன்று; பேச்சு பல!

கே. ஜெயலக்ஷ்மி

உடை மாற்றிக் கொண்டு உட்கார்ந்தேன். வீடு நிரம்ப மனிதர்கள் இருந்தும்கூட வீடே சூன்யமாக இருப்பதுபோன்ற உணர்வு என்னை அழுத்தியது.

உடை மாற்றிக் கொண்டு வந்ததும், கையில் 'டீ'யுடன் வந்து நிற்கும் வளைக் கரத்தைக் காணோம். இந்நேரம் அந்தக்கரம் தன் உடன் பிறப்புக்களுக்கு உற்சாகத்துடன் 'டீ' வழங்கிக் கொண்டிருக்கும். இப்போதும் ஒன்றும் மோசம் போய்விடவில்லை. சமையலறைக்குள் புகுந்து அம்மாவிடம் கேட்டால் அம்மா கட்டாயம் 'டீ' போட்டுக் கொடுப்பாள். ஏனோ அப்படிச் செய்ய இன்று மனமில்லை. ஒரு காலத்தில் அதுவே இயல்பாக இருந்ததும் உண்மையே.

முன் ஹால் பக்கம் உற்சாகமான ஆரவாரம் கேட்டது. ஜன்னல் வழியாக எட்டிப் பார்த்தேன். தங்கை நித்யாதான் ஆர்ப்பாட்டமாக உள்ளே வந்து கொண்டிருந்தாள். அவள் வேலைக்குப் போக ஆரம்பித்து ஒரு மாதம்தான் ஆகிறது. கல்யாணமாகி ஆறு மாதங்களாகி விட்டன. கணவனின் சொல்லைத் தட்ட முடியாமல் வேலைக்குப் போக ஆரம்பித்திருக்கிறாளாம்.

''வா, நித்யா!... எங்கே இம்மட்டூரென்று?'' வரவேற்றாள் அம்மா வியப்பும் திகைப்புமாக.

''சும்மாத்தான் அம்மா. இன்று முதல் தேதி இல்லையா? அதனால்தான்... இந்தா! இது உனக்கு. இது அப்பாவுக்கு...'' என்று கலகலவென்று சிரித்துக் கொண்டே நித்யா இரண்டு பொட்டலங்களைக் கொடுத்தாள்.

''என்னடி இதெல்லாம்...?''

''வத்தல், வடாம் எல்லாம் போடுவதற்கு 'பிளாஸ்டிக் ஷீட்' கேட்டாயே! அது. அப்பா 'கண்ணன் காட்டிய வழி' புத்தகம் வாங்கிக் கொண்டு வரச் சொன்னார்....'' நித்யா முடிக்கவில்லை.

''அக்கா! அக்கா! எனக்கு 'ஜாமிட்ரி பாக்ஸ்' வாங்கித் தரேன்னு சொன்னாயே..'' என்று தம்பி ரமேஷ் அக்காவிடம் ஓடி வந்தான். அவன் கையில் ஜாமிட்ரி பாக்ஸைக் கொடுத்தாள் நித்யா.

''அக்கா நான் 'ஹாண்ட் பாக்' கேட்டேனே!'' என்று இழுத்தாள் தங்கை ராதிகா.

''அடுத்த மாதம் வாங்கித் தருகிறேன் ராதி!'' என்ற நித்யா ''பத்மா எங்கே?'' என்று கேட்டாள் அம்மாவிடம்.

''எப்பப் பார்த்தாலும்தான் வீட்டுப் பிடுங்கல் இருக்கவே இருக்கிறது. இன்றைக்குப் போய் வரட்டும்னு வாசுவையும் பத்மாவையும் படம் பார்க்கப் போகச் சொன்னேன்'' என்ற அம்மா, ''அது சரி, உனக்கு நேரமாகலே?'' என்று கேட்டாள். பத்மா அம்மாவுக்கு மருமகள் மட்டுமல்ல. பெண் வயிற்றுப் பேத்தியும் கூட.

''இரவுச் சாப்பாட்டுக்குச் சமையல் செய்து வைத்துவிட்டாயோ?'' என்று இழுத்தாள் ராதிகா.

''சரிதான் போடி கிடக்கட்டும். வேலைக்குப் போகிறவள் வீட்டிலும் வந்து சமைத்துக்கொண்டிருக்க முடியுமாக்கும்?''

மருமகள் வந்தே சமையல் செய்யட்டும் என்று சமையலறைப் பக்கமே போகாமல் வம்பளந்து கொண்டிருக்கும் அம்மா பேசிய பேச்சு இது!

''அதென்ன அக்கா, பெட்டியிலே?'' என்று கேட்கிறான் ரமேஷ்.

''அயர்ன் பாக்ஸ்'டா ரமேஷ். ஆபீசுக்குத் துவைத்து உலர்த்திய புடவையை எப்படி உடுத்திக் கொண்டு போகிறது? அப்பப்போ 'அயர்ன்' பண்ணிக் கொள்ளலாமே என்றுதான் என் சம்பளத்தில் வாங்கினேன்.''

'' 'அயர்ன்' பண்ணாமல் புடவை உடுத்திக் கொண்டு ஆபீசுக்குப் போனால் அடிப்பார்களாக்கும்?'' என்று வாய்க்கு வாய் கேட்டவள்தான் நித்யா.

''என் சைக்கிளுக்கு ஒரு 'டைனமோ' அடுத்த மாதம் வாங்கித் தருகிறாயா அக்கா?'' என்று அக்காவிடம் கேட்டான் ரமேஷ்.

''அன்னிக்கு கேட்டியா சங்கதியை? வனஜா மன்னி தன் தம்பிக்கு ஒரு பேனா வாங்கிக் கொடுத்திருக்கா, உனக்குத் தெரியுமோ?'' என்று குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்தவன்தான் இவன்.

''அடுத்த மாதம் வாங்கித் தருவாள், பிடுங்காதேடா ரமேஷ்'' — 'கல்யாணம் ஆனதுக்கப்புறம் பிறந்தகத்து மனுஷாளுக்கு ஏதாவது வாங்கிக் கொடுத்துக் கொண்டே இருந்தால் எப்படிக் கட்டுப்படியாகும்?' என்று கேட்டவள் இதே அம்மா.

''வரட்டுமா அம்மா? புதன் கிழமை காலையில் வருகிறேன்'' என்று சொல்லி எழுந்தாள் நித்யா.

''குங்குமம் எடுத்துக்கொள். ஆமாம்.... புதன் கிழமை என்ன விசேஷம்?'' என்று கேட்டாள் அம்மா.

''எங்க ஆபீஸ் காஷியருக்குக் கல்யாணம். பக்கத்துத் தெருவிலே நடக்கிறது. அதற்கு வருவேன். அப்படியே இங்கேயும் வந்து எட்டிப் பார்த்துவிட்டுப் போகிறேன். வரட்டுமா?'' என்று கேட்டுக் கொண்டே சென்றுவிட்டாள் நித்யா.

'ஆபீஸ்காரர்களையெல்லாம் ஆபீஸோட வச்சுக்கணும். அவா கல்யாணத்துக்கெல்லாம் பொம்மனாட்டி ஆம்பிள்ளை மாதிரி போய் வர முடியுமா என்ன?' என்று கேட்கும் அம்மா இப்போது மூச்சுக்காட்டவில்லை.

''அம்மா, அக்கா எப்படி ஜோரா டிரஸ் பண்ணிண்டு இருக்கா பார்த்தியா?'' ராதிகா கண்ணைச் சிமிட்டிக் கேட்டாள்.

''வேலைக்குப் போகிற பெண் அப்படித்தான் பளிச்சென்று போயாக வேண்டியிருக்கிறது. என்ன செய்யறது?'' என்று சொல்லிக்கொண்டே உள்ளே போனாள் அம்மா. 'வேலைக்குப் போகிற பெண் பளிச்சென்று டிரஸ் பண்ணிக்கக் கூடாது. போகிறவன் வருகிறவனெல்லாம் மொறைச்சுப் பார்க்கணுமோ?' என்று இப்போது சொல்லவில்லை. ஏனென்றால் நித்யா மகள்; மருமகள் அல்ல!

கருத்தும் கண்டிப்பும் உறவுக்கு உறவு வேறுபடும் விசித்திர நிலையைக் கண்டு என் உள்ளம் வியந்தது. இந்த மர மண்டைக்கு இது ஏன் இத்தனை நாட்களாகப் புரியவில்லை?

எழுந்து உடை மாற்றிக் கொண்டு புறப்பட்டேன்.

''இத்தனை நாழிகைக்கு மேல் எங்கேடா கிளம்புகிறாய்?'' என்று கேட்டார் அப்பா.

''இதோ வந்துவிடுகிறேன்'' என்று சொல்லிவிட்டு வேகமாக நடந்தேன்.

''அம்மா! அத்திம்பேர் வந்திருக்கார்!''

''பொய் சொல்லாதேடா....''

''இல்லையம்மா! நிஜம்தான். வந்துதான் பாரேன்!''

''வாங்கோ, வாங்கோ!... இப்பவாவது வந்தேளே!''

''அக்கா மொட்டை மாடியிலே ஏதோ எழுதிண்டு இருக்கிறாள், அத்திம்பேர்!''

தாண்டித் தாவலில் மொட்டை மாடிக்குச் சென்றேன். அங்கே வானத்தை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டு சோகப் பதுமையாக உட்கார்ந்திருந்தாள் வனஜா.

''வனஜா!''

''நீங்களா....?''

சிறிது நேரம் அமைதி. அசாதாரணமான தோர் அமைதி. துயரத்தால் இதழ் துடிக்க அவள்தான் பேசினாள்.

''நான் வேலையை விட்டுவிடுவது என்று முடிவுக்கு வந்துவிட்டேன். இதோ பாருங்கள் ராஜினாமாக் கடிதம்!''

''ஏன்?''

''என்னால்.... என்னால்.... உங்களை இனி பிரிந்து வாழ முடியாது!'' என் மார்புக்குள் தன்னைப் புதைத்துக் கொண்டாள் வனஜா.

''நல்ல வேலையாயிற்றே!''

''அதற்காக.....''

''நானே ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிட்டேன்.''

''என்ன?''

''நாம்—தனியாகப் போய்விடுவதென்று.''

'பக்'கென்று என் வாயைப் பொத்தியவள், ''வேண்டாம்; வேண்டவே வேண்டாம். அப்புறம் எல்லோரும் என்னைப் பொல்லாதவள் என்று சொல்வார்கள்'' என்றாள்.

''இப்பமட்டும் நல்லவள் என்று சொல்கிறார்களாக்கும்?''

''எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது. உங்களுக்கு இன்னமும் கடமைகள் நிறைய இருக்கின்றன.''

''நான் அதை மறக்கவில்லையே, வனஜா! அதனால்தானே உன்னை வேலையை விட்டுவிட வேண்டாம் என்றும் நாம் தனியாக போய்விடலாம் என்றும் சொல்கிறேன். நானும் துறவி அல்லவே....'' அவள் தலையை அன்புடன் வருடினேன். அவள் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டாள்.

பொன்னியின் புதல்வர்

சுந்தா

14. காந்தி தரிசனம்

பாழ்பட்டு நின்றதாம் ஓர் பாரத தேசம் தன்னை
வாழ்விக்க வந்த காந்தி மகாத்மா நீ, வாழ்க, வாழ்க!

—பாரதியார்

சிறந்த மாணவர் என்று பெயர் எடுத்திருந்த கிருஷ்ணமூர்த்தி, மாணவர் நிலையிலிருந்து விடுபட்ட சில நாட்களிலேயே, சிறந்த காங்கிரஸ் தொண்டர் எனப் பெயர் எடுத்தார். அந்த மாற்றத்தை நேரில் அறிந்தவர்களில் ஒருவர், ''ரா.நா'' என்ற ரா. நாராயண அய்யங்கார். பின்னாளில், ''ஹிந்துஸ்தான்'' பத்திரிகையின் ஆசிரியர் பதவியை வகித்த அவர் சொல்வதாவது:

நான் திருச்சியில் வக்கீலாய் அமர்ந்திருந்த புதிதில் ஒத்துழையாமை இயக்கம் தோன்றியது. அதன் பயனாகக் கிருஷ்ணமூர்த்தி தேசியக் கல்லூரி உயர்நிலைப் பள்ளியைப் பகிஷ்கரித்துத் தேசத் தொண்டில் ஈடுபட்டார்.....

அச்சமயம் நான் திருச்சி ஜில்லா காங்கிரஸ் நிர்வாகக் குழுவில் அங்கம் வகித்திருந்தேன். கிருஷ்ணமூர்த்தி உடனேயே பிரசாரம் செய்ய மேடை ஏறிவிட்டார். சற்றும் சபைக் கூச்சமின்றி, ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் பரவசம் அடையத் தக்க ஹாஸ்யமும் உற்சாகமும் நிறைந்த முறையில் பேசுவார். பிரசாரம் செய்யாத வேளைகளில் காங்கிரஸ் காரியாலயத்தில் நாங்கள் இருவரும் அளவளாவுவோம்.

(கல்கி இதழ் 26-12-1954)

இவர் குறிப்பிட்டுள்ள காங்கிரஸ் காரியாலயம் என்பது புதிதாக அமைந்த ஒன்றாகும்.

1920 இறுதியில் நாகபுரியில் கூடிய காங்கிரஸ், மகாத்மா காந்தியின் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை ஆமோதித்த கையோடு, அவருடைய புதிய காங்கிரஸ் அமைப்புத் திட்டத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டது. அந்தத் திட்டத்தின்படி, தேசம் முழுவதிலும் காங்கிரஸ்

○ மும்முனைத் திட்டத்தில் ஒன்று: இருபது லட்சம் ராட்டைகள். அவற்றால் கதர் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும்.

''அம்மா! உங்களைப் பார்த்தே மகான் பேசுகிறார்; கழற்றுங்கள் கொஞ்சம்! போடுங்கள் சங்கிலி, காப்பு!''

நிறுவனம் முறையாகப் படர்ந்தது — மாகாணக் காங்கிரஸ் கமிட்டிகளும், அவற்றின் கீழ் ஜில்லா, தாலுகா, கிராமக் கிளைகளும் அமைந்தன. அதன்படியே தமிழ்நாடு வட்டத்துக்கான தலைமை அலுவலகம் திருச்சி நகரில் நிறுவப்பட்டது. அதில் கிருஷ்ணமூர்த்தி வேலைக்கு அமர்ந்தார்.

1921 மார்ச்சு மாதத்தில், புதிய மும்முனைத் திட்டம் ஒன்றைக் காந்திஜி வெளியிட்டார் — நாலணாச் சந்தாவில் ஒரு கோடி காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களைச் சேர்க்க வேண்டும்; திலகர் சுயராஜ்ய நிதிக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் திரட்ட வேண்டும்; இருபது லட்சம் ராட்டைகள் சுழன்று கதர் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும்.

அப்போது, பண்டித மோதிலால் நேருவும் இராஜகோபாலாச்சாரியாரும், அகில இந்திய காங்கிரஸின் பொதுச் செயலாளர்கள். அவர்கள், மகாத்மாவின் புதிய திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான பிரசாரத்திலும் ஏற்பாடுகளிலும் முனைந்தார்கள். இராஜகோபாலாச்சாரியார் தென்னாடு நெடுகிலும் பிரயாணம் செய்து வேலை செய்தார். அவருடைய விருப்பத்தின்படி திருச்சி மாவட்டத்தில், டாக்டர் ராஜன், டாக்டர் சாமிநாத சாஸ்திரி, ஹாலாஸ்யம் அய்யர் முதலிய தலைவர்கள் அந்தத் திட்டம் சம்பந்தமான பணிகளில் ஈடுபட்டார்கள். தொண்டர் கிருஷ்ணமூர்த்தியும் ஈடுபட்டார்.

பின்னர் அன்னியத் துணி பகிஷ்காரம், மதுவிலக்கு ஆகிய திட்டங்களை மகாத்மா வெளியிட்டதும், அவற்றிலும் மற்றவர்களுடன் கிருஷ்ணமூர்த்தி ஈடுபட்டார்.

டாக்டர் ராஜன் தமது சுய வரலாற்றில் தந்துள்ள விவரம் ஒன்றை இந்த இடத்தில் பொருத்திப் பார்க்கலாம்:

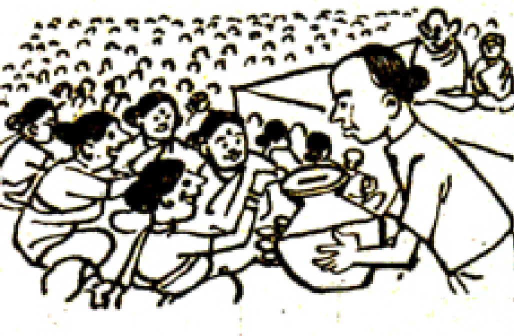
நாலணாச் சந்தாவில் ஒரு பகுதி, திலகர் சுயராஜ்ய நிதியில் ஒரு பகுதி — இவைகளைக் கொண்டு சொற்பச் சம்பளத்தில் காங்கிரஸ் ஊழியர்களை வைக்கவேண்டியிருந்தது. அவர்களுக்குத் தகுந்த பயிற்சி கொடுத்துப் பிரசாரகர்களாகச் செய்து, கிராமந்தோறும் அனுப்பினோம். பள்ளி மாணவர்களைப் படிப்பை நிறுத்திவிட்டுத் தேசத் தொண்டில் ஈடுபடும்படி அழைத்தோம். பெரும்பான்மையோர் பள்ளியைவிட்டு வெளிவர முடியவில்லை. படிப்பைவிட்டு வந்தவர்களுக்கு ராட்டைப் பயிற்சி, நூல் நூற்றல், துணி நெய்தல், பொதுக் கூட்டங்களில் பேசும் திறமை முதலியவைகளுக்காக ஒரு பயிற்சிச் சாலை நிறுவி, அதில் பத்து மாணவர்களைச் சேர்த்து, சமையல் முதலிய சகல வேலைகளும் அவர்களே செய்துகொள்ளப் பயிற்சி அளித்தேன். (நினைவு அலைகள், அத்தியாயம்-23)

அந்தப் பயிற்சிச் சாலையில் கிருஷ்ணமூர்த்தி முதலில் பயிற்சி பெற்றார் என்றும், பின்னர் பயிற்சி அளித்தார் என்றும் ஊகிக்கலாம்.

அந்த ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் முதல் தேதியன்று, மகாத்மா காந்தி, மாபெரும் வேள்வி ஒன்றை பம்பாய் நகரில் நடத்தினார். அதுவரை நாடு கண்டிராத வேள்வி அது: விதேசித் துணிகளைப் பெரும் குவியலாக லட்சக்கணக்கான மக்களின் முன்னிலையில் குவித்துத் தீயிட்டுப் பொசுக்கிய வேள்வி. அந்த வேள்வியைப் பற்றிப் பின்னொரு சமயம் கல்கி எழுதியதைப் பார்த்தால், அது எத்தகையது என்பதை உணரலாம்:

"வானை நோக்கிக் கைகள் தூக்கி
வளருதே தீ! இந்நேரம்"

என்று பாரதியார் வேள்விப் பாட்டில் பாடியிருப்பதை லட்சக்கணக்கான பம்பாய்

○ 'கல்கி' எழுதாத குறையைத் தீர்த்து வைத்த சுத்தானந்த பாரதி.

○ ஹிந்துஸ்தான் ஆசிரியர் ரா. நா.

வாசிகள் பிரத்தியட்சமாய்க் கண்டு புளகாங்கிதம் அடைந்தார்கள். நூற்றைம்பது வருஷ காலமாக இந்தியாவைப் பீடித்திருந்த அன்னிய ஆட்சியும் அடிமைத்தனமும் அந்த விதேசித் துணிக் குவியலைப் போல் பொசுங்கிப் போய்விட்டதாகவே எண்ணிக் குதூகலத்துடன் வீடு திரும்பினார்கள்.

(மாந்தருக்குள் ஒரு தெய்வம்: பாகம் 2; அத்தியாயம்-22)

அந்த வேள்வியைக் காந்திஜி வட நாட்டு நகரங்கள் பலவற்றில் நடத்தி விட்டு, செப்டம்பர் மாதத்தில் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்தார். அவர் வரப் போகிறார் என்பதை அறிந்தது முதலே அவரை நேரிலே காணும் பாக்கியம் வாய்க்கப் போவதை எண்ணி, திருச்சியில் தொண்டர் கிருஷ்ணமூர்த்தி மகிழ்ந்து கொண்டிருந்தார். ஊர் ஊராய் நிகழ்ந்த அண்ணலின் பிரயாணம் பற்றிய செய்திகளை ஆவலுடன் படித்துக் கொண்டிருந்தார். அருகே, அருகே, இன்னும் அருகே வந்துவிட்டார் என்று மனத்துக்குள் சொல்லிக் கொண்டார். தாம் அப்போது அவ்வளவு ஆசையுடன் எதிர்பார்த்த அந்தப் பயணத்தைப் பற்றி, பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, தமது நினைவிலிருந்தும் ஒரு புத்தகத்தின் உதவி கொண்டும் இப்படி எழுதினார் கல்கி :

....காந்திஜி கோஷ்டியார் ஏறிய ரயில் விழுப்புரம் சென்றது. விழுப்புரம் ரயில்வே நிலையத்தில் எள்ளுப் போட்டால் எள்ளு விழாதபடி பதினாயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் கூடியிருந்தார்கள். காந்திஜி அவர்களுக்குக் கைராட்டையையும் கதரையும் பற்றி எடுத்துச் சொல்ல விரும்பினார். ஆனால் அது சாத்தியப்படவில்லை. கூட்டத்தில் அவ்வளவு இரைச்சல். ''உட்காருங்கள்'', ''சப்தம் போடாதேங்கோ !'' என்று நூற்றுக்கணக்கான குரல்கள் ஏககாலத்தில் எழுந்தன. ஜனங்கள் போட்ட இரைச்சலுடன், இரைச்சலை அடக்க முயன்றவர்களின் கூப்பாடும் சேர்ந்து ஏக இரைச்சலாகி விட்டது. காந்திஜி ஒரு வார்த்தைகூட அங்கே பேச முடியவில்லை. ரயில் வண்டி மேலே சென்றது. பறங்கிப் பேட்டையில் மிஸ் பீடர்ஸன் என்னும் ஐரோப்பிய அம்மையார் ஆரம்பித்திருந்த ஆசிரமத்துக்கு மகாத்மா அஸ்திவாரம் நாட்டினார். பிறகு கூடலூரில் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசிவிட்டுக் கும்பகோணத்துக்கு வந்தார். கும்பகோணத்தில் மகாத்மாவைத் தரிசிக்க நாற்பதினாயிரம் ஜனங்கள் கூடியிருந்தார்கள். அவ்வளவு பேரும் காந்திஜியைப் பக்கத்தில் சென்று பார்க்க முயன்றார்கள். கூட்டத்தில் எழுந்த கூச்சலையும் கூப்பாட்டையும் சொல்லி முடியாது. கும்பகோணம் கூட்டத்திலும் மகாத்மாவினால் பேச முடியவில்லை. அங்கிருந்து திருச்சிராப்பள்ளிக்குச் சென்றார்.

திருச்சிராப்பள்ளியில் தேசபக்தர் டாக்டர் டி. எஸ். எஸ். ராஜன் அவர்களின் வீட்டில் மகாத்மாவுக்கு நிம்மதி கிடைத்தது. ''மகாத்மாவுடன் ஏழு மாதம்'' என்னும் நூலில், ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாஸ் என்பவர் இதைப் பற்றி எழுதி யிருக்கிறார். அந்தப் பிரயாணத்தின் போது மகாத்மாவின் காரியதரிசியாகத் தொண்டு செய்தவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாஸ். அவர் மேற்கூறிய புத்தகத்தில் எழுதியிருப்பதாவது :

''திருச்சிராப்பள்ளி ஸ்டேஷனை அடைந்ததும் எங்களுக்கெல்லாம் மிக்க வியப்பும் மகிழ்ச்சியும் ஏற்பட்டன. ரயில்வே நிலையத்தில் ஏராளமான ஜனங்கள் கூடியிருந்தபோதிலும் இரைச்சல் என்பதே கிடையாது. அன்றைக்கு மகாத்மாவின் மௌன தினம். ரயிலை விட்டு அமைதியாக இறங்கி ஜாகைக்குப் போக முடிந்தது. இங்கே ஜனங்களிடம் காணப்பட்ட அமைதியும் ஒழுங்கும் வழியெல்லாம் ஜனக் கூட்டத்தின் அமளியினால் கஷ்டப்பட்டு வந்த எங்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக இருந்தது. ரயில்வே நிலையத்துக்குப் பக்கத்தில் உள்ள டாக்டர் ராஜனுடைய வீட்டில் எங்களுக்கு ஜாகை. டாக்டர் ராஜன் அப்போது மாகாண காங்கிரசின் காரியதரிசி. அவருடைய வீடு ஏறக்குறைய ஓர் ஆசிரமமாக மாறியிருந்தது. தம்முடைய குடும்பத்தில் யாரும் இனிக் கடையில் துணி வாங்கக் கூடாது என்றும், அவரவர்களுடைய தேவைக்கு வேண்டிய நூலை அவர்களே நூற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் கட்டளையிட்டு விட்டதாக டாக்டர் ராஜன் மகாத்மாஜியிடம் தெரியப்படுத்தினார். டாக்டர் ராஜனுடைய வீடு திருச்சி நகரத்துக்குக் கொஞ்ச தூரத்தில் ஒரு பெரிய தோட்டத்தின் நடுவில் இருந்தது. புயலிலும் சண்டமாருதத்திலும் அடிபட்டுத் திண்டாடிய கப்பல், ஓர் அமைதியான துறைமுகத்துக்கு வந்து சேர்ந்தால் பிரயாணிகள் எவ்வளவு ஆனந்தம் அடைவார்களோ, அவ்வளவு ஆனந்தம் நாங்களும் அடைந்தோம்.''

இவ்வாறு திருச்சியில் டாக்டர் ராஜனுடைய கண்டிப்பான பாதுகாப்பின் காரணமாக மகாத்மாவுக்குக் கொஞ்சம் ஓய்வும் அமைதியும் கிடைத்தன. ஆனால் அமைதி வெளியில் இருந்ததே தவிர அவருடைய மனத்தில் நிம்மதி ஏற்படவில்லை. விதேசித் துணியைப் பகிஷ்கரிப்பதிலும் கதரைப் பெருக்குவதிலும் அவருடைய மனத்தில் குடிகொண்டிருந்த தாபத்தை அவர் மக்களுக்கு வெளியிட விரும்பினார். ஆனால் ஜனங்களோ மகாத்மாவை அருகில் சென்று பார்த்துவிட வேண்டும் என்று பிரயத்தனம் செய்தார்கள். மாபெரும் கூட்டம் கூடி மக்கள் போட்ட கூச்சலினால் மகாத்மாவின் வார்த்தைகள் அவர்கள் காதில் விழவே இல்லை.

(மேற்படி அத்தியாயம் 24)

மகாத்மாவின் திருச்சி வருகை பற்றி இப்படிப் பொதுப்படையாகக் கல்கி எழுதினாரே தவிர, அந்த விஜயத்தின் போது தாம் செய்த தொண்டு

இந்த
தீபாவளிக்கு

குமரன்

புத்தம் புதிய
டிசைன் பட்டுப்
புடவைகள்
வாங்கி
மகிழுங்கள்

- பல வண்ணங்கள்-
  பலப்பல டிசைன்கள்
- நவநாகரீக நங்கைகள்
  தேர்ந்தெடுப்பது குமரன்
  பட்டுப் புடவைகளே!
- உற்பத்தி விலைக்கே வாங்கிட,
  இன்றே விஜயம் செய்வீர்!!

குமரன் சில்க்ஸ்

(பனகல் பார்க் எதிரில்)
தி. நகர், சென்னை-600017
போன்: 443544

தயாரிப்பு நிலையங்கள்:
காஞ்சீபுரம் & ஆரணி

Sarath-KS

பற்றியோ, அண்ணலை அப்போது நேருக்கு நேர் அருகே கண்டதில் உண்டான உணர்ச்சி பற்றியோ, எங்கேயும் எப்போதும் எழுதவில்லை. பிந்தையச் சந்திப்புக்களைப் பற்றியெல்லாம் விவரமாக எழுதினார்; ஆனால் திருச்சியில் முதல்முதலாக மகாத்மாவை தரிசனம் செய்ததைப் பற்றி மட்டும் ஏனோ எழுதவில்லை !

அவர் எழுதாத குறையைச் சுத்தானந்த பாரதியார், 4—12—69 கல்கி இதழில் வெளியான கட்டுரை ஒன்றில், தமக்கே உரிய பாணியில் எழுதி ஓரளவு தீர்த்து வைத்துள்ளார் :

வந்தார் காந்தி. இப்புறம் முகம்மதலி. அப்புறம் சௌகதலி; விஜயனும் பீமனும்போல் அவரைத் தொடர்ந்தனர். டாக்டர் ராஜன் ஒரு கதர் மாலையைப் போட்டு வரவேற்றார்; அவர் மகள் தஞ்சம் குங்குமப் பொட்டு வைத்தாள். ரா.கி. பயபக்தியுடன் கைகட்டி நின்றார். காந்தி கதர் நெசவைப் பார்த்து மகிழ்ந்தார். (டாக்டர் சாமிநாத) சாஸ்திரி ஒரு முரட்டுக் கதர்த் துண்டை அவருக்குப் போர்த்தினார்......

அன்று காந்தியின் குரல் இந்திய மக்களின் ஆன்மக் குரலாக இருந்தது. அவர் வாயிலிருந்து வரும் சொல்லெல்லாம் கீதையாக இருந்தன. அவர் சொற்களைப் பாமாலையாகத் தொடுத்தேன். காந்தி, ''காவ், காவ் சலியே'' (கிராமம் கிராமமாய்ப் போம்) என்று எனக்குக் கட்டளை இட்டார். டாக்டர் ராஜன், ''கிருஷ்ணமூர்த்தி உடன் வருவான்; திருச்சி ஜில்லாவில் திலகர் சுயராஜ்ய நிதி வசூலிக்க வேண்டும்; கதரைப் பரப்ப வேண்டும்; கள்ளுக்கடை மறியல் செய்ய வேண்டும்; தீண்டாமையை ஒழிக்க வேண்டும்; காந்திய முழக்கம் செய்ய வேண்டும். பாடும், பேசும், பணி செய்யும்'' என்று பணித்தார்.

அன்று திருச்சி தேசியக் கல்லூரியின் முன்னால் பெரிய பொதுக்கூட்டத்துக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. காந்திஜி குறித்த நேரத்துக்குக் கூட்டத்துக்கு வந்தார். ''காந்தி மகானைக் கண்டேனே கருணைக் கடலைக் கண்டேனே!'' என்ற கீர்த்தனையை நான் சபையில் பாடினேன்.

காந்தி பேசும் போது ரா.கி. பெண்கள் பக்கம் மெல்ல உண்டியலை நீட்டிச் சுற்றினார். காந்தி அன்று உருக்கமாகப் பேசினார். சாஸ்திரி தமிழில் மொழிபெயர்த்தார்..... ''நாம் எத்தனையோ தீமைகளுக்கு அடிமையாய் இருக்கிறோம். நமது நடை உடை பாவனைகள், அணிமணிகள் எல்லாம் எளிமைக் கோலம் பூண வேண்டும். நாடு அந்நியருக்கு அடிமைப்பட்டு வருந்தும் போது நாம் நகை நட்டுக்களைப் போட்டு மினுக்குவது பாபம்..'' என்றெல்லாம் கூறியபோது, ரா. கி., ''கேட்டுக்கோங்கோ மாமி...'' என்று மெல்லச் சொன்னார். காந்தி பேச்சு பெண்களுக்குப் புது உணர்ச்சி தந்தது. ''லோகமான்ய திலகர் ஆயுளெல்லாம் தேச சேவை செய்து சென்றார். அவர் நினைவுக்காக ஒரு கோடி வசூலித்து

நால்வர் பாடிய நல்ல ஸ்தலம்

நான்கு நாயன்மார்களால் பாடல்பெற்ற ஸ்தலம் திருக்கடம்பூர். இந்தத் திருத்தலம் வரலாற்றுச் சிறப்பும் கலைச் சிறப்பும் கொண்டது. இந்தத் தலத்தில் கோயில் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ ஜோதிநாயகி சமேத ஸ்ரீ அமிர்தகடேசர் திருக்கோயில் திருப்பணி தொடங்கப்பட்டுள்ளது. கும்பாபிஷேகமும் விரைவில் நடக்கவிருக்கிறது. இந்தக் கோயில் திருப்பணிக்கு ஆஸ்திக அன்பர்கள் கைநிறைய அள்ளித் தர வேணும்.

பொருள் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: பொருளாளர், ஸ்ரீ அமிர்தகடேசர் திருக்கோயில், மேலக் கடம்பூர், ரெட்டியூர் போஸ்ட், சிதம்பரம் வட்டம்.

ஆக்க வேலை நடக்க வேண்டும். தாராளமாக உதவுங்கள்'' என்றார் காந்தி. ரா.கி., ''அம்மா, உங்களைப் பார்த்தே மகான் பேசுகிறார் ; கழற்றுங்கள் கொலுசு, போடுங்கள் சங்கிலி, காப்பு, மோதிரம்'' என்று உண்டியலைக் குலுக்கினார். ஓர் அம்மாள் தங்க மோதிரத்தைக் கழற்றிக் கொடுத்தார். ரா.கி. அதைக் கையில் ஏந்தி மேடைக்கு வந்து, ''இதோ அந்த அம்மாள் தந்த மோதிரம்; மற்றவர்கள் சும்மா இருப்பதா? எங்கே தியாகப் போட்டி, தானப் போட்டி நடக்கட்டும்...'' என்றார். ஓர் அம்மாள் காந்தி முன் வந்து வணங்கி அவர் திருவடியில் ஒரு தங்கச் சங்கிலியை வைத்தார். இன்னோர் அம்மாள் கைக் காப்பைக் கழற்றி அர்ப்பணித்தாள். காந்தி, ''தியாகம் பெண்மையுடன் பிறந்தது'' என்றார்.

ரா. கி. ஆண்களிடையே புகுந்தார். ''பார்த்தீர்களா, பெண்களின் தியாகத்தை : ஆண்கள் செய்தி என்ன?....''

நோட்டும் பணமுமாக விழுந்தன. கடுக்கன் மோதிர வகைகள் காந்தியிடம் அர்ப்பணமாயின.

டாக்டர் ராஜன், ''கிருஷ்ணமூர்த்தி! அப்படியே கதர்த் துண்டுகளையும் தள்ளிவிடு'' என்றார். ரா.கி.யும், இக்னேஷஸ், துறையூர் துரையும் கதரை விற்றனர். இரண்டு மூட்டைகள் விரைவாக விற்றன. காந்தி, ''அச்சா தேச சேவக்'' என்று ரா.கி.யைத் தட்டிக் கொடுத்துச் சொன்னார்.

காந்தி சென்ற பிறகு, ரா.கி. ''என்று தணியும் எங்கள் சுதந்திர தாகம்'' என்ற பாட்டைப் பாடினார். கூட்டம் அப்படியே உட்கார்ந்துவிட்டது. இக்னேஷஸ் ஆங்கிலத்தில் விறுவிறுப்பாகப் பேசினார். கல்கி இரட்டைக் கிளிக் குரல் எடுத்து அழகாகக் காந்தீயத்தை விளக்கி ஒரு கதை சொன்னார். ''தனதனப் புடன் பாத்திரம் கொதிக்கிறது. எரிகிற விறகை எடுத்துவிட்டால் கொதிப்பு நிற்கிறது. இதுதான் ஒத்துழையாமை. நாம் வேலைநிறுத்தம் செய்தால் வெள்ளைக்காரன் ஜம்பம் பலிக்காது'' என்றார். முக்கால் மணி

தேன் நிலவு — சில ரஸத் துளிகள்

தேன் நிலவு ரேகளத்துக்குள் புகுந்துவிட்டால் அதன் நிலை என்ன ஆவது ?

தேன் நிலவுக் காலத்தில் ஒரு பெண் தன் கணவனைச் சீர்திருத்த முற்படவே மாட்டாள் !

தேன் நிலவு எப்போது முடிகிறது? மணப் பெண் தாழ்ந்த கண்களையும் குரலையும் உயர்த்தத் தொடங்கும்போது ! பி. எஸ். எம்.

நேரம் மக்கள் கருத்துடன் கேட்டனர். உண்டியல் நிரம்பியது. கதர் முழுதும் விற்றது.

இதே கட்டுரையில் சுத்தானந்தர், கரூர், வாங்கல், மோகனூர், மணப்பாறை, மருங்காபுரி, ஸ்ரீரங்கம், திருவானைக்காவல் முதலிய ஊர்களில் தாமும் கல்கியும் பிரசாரக் கூட்டங்கள் நடத்தியது பற்றியும் எழுதியிருக்கிறார்.

கரூரில் நடந்த ஒரு கூட்டம் பற்றி:

அமராவதி மணலில் பெருங்கூட்டம் நடந்தது. நாமக்கல் ராமலிங்கம் பாடினார். கரூர் கிட்டு பேசினார். நானும் பேசினேன். இரவு ஒன்பது மணி. கூட்டம் கலைத் தொடங்கியது. உடனே "ரா.கி." பேசுகிறார் என்றதும் கூட்டம் அப்படியே அமர்ந்து கேட்டது.

மகாத்மா காந்தி திருச்சிக்கு வந்த தேதி 18—9—1921. தங்கிய நாட்கள் மூன்று.

அந்த முதல் தரிசனத்தின்போது அண்ணலுடன் உரையாடும் பாக்கியம் கல்கிக்குக் கிடைக்கவில்லை. பின்னர் நாலைந்து முறை அவரைக் கண்டபோதும் கிடைக்கவில்லை. பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் கிடைத்தது.

அவ்வித பாக்கியம் கிடைத்த இடம், புனா நகருக்கு அருகே, "பர்ணகுடி" என்ற எளிய பெயரில், வித்தல்தாஸ் தாக்கர்ஸி என்ற குஜராத்திச் சீமான் கட்டியிருந்த பளிங்கு மாளிகை. அங்கே காந்திஜி அப்போது, தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக உண்ணாவிரதம் இருந்து முடித்திருந்தார். "இதற்குமுன் பல தடவை அவரைத் தரிசித்திருக்கிறேன்; இந்தத் தடவைதான் அவருடன் உரையாடும் பாக்கியம் கிடைத்தது" என்று கல்கி சொல்லியிருக்கிறார். ஐந்து நாட்களில் இரு முறை அவருடன் கல்கி பேசினார். பேசியது என்ன என்பதைக் கல்கி தெரிவிக்கவில்லையாயினும், மகாத்மாவின் தவத் தோற்றம் பற்றி விரிவாக ஒரு கட்டுரையில் எழுதினார்:

சமீப காலத்தில் பத்திரிகைகளில், மகாத்மாவைப் பற்றி வெளியான ஹாஸ்ய விவரங்களிலிருந்து அவர் ஏறக்குறைய ஒரு விகடகவியாக இருப்பார் என்ற எண்ணம் எனக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. ஓயாமல் விகடம் செய்து, பரிகாசப் பேச்சுக்கள் பேசிப் பக்கத்திலிருப்பவர்களைச் சிரிக்கப் பண்ணுவதுதான் அவருடைய தற்கால வேலை என்று கருதலானேன். எனவே, அவர் அருகில் சில நாள் இருந்தால், ஆனந்த விகடனுக்கும் கொஞ்சம் சரக்குகள் கொண்டுவரலாம் என்ற ஆசை இருந்தது. இந்த விஷயத்திலேதான் ஆசாபங்கம் ஏற்பட்டது. தற்சமயம் மகாத்மாவைப் பார்க்க நேர்ந்தவர்களுக்குக்கூட, வெறும் விகடத்திலும் வீண் பரிகாசங்களிலும் ஈடுபட மனம் வராது என்று கண்டேன்.

காந்திஜி இப்போதும் சிரிக்காமலில்லை; புன்னகை செய்யாமலும் இல்லை. ஆனால் சிரிப்பில் எத்தனையோ வகை உண்டு. வழியோடு போகிறவனைக் காலை இடறிவிட்டு அவன் விழுவதைக் கண்டு சிரிப்பதும் சிரிப்புத்தான். மகத்தான துக்கம் நேர்ந்தபோது சோக மிகுதியால் சிரிப்பதும் சிரிப்புத்தான். பைத்தியக்காரன் துணியைக் கிழித்துக் கொண்டு சிரிப்பதும் சிரிப்புத்தான். ஆபாசமான கொச்சைப் பேச்சுக்களைக் கேட்டுச் சிரிப்பதும் சிரிப்புத்தான். ஆனால் மகாத்மாவின் புன்னகையோ திரிபுரம் எரித்த சிவபெருமானின் சிரிப்பையே எனக்கு நினைவூட்டிற்று. தீமையின் வடிவமான திரிபுரர்களைச் சிவபிரான் அன்று சிரித்து அழித்தது போலவே, இன்றும் மகாத்மா தமது சிரிப்பினால், பாரத நாட்டைப் பிடித்து வரும் தீமைகளையெல்லாம் எரிக்க விரும்புகின்றார். சமீபத்திலேதான் கடுந் தவம் நிறைவேற்றி முடித்த அவரது திருமேனியிலிருந்து தபோ அக்கினி கொழுந்துவிட்டு எரிந்து கொண்டிருந்தது. இன்றோ, நாளையோ, பின்னரோ, அத்தபோ அக்கினியின் சக்தியால் பாரத நாட்டின் தீமைகள் எல்லாம் எரிந்து சாம்பராகும் என்பதில் எனக்கு எள்ளளவும் சந்தேகம் இல்லை.

அவரது உண்மையான தோற்றத்தை நேயர்களின் கண் முன்னே கொண்டு வருவது, என்னைப் போன்றவர்களின் எழுத்தினால் இயலாத காரியம். ஒரு மகாகவியோ, அல்லது உடம்பை மட்டுமின்றி உயிரையே படம் பிடிக்கும் உயர்தர ஓவியக் கலைஞனோதான் அதைச் செய்ய முடியும். தபோ அக்கினி சுடர் விட்டொளிரும் அவரது திருமுகத்திலிருந்து அன்பும் கருணையும் ததும்பிப் பிரவகிப்பதை வெறும் வார்த்தைகள் எவ்வாறு தெரிவித்தல் கூடும்?

(ஆனந்த விகடன் 1-7-1933)

(தொடரும்)

எங்கம்மா சபதம்

அம்மாவுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமையை எதிர்த்துப் போராடும் வீராங்கனைகளான இரு சகோதரிகளின் கதை. இதில் வில்லனாகக் கருதப்பட்டவன் கடைசியில் மிகவும் நல்லவன் என்பது வெளியாகிறது. அதுதான் சற்றுப் புதுமை. இரு சகோதரிகளையும் வீராங்கனைகளாகக் காட்டுவதற்காக ஆரம்பத்திலேயே நிறைய 'டிஷ்யூம் டிஷ்யூம்' காட்சிகள் வருகின்றன.

விஜயபாலா, அக்காள்; ஜெயசித்ரா, தங்கை. இருவரும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு சக்கைப் போடு போட்டிருக்கின்றனர்.

எந்தத் தாயாவது, தன் கணவன் மீது பெரும் பழி சுமத்தித் தன்னை விட்டுப் பிரிந்து விட்டான் என்பதாக எண்ணிக் கொண்டு முதலாளியைப் பழி வாங்கும் ஆசையில், தான் பெற்று வளர்த்த பெண்களின் வாழ்வையே பாழாக்குவாளா? தாய்மை என்பதன் இலக்கண இலக்கியங்களையெல்லாம், ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக வந்துள்ள பண்புகளையெல்லாம் வெகு சுலபமாகக் குழி தோண்டிப் புதைத்து விட்டார்கள்!

முத்துராமன், அண்ணன், மிருக டாக்டர். சிவகுமார், தம்பி, டாக்டர். இருவருமே ரொம்ப தமாஷாக நடித்திருக்கின்றனர். இருவரும் ஒருவருக்கொருவர், ஈடு கொடுத்துப் படத்துக்கே சுவையூட்டியிருக்கின்றனர். இருவேறு டாக்டர்களிடமும் வரும் நோயாளிகளை வைத்துக் கொண்டு பல நகைச்சுவை நிகழ்ச்சிகள் பின்னப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் காட்சிகளில் ரசிகர்களின் கைதொலியும் ஆரவாரமும் பிரமாதம்! எல்லாரும் சிரிக்கும்போது நமக்கும் சிரிப்பு வந்து விடுகிறதே!

குடும்பத் தலைவர் அசோகன், மிக இயல்பாக அலட்டிக் கொள்ளாமல் நடித்திருக்கிறார். மனோரமாவை வேலைக்காரியாக்கி, அவளுக்கு எஜமானுடன் தொடர்பு இருப்பதாக ஒரு சந்தேகத்தைக் கிளப்பி, அந்தச் சந்தேகத்தை ஊர்ஜிதப்படுத்தும் போலியான பல சம்பவங்களை உருவாக்கி... அப்பாவைப் பற்றிப் பிள்ளைகளே அருவருப்பாக நினைக்க வழி வகுத்து... சக்கரைக்கும், அரிசிக்கும்தான் பற்றாக்குறை. உயர்ந்த கற்பனைகளுக்குக் கூடவா தமிழகத்தில் பஞ்சம்? அட ஆண்டவனே!

சுவையான வசனங்களுக்காகப் பஞ்சு அருணாசலத்தையும் சிக்கல் இல்லாத காட்சியமைப்பு டைரக்ஷன் ஆகியவைகளுக்காக எஸ். பி. முத்துராமனையும் பாராட்டலாம்.

"எங்கம்மா சபதம்" — திரை உலகின் தரத்தைக் குறைக்கச் சபதமெடுத்துக் கொண்டதுபோல் கதையமைப்பைக் கொண்டிருக்கிறது. — காந்தன்

டௌரி கல்யாண வைபோகமே...

நாடகத்தின் தலைப்பே முகத்தில் புன்னகையையும் உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியையும் ஏற்படுத்துகிறது. நாடகமும் ரசிகர்களை ஏமாற்றத்துக்குள்ளாக்கவில்லை. ஒவ்வொரு காட்சியும் பார்வையாளரிடையே பலமான சிரிப்பையும் உற்சாகமான கலகலப்பையும் ஏற்படுத்தி நேரம் போவதே தெரியாமல் நல்ல பொழுதுபோக்குக்கு வழிவகுத்துக் கொடுத்திருக்கிறது. சிரித்து மகிழ்வதற்கேற்ற கதையையும், சம்பவக் கோவைகளையும் அளிப்பது வழக்கப்படி பிராம்மண சமூகச் சூழலைக் கொண்ட கற்பனை.

நடுத்தர வர்க்கத்துக் குடும்பத் தலைவன் கணேசனாகக் காத்தாடி ராமமூர்த்தி அற்புதமாக நடிக்கிறார். அந்தச் சின்ன உருவத்தில்தான் எத்தகைய அபாரமான திறமை? மனிதர் உடலை வருத்திக்கொள்ளவில்லை. குரலை உயர்த்தித் தாழ்த்திக் கர்ஜிக்கவில்லை. அங்கசேஷ்டைகள் காட்டிச் சர்க்கஸ் நடத்தவில்லை. மிக மிக இயல்பாக, எளிமையாக, அநாயாசமாக நடித்து 'அப்ளாஸ்'களை அள்ளிக் கொண்டு போகிறார். அவருடைய மனைவி உமாவாக வரும் லலிதாவும் அழகாக அடக்கமாக இயல்பாக நடித்து ரசிகர்களின் மனத்தில் இடம் பெறுகிறார்.

வேலையில்லாப் பட்டதாரியாக, அண்ணனுக்கு அடங்கிய தம்பி நடேசனாக வரும் ராஜேஷ் ஏன் அப்படி நடிக்கிறார், பேசுகிறார் என்று ஆரம்பத்தில் நினைக்கத் தோன்றினாலும் முடிவில் அந்த நடிப்பே ஒரு பாத்திரச் சிறப்பு என்பதை அறிந்து சபாஷ் கொடுக்கிறோம்.

கப்புடு மாமாவின் கணீர்ப் பேச்சும், நடிப்பும் சுவை கூட்டுகின்றன. ராஜகல்லையாக வரும் முத்தண்ணா ராமபத்ரன் தனது அப்பாவித்தன நடிப்பாலும் ஜவ்வரிசிப் பாயாசத்தினாலும் கல்யாணக் கலகலப்பை உண்டாக்கிவிடுகிறார்.

கதை வசனம், டைரக்ஷன் மூன்றையும் ஏற்றிருக்கிறார் விசு. வசனம் நன்றாக இருக்கிறது. கையில் காலணா இல்லாத கணேசனுக்கு அத்தனை வீம்பும் பிடிவாதமும் அவசியம்தானா? அதுவும் நாகோஜிராவ் உதவி அளிக்க அன்பாக அழைக்கும்போது அதை நிராகரிப்பது — அதுதான் கதை என்று கதாசிரியர் கூறலாம். ஆனால் யதார்த்தத்தில் அதற்கு வழு இல்லை. சில பாத்திரங்களின் வேஷப் பொருத்தம் சரியாக அமையவில்லை. மணமகன் மங்கபதி சுலபமாக அப்ளாஸ் வாங்கிவிடுகிறார்.

கணேசன் தம்பதியர் நடேசனின் கல்யாணத்துக்கும் பெண்ணின் தந்தையிடம் சீர்வரிசை கேட்க நிமிர்ந்து நிற்கும்போது விறுவிறுப்பும் சிரிப்பும் பொங்கி வருகின்றன.

'டௌரி கல்யாண வைபோகம்' அமோகமாகத் தொடர்ந்து நடக்கும். -கௌசிகன்

பழைமைப் பித்தர்கள்; புதுமைச் சித்தர்கள்!

"ஜப்பானுக்குப் போனதும்தான் நம் நாட்டில் நிலவும் மிகப் பெரியதொரு குறை சுருக்கென்று மனத்தில் தைக்கிறது" என்றார் ஸ்ரீமதி ராதா. "இங்கே நாம் ஒவ்வொருவருமே நமது கெட்டிக்காரத்தனத்தைக் காட்ட முற்படுகிறோம். அதனால் நெல்லிக்காய் மூட்டைபோல் இருக்கிறோம். பேச்சு நிறைய உற்பத்தியாகிறதே ஒழிய, காரிய ரீதியாகச் சாதனைகள் குறைந்து விடுகின்றன. ஜப்பானியர் அப்படியல்ல. ராணுவத்தினர்போல் ஒரு கட்டுப்பாடுடன் நடக்கிறார்கள். எறும்புகளைப் போல் சுறுசுறுப்புடன் இயங்குகிறார்கள்."

அதனால்தான் இன்று அமெரிக்காவேகூட ஓரளவு அஞ்சும் நிலைக்கு ஜப்பானின் பொருளாதாரம் வளர்ச்சியுற்றிருக்கிறது. உழைப்பிலும் நாணயம், நடத்தையிலும் நாணயம் காட்டும் மக்கள் ஜப்பானியர். இரவு நேரங்களில்கூடப் பெண்கள் தன்னந்தனியாக அச்சமின்றி எங்கும் போய் வரலாம்.

"கின்ஸா டாய் என்ற ஹோட்டலில் நாங்கள் தங்கியிருந்தோம். அங்கே வரவேற்பு அறையில் ஒரு பெண்மணி ஞாபக மறதியாகத் தன் கைப்பையை வைத்துவிட்டுப் போய்விட்டதை நான் கவனித்தேன். உடனே அதை எடுத்துக் கொண்டு போய் ரிஸப்ஷனில் கொடுத்தேன். அங்கிருந்தவர் கூறியது என்னை வியப்பில் ஆழ்த்தி விட்டது: 'நீங்கள் அதை எடுத்த இடத்திலேயே திரும்ப வைத்துவிடுங்கள். அந்தப் பெண்மணிக்கு நினைவு வரும்போது திரும்பி வந்து எடுத்துக் கொண்டு போவாள்.'

"அவள் எவ்வளவுதான் தாமதமாக வந்தாலும் கைப்பை அங்கேயே இருக்கும்!' என்று சொன்னார்கள். என்னால் நம்பவே முடியவில்லை. ஆனால் எங்களுக்கே அப்படி ஓர் அனுபவம் ஏற்பட்ட பிறகு நம்பித்தானே ஆக வேண்டும்! அப்பாவின் தோல் பையை இப்படித்தான் ஞாபகப் பிசகாக ஹோட்டலில் வைத்து விட்டுப் போய் விட்டோம். ஷாப்பிங் முடிந்து திரும்பி வந்து பார்த்தால் பை வைத்த இடத்தில் அப்படியே இருந்தது!"

ஷாப்பிங் என்று கிளம்பினார்களே ஒழிய எதுவும் வாங்குகிற மாதிரி இல்லை. எல்லாம் யானை விலை குதிரை விலைதான்! முக்கியமாக வேண்டியது தலைக்குப் பூ என்பதால் ஸ்ரீமதி ராதா அதை வாங்கினார். நாலு ஜவந்தி நாலு ரோஜா வாங்குவதற்குள் நம் நாட்டுக் கணக்குப்படி நூறு ரூபாய்க்கும் அதிகமாகப் பில் வந்தது. ஷாப்பிங்கை அத்துடன் முடித்துக் கொண்டார்கள்! உலகிலேயே மிக அதிக

மாகச் செலவு வைக்கும் நகரம் டோக்கியோ தான். அதுவும் கின்ஸா பகுதிதான் ரொம்ப ஃபாஷன் மிக்க இடம். கேட்க வேண்டுமா!

"செல்வச் செழிப்பை நன்றாகக் காண முடிந்தது. ஒரு டிபார்ட்மெண்டல் ஸ்டோருக்குள் புகுந்தால் ஏதோ மகேந்திரஜால புரிக்குள் வந்துவிட்டது போல் தோன்றுகிறது" என்ற ராதாவிடம், டோக்கியோக் கச்சேரி பற்றி வினவினோம்.

"இந்தோ—ஜப்பானிய நட்புறவுக் கழகத்தின் ஆதரவில் கச்சேரி நடந்தது. சாதாரணமாக டோக்கியோவில் ஒரு நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்வதென்றால் ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பாகவே திட்டமிட வேண்டுமாம். ஆனால் அம்மாவின் கச்சேரி இரண்டே வாரங்களில் ஏற்பாடான ஒன்று. இருந்தும் நோஹ்கியோ அரங்கம் நிரம்பி வழிந்தது. நடை பாதையிலும் மேடையிலும் அமர்ந்தும் சுவர் ஓரமாக நின்றுகொண்டும்கூட ஆர்வத்துடன் கேட்டனர். பெரும்பாலும் ஜப்பானிய ரசிகர்கள்தாம். நம்மூர் மாதிரியே ரொம்ப உற்சாகமாகக் கேட்டார்கள். ராகம் பாடும்போது இடையில்கூடத் தங்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியாமல் கரகோஷம் செய்தார்கள். அம்மாவின் கல்யாணியும் காம்போதியும் டோக்கியோ டவருக்கு மேலேயே உயர்ந்து விட்டன!" என்றார் ஸ்ரீமதி ராதா. அன்றைய நிகழ்ச்சி குறித்து அவர் தொடர்ந்து சொன்னவை:

டோக்கியோ பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த இசையறிஞர் தனுவே என்பாரும் அங்கேயே இசைப் பிரிவில் பணியாற்றும் குமாரி குஸாநோவும் கச்சேரிக்கு வந்திருந்தனர். ஸ்ரீ தனுவே கர்நாடக இசை பற்றி ரசிகர்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னார். ஏற்கெனவே இந்தியாவுக்கு வந்து நமது இசையை ஆராய்ந்திருக்கும் குமாரி குஸாநோ ஸ்ரீமதி எம். எஸ் ஸை அறிமுகப்படுத்தினார்.

கிழக்காசியச் சுற்றுப் பயணத்தின்போது ஸ்ரீமதி எம். எஸ். நிகழ்த்திய எல்லாக் கச்சேரிகளிலுமே முதலில் நமது கர்நாடக சங்கீதத்தில் மும்மூர்த்திகளின் சாகித்தியங்களைப் பாடிவிட்டுப் பிறகு பாரதத்தின் பல்வேறு மொழிகளிலும் பஜன், ஷபத் போன்ற துதிகீதங்கள் பாடினார். இதனால் அந்நாடுகளில் உள்ள பல் மொழி பேசும் இந்திய சமூகத்தினரும் திருப்தியுற்றனர்; அயல்நாட்டவரும் இந்திய இசையின் பல்வேறு சாயல்களையும் உணர்ந்தனர். அதோடு பாஷைகளுக்கெல்

1. மக்ஸேஸே விருது பெற்றுத் திரும்பிய ஸ்ரீமதி எம். எஸ், அவர்களை லயன்ஸ் கிளப் கௌரவித்தது. தென் சென்னை லயன்ஸ் கிளப் தலைவர் ஆர். வேங்கடேசவரனும் மத்திய சென்னை லயன்ஸ் கிளப் தலைவர் எஸ். வி. வேங்கடராமனும் பாராட்டிதழ் அடங்கிய பேழையை சதாசிவம் தம்பதியிடம் வழங்குகின்றனர்; 2. டோக்கியோ டவர்; 3. நிப்பன் வேதாந்தா சொஸைட்டியில். இடமிருந்து மூன்றாவதாகத் தலைவர் நாராயண உசிகாகி. வலது கோடியில் பொன்னுசாமி. 4. ஆயிரம் புத்தர் சிலைகளுள் ஒரு பகுதி; 5. ஃபூஜி மலைக்கு முன்னால் பாலத்தின் மீது விரையும் புல்லெட் ரயில்; 6. நாராவில் மான்களுக்கு பிஸ்கட் வழங்குதல்.

லாம் அப்பாற்பட்டது இசை என்ற உண்மை ஊர்ஜிதமாயிற்று.

''அரியக்குடி போன்ற பெரியவர்களுக்கெல்லாம் வாசித்த கையல்லவா அழகர்சாமி பிடில். காரைக்குடி மணியின் 'தனி' மணியாக இருக்கும் என்பது நமக்குத் தெரிந்த விஷயம். ஆனால் அங்கேயெல்லாம் மணியின் தனி ஆவர்த்தனங்களை அவர்கள் கேட்டு அடைந்த உற்சாகமே அலாதிதான்'' என்றார் ஸ்ரீமதி ராதா விசுவநாதன்.

கச்சேரி முடிந்த பிறகு நமது தூதர் திருதான் (ஜப்பானியர் வசதியாக உச்சரிக்க ஏற்றவாறு பெயரை இப்படிச் சுருக்கிக் கொண்டிருக்கிறார் திரு திருவேங்கடத்தான்) ''இன்னும் இரண்டு நாள் தாமதிக்க முடியுமானால் இன்னுமொரு கச்சேரிக்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். அவ்வளவு ஆர்வம் இருக்கிறது இங்கே'' என்றார்.

திரு திருவேங்கடத்தானுக்கு மட்டுமின்றி மணிலா, ஹாங்காங், பாங்காக் ஆகிய தலைநகரங்களில் உள்ள நமது தூதர்களுக்கும்கூட ஸ்ரீ சதாசிவம், ராஜாஜி—93 மலரோடு வெளியான அந்தப் பூஜ்யரின் குரலிலேயே ஒலிக்கும் 'இசைத்தட்'டினைப் பரிசாக அளித்தார். அயல் நாடுகளில் உள்ள நமது தூதர்களுக்கு இதைவிடச் சிறந்த பரிசு வேறு என்ன இருக்க முடியும்?

டூரிஸ்டுகள் வழக்கமாகப் பார்க்கும் டோக்கியோ டவர், அரண்மனை, பழங்காலத்திய ஜப்பானின் சூழலை இன்னமும் அப்படியே பாதுகாக்கும் கோயில் முதலானவற்றையும் பார்த்துவிட்டு ஒஸாகாவுக்கு ரயிலேறினர்.

துப்பாக்கித் தோட்டா பாய்வதுபோல் மணிக்கு இருநூறு கிலோ மீட்டர் வேகத்தில் விரையும் ரயில், டோகைடோ எக்ஸ்பிரஸ். இந்த வேகத்தின் காரணமாக இதற்குப் புல்லெட் ட்ரெயின் என்றும் ஒரு பெயர் உண்டு.

''போகிற வழியில் புகழ்பெற்ற ஃப்யூஜி மலையைப் பார்த்திருப்பீர்களே?'' என்று வினவியதற்கு ''நான் தூங்கிக்கொண்டிருந்தபோது தெரிந்திருக்கும்'' என்றார் ராதா. அத்தனை அசதி! ரயிலோ ஆட்டம் ஏதுமில்லாமல் சுகமாய்ச் செல்வது. முன் ஆசனத்தின் பின்புறத்திலிருந்து இறங்கிப் பின்னிருப்பவருக்குச் சிறு மேஜையாக விளங்கும் பலகை மீது தண்ணீர் நிரம்பிய ஒரு டம்ளரை வைத்தால் சொட்டு நீர் சிந்தாது. எனவே ராதா அயர்ந்து தூங்கியதில் வியப்பில்லை.

ஒஸாகாவிலிருந்து பதினைந்து கிலோமீட்டர் தூரத்தில் நிப்பன் வேதாந்தா ஸொஸைட்டி உள்ளது. இது இராமகிருஷ்ண மிஷனின் ஓர் அங்கமாக நடத்தப்படுவது. இதன் தலைவர் ஸ்வாமி நாராயண உசொகி என்ற ஜப்பானியர். இங்கு தங்கியிருந்து கொண்டு சதாசிவம் தம்பதியும் மற்றவர்களும் ஒஸாகா மட்டுமின்றி கியோட்டோ, நாரா, கோபே ஆகிய நகரங்களுக்கும் சென்று திரும்பினர்.

''அந்த ஊர்களையெல்லாம் பார்க்கும்போது நம் நாடு எப்போது இந்த நிலைமையை அடையும் என்றுதான் எனக்குத் தோன்றியது'' என்றார் ஸ்ரீமதி ராதா. கூடவே அவர், ''நான் செல்வச் செழிப்பை மட்டும் குறிப்பிடவில்லை'' என்றார். ''அவர்கள் தங்கள் கோயில்களைச் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ளும் அழகு, அவற்றையும் புராதன அரண்மனைகளையும் அன்றிருந்தது போல் அப்படியே பாதுகாக்கும் விதம், இவற்றைச் சுற்றுலாப் பயணிகள் சென்று பார்க்க, செய்து தரப்படும் வசதிகள்—இவையெல்லாம் பிரமிப்பாய் இருக்கின்றன. நம் நாட்டில்—தமிழகத்தில்—இல்லாத கலைச் செல்வங்களா? ஆனால் அவற்றை அயல்நாட்டவர் வந்து காண ஏற்றவாறு சூழலைத் துப்புரவாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோமா? பயணிகள் போக வரவும் தங்கியிருக்கவும் போதிய வசதிகள் செய்திருக்கிறோமா? என்று எண்ணினால் பெருமூச்சுத்தான் புறப்படுகிறது!''

ஒஸாகாவில் பாதாள லோகமே ஒன்று இருப்பதைப் பார்த்தார்கள். தரைக்கு மேலே

அட்டைப் பட விளக்கம்

கற்பனை ஆற்றல் கோரும் கூந்தல் அலங்காரம்!

திரைப்படத் துறையில் பிரபல சிகை அலங்காரக் கலைஞராக விளங்கும் திரு டி. பார்த்தசாரதி கூறுகிறார்:

''ஹேர் ஸ்டைல்களில் முப்பதுக்குக் குறையாத அலங்கார வகைகள் உள்ளன.

''இப்போது 'விக்' வந்து விட்டது. 'விக்' தொழிலகங்கள், சென்னை கோடம்பாக்கத்தில் அதிகம் செயல்படுகின்றன. காரணம் ஸ்டூடியோக்கள் அருகில் இருப்பதே. ஒரு பெண்ணுக்குச் சிறந்த முறையில் 'விக்' வைத்து அலங்காரம் செய்யக் குறைந்தபட்சம் ஐந்நூறு ரூபாய் ஆகும். நேரம் அரை மணி ஆகும். எந்த விக்கையும் எந்தப் பெண்ணுக்கும் வைத்துவிட முடியாது! உருண்டை முகம், டைமன் முகம், டிரயாங்கிள் முகம், நீள முகம், ஒட்டிய முகம் - என்று குறிப்பிடும்படி பல மாதிரியான முக அமைப்புகள் இருக்கின்றன. முக அழகுக்கு ஏற்றபடியே 'விக்' ஆர்டர் தரவேண்டும். 'விக்' சென்னையிலேயே தயாரானாலும் கூட ஒட்டும் கோந்து (Gum) ஸ்ப்ரேயர் முதலியன வெளிநாட்டிலிருந்து வரும் பொருள்களே நன்கு உதவுகின்றன. நான் அவற்றையே அதிகம் உபயோகிக்கிறேன்.

''நட்சத்திரங்களைப் போல் ஹேர் ஸ்டைல் செய்து கொள்ளச் சென்னையில் பிகேரெட், சபையர் தியேட்டர், கன்னிமாரா ஹோட்டல் போன்ற இடங்களில் சிகை அலங்காரக் கலைஞர்கள் இருக்கிறார்கள். பண வசதி படைத்த பெண்மணிகள் இங்கு வந்து தலைமுடி அலங்காரம் செய்து கொள்ளுகிறார்கள்.

''சிகை அலங்காரத்தில் கற்பனை வளம் முக்கியம். பார்ப்பவர்களைக் கவர்ந்து இழுக்கும் கற்பனை அலங்காரத்தில் இருக்க வேண்டும்.

பேட்டி: 'பாலகுமாரன்'

மேலட்டை: வண்ணப் படம் - திலீப் பானர்ஜி

பல அடுக்குக் கட்டிடம் என்றால் பூமி மட்டத்துக்குக் கீழேயும் மூன்று அடுக்குக் கட்டிடங்கள். அதற்கும் கீழே இரண்டு மட்டங்களில் பாதாள ரயில் ஓடுகிறது. ஜப்பானில் நிலப்பரப்பு மிகவும் குறைவானதால் பெரிய பெரிய சிறப்பு அங்காடிகளை இப்படிப் பூமி மட்டத்துக்குக் கீழேயே கட்டியிருக்கிறார்கள். பாதாள வீதிகளையும், ஹோட்டல்களையும் சதுக்கங்களையும் மட்டுமின்றிப் பொங்கு புனல்களையும் அமைத்து அழகு படுத்துகிறார்கள். சமுத்திரத்துக்குக் கீழேயே செயற்கையான குகைப் பாதை அமைத்து ஜப்பானியத் தீவுகளை இணைக்கிறார்கள். இவை ஜப்பானியரின் ஆற்றலைக் காட்டுவன என்றால் அவர்கள்பேசிப் பழகும் முறை அன்புள்ளத்தைக் காட்டுகிறது. செடிகளிடமும் மரங்களிடமும் அவர்கள் எவ்வளவு பிரியம் வைக்கிறார்கள்! புயலில் ஒரு மரம் சாய்ந்தால் உடனே அதை வெட்டிவிடுவதில்லை. முட்டுக் கொடுத்து ஓரளவு நிமிர்த்திப் புத்துயிர் அளிக்கப் பார்க்கிறார்கள். முட்டுக் கொடுக்கும் கழியினால் மரத்துக்கு வேதனை ஏற்படாதிருக்க இடையில் துணியை மடித்து வைக்கிறார்கள்!

நாரா பழங்காலத்திய ஜப்பானியத் தலை நகர். அங்கு ஸ்ரீமதி ராதாவின் கவனத்தை வெகுவாகக் கவர்ந்தவை: காசியில் பசுக்கள் போல் புத்தர் கோயிலில் மான்கள் ஏராளமாக அச்சமின்றி வளைய வருவது. மூக்குத் துவாரத்தில் ஒரு மனிதன் நுழையக் கூடும் என்னுமளவுக்கு மிகப் பெரிதான ஒரு புத்தர் சிலை.

ஆயிரம் கோயில்களை உடைய மிகப்பழமையான நகர் கியோட்டோ. இங்கே ஒரு கோயிலில் ஆயிரம் புத்தர் சிலைகளை வரிசை வரிசையாக நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். கியோட்டோ அரண்மனையில் எவ்வளவு மெதுவாக நடந்தாலும் தரை ''கிசுகிசு'' ஒலி எழுப்புகிறது! எதிரிகள் பதுங்கி வந்தாலும் காவலர்களுக்குத் தெரிந்துவிட வேண்டும் என்று இப்படிப் பண்டைக் காலத்திலே அமைத்தார்கள்! இந்த அரண்மனையின் தர்பார், அந்தப்புரம் முதலானவற்றை இன்றும் அரசர்களும், ராணிகளும், கீஷா பெண்களும், மந்திரி பிரதானிகளும் அலங்கரிக்கிறார்கள் — பொம்மை வடிவிலே! அந்நாளைய ஆடை அணிகளுடன் முழு மனித அளவில் தத்ரூபமாய் அமைந்த உயிர்ப் பொம்மைகள்.

ஒஸாகா கச்சேரி பற்றி ஸ்ரீமதி ராதா விசுவநாதன் கூறுவதை விட அதை எப்படி ரசித்தார்கள் என்பதை அங்கிருப்பவரே சொல்வது பொருத்தமல்லவா? நிப்பன் வேதாந்தா ஸொஸைட்டியின் அங்கத்தினரான ஜப்பானில் வாழும் தமிழர் திரு பொன்னுசாமி, நமக்கு ஒரு பெரிய கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். நீளத் தாளில் ஆறு பக்கங்கள் டைப் செய்யப்பட்ட அந்தக் கடிதத்திலிருந்து ஒரு சோறு பதம் என்கிற முறையில் ஒரு பாராவை மட்டும் தமிழாக்கித் தருகிறோம்:

''மாலை ஆறரை மணிக்கு வழக்கமான ஆரத்தி நடைபெற்றது. (ராமகிருஷ்ண மடத்தின் பிரார்த்தனையை ஆரத்தி என்பர்.) அதில் சதாசிவம் தம்பதியும் மற்றவர்களும் கலந்துகொண்டனர். ஏழரை மணிக்கு ஆரம்பித்து ஸ்ரீமதி எம். எஸ். ஒரு மணி நேரம் பிரார்த்தனை கீதங்கள் பாடினார். பல ஜப்பானியர்களும், ஒஸாகாவில் உள்ள இந்தியத் தூதரும் அவர் மனைவியும் உள்பட முக்கியஸ்தர்களான விருந்தினர்கள் சுமார் அறுபது பேர் அழைக்கப்பட்டு வந்திருந்தனர். எம். எஸ்.ஸின் பஜன்கள் எவ்வளவு உணர்ச்சி பரவசமாக, எவ்வளவு இனிமையாக, எவ்வளவு தூய்மையாக, எவ்வளவு ஆழமாக இருந்தன என்பனவற்றையெல்லாம் கூற எனக்கு வார்த்தைகள் அகப்படவில்லை. முப்பது வருடங்களாக அவரது பாடல்களை இசைத்தட்டுக்கள் மூலம் கேட்டு வருகிறேன். ஆனால் நேரில் கேட்கும்போது எவ்வளவு வித்தியாசமாக இருக்கிறது! நேரில் கேட்க எனக்குக் கிடைத்த முதல் சந்தர்ப்பம் இது தான். மீரா இன்றைக்கும் வாழ்கிறாள். அவள் எதிரே, அவளைப் பார்த்துக்கொண்டும் அவள் பாடுவதைக் கேட்டுக் கொண்டும் இருக்கிறோம் என்பதாகத்தான் எனக்குத் தோன்றியது. கண்களில் கண்ணீர் ததும்பி வழிந்தது. என்னைப் போலவேதான் அங்கு கூடியிருந்த அனைவருமே பாடல்களை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.''

வாரியாரின் வாக்கு

அரிசியின் ரூபம் தெரியவொட்டாமல் உமி மூடியிருக்கிறது. உமியை நீக்கினால் அரிசியைப் பார்க்கலாம். அதுபோல் கடவுள் சொரூபத்தைக் காணவொட்டாமல் ஆசாபாசம் மூடியிருக்கிறது. ஆசாபாசத்தை நீக்கினால் கடவுளைக் காணலாம்.

●

நூல் வேட்டியான பிறகும் அதை நூல் என்று சொல்வது எப்படித் தவறோ, அதுபோல் கல், விக்கிரகம் ஆனபிறகும் அதைக் கல் என்று சொல்வதும் தவறுதான்.

●

கோயிலைச் சுற்றி அசுத்தம் செய்கிறீர்களே, ஆண்டவன் கோபித்தால் நாம் வாழ முடியுமா? போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அருகில் அசுத்தம் செய்வீர்களா?

●

கருச் சுமந்து, பெற்று, வளர்த்து, ஆளாக்கிய குழந்தைகளை 'யார்?' என்று கேட்டால், தந்தையின் பெயரைச் சொல்லி இன்னாருடைய மகன் என்று கூறுகிறார்கள். பெயருக்குமுன் தந்தை பெயரைத் தான் குறிக்கிறார்கள். தாய்மார் நடிப்பதில்லை. தியாகத்தின் சிகரங்கள்!

''வாழும் வழி'' என்ற நூலிலிருந்து: வெளியீட்டோர்: துரை. கோதண்டபாணி, 89, சிங்கண்ணா செட்டித் தெரு, சிந்தாதிரிப்பேட்டை, சென்னை 2. விலை: ரூ. 2 50.

சங்கீதம் கேட்கப் போனால்...

பி.வி.ஆர்.

கச்சேரி களை கட்டி விட்டது. வர்ணத்தில் ஆரம்பித்து இரண்டு கீர்த்தனைகளையும் முடித்துவிட்ட பாடகர் (பெரிய வித்வான்) ஒரு கன ராகத்தின் ஆலாபனையில் மெய்மறந்து போய்க் கொண்டிருந்தார். சபையில் பெரும்பாலோர் தங்களை மறந்து ரசித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

இந்தச் சமயத்தில்தான் அவர் சபையில் பிரவேசித்தார். முதலில் வித்துவானுக்கு முன் சென்று அவருடைய கவனத்தைப் பறிக்க முயன்றவர் முயற்சியில் தோல்வியைக் கண்டு பிறகு அந்தத் தோல்வியைக் காட்டிக் கொள்ளாமல் ஒரு மந்தகாசப் புன்முறுவலுடன் முன் வரிசையில் இருந்த சில பிரமுகர்களின் க்ஷேமலாபங்களை விசாரித்தார். அவருடைய குரல் ஏழாவது வரிசையில் இருந்த என் காதை அறுத்தது.

''டில்லிக்குப் போயிருந்தீர்களாமே... என்ன ஆச்சு?''

''நமஸ்காரம் சார்...அன்னிக்கு நீங்க வீட்டுக்கு வந்த போது நான் இல்லே. ஏர்போர்ட்டுக்குப் போயிருந்தேன்.''

''அடடே, ரொம்ப நாளாச்சு உங்களைப்பார்த்து. கமலா எப்படி இருக்கிறாள்?''

பிரமுகர்கள் நல்ல வேளையாக வாய் திறவாமல் பதிலை முகஜாடையால் காட்டி ஒரு வழியாக அவரை அனுப்பினார்கள். அவர் அங்குமிங்குமாக ஒரு முறை சபையோரைப் பார்த்துவிட்டு, நாலாவது வரிசையில் உட்கார்ந்து கொண்டார்.

ஒரு தடவை, அவருக்குப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து சங்கீதத்தைப் பார்க்கும் (கேட்கத்தான் முடியவில்லையே!) வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. நான் யார் என்று அவருக்குத் தெரியும். அவர் யார் என்று எல்லோருக்கும் தெரியும்.

அவர் வந்து உட்கார்ந்த போது தோடி ஆலாபனை நடந்து கொண்டிருந்தது.

''நீங்க ராஜரத்தினத்தின் தோடியைக் கேட்டிருக்கிறீர்களா?''

''ஏதோ இரண்டுதடவை.'' நான் முணுமுணுத்தேன்.

''போறுது சார், போறுது. போறதே போறுது. இருபத்தைஞ்சு தடவை கேட்டாலும் இருபத்தஞ்சு விதமா இருக்கும் அவன் வாசிக்கிற தோடி.''

''இனிமே என்ன செய்யறது. அவர்தான் காலமாகி விட்டாரே...''

''அவன் தோடி சாகலேயே சார்... ஒரு நாள் என் வீட்டுக்கு வாருங்கள்...'' டேப் போட்டுக்காட்டுகிறேன்...''

இதே போல் அவர் மறைந்து போன மாணிக்கங்களின் மேதையை என்னிடம் நிரவல் செய்து ஸ்வரப் பிரஸ்தாரம் செய்தார். டைகர், மகாராஜபுரம், அரியக்குடி என்று பெயர்களைச் சொல்லி என் வாய் பிளக்கும்படி செய்தார். கச்சேரியைக் கேட்க விடவில்லை.

இவரைப் போல்' எத்தனையோ பேர்கள். பெண்கள் பக்கத்தில் போனால் அன்மையில் வாங்கிய புடவை, அழித்துப் பண்ணிய வளையல்கள், நாத்தனார் ஓர்ப்படிகளின் அட்டகாசம் இவற்றைப் பற்றிப் பல்லவிகள். அரிதாகிக் கொண்டு வரும் கர்நாடக சங்கீதத்தைத் தாங்களும் ரசிக்காமல், மற்றவர்களையும் ரசிக்க விடாமல் சங்கீதத்தையே அவமானம் செய்கிறவர்கள் எதற்குக் கச்சேரி நடக்கிற இடத்துக்கு வர வேண்டும்? தங்களுடைய பெருமைகளையும் குறைகளையும் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டவும், சொல்லித் தீர்த்துக்கொள்ளவும் கர்நாடக சங்கீதம் நடக்கிற இடங்கள் தானா கிடைத்தன?

இவர்களையெல்லாம் கூட ஒருவாறு மன்னித்து விடலாம். மிருதங்க வித்துவானின் தனி ஆவர்த்தனம் ஆரம்பமானதும் இடைவேளை விட்டிருக்கிறார்கள் என்று வெளியே சோடாக் குடிக்கவும், வெற்றிலை குதப்பவும் அரட்டை அடிக்கவும் போகிறார்களே இவர்களையும், வித்துவான் மங்களம் பாடத் தயாராகிறார் என்று தெரிந்ததும் விருட்டென்று பாய்ந்து வெளியேறுகிறார்களே அவர்களையும் எப்படி மன்னிக்க முடியும்? முன் சொன்னவர்கள் மிருதங்கவித்துவானை அவமானப்படுத்தினால், பின் சொன்னவர்கள் நாத சொரூபியான தெய்வத்தையே நிந்திக்கிறார்கள். போதாக் குறைக்குக் கூடவே பாடுகிறவர்களும் சத்தமாகத் தாளம் போடுகிறவர்களும் வேறு!

என்றைக்குத்தான் கர்நாடக சங்கீதத்தையும் அதை உபாசிக்கிற கலைஞர்களையும் நாம், வெறும் புகழ் வார்த்தைகளால் அல்லாமல் மௌனமான ஆத்மார்த்தமான ரசிகத் தன்மையால் கௌரவிக்கப் போகிறோமோ?

SRH/OSR

ஸ்கூட்டரை விட்டுக் கீழே இறங்கினேன். வழக்கம் போல் 'வாயின்' ஓர் ஓரத்தில் ஸ்கூட்டரை நிறுத்திவிட்டுத் திரும்பினேன்.

ஒரு ரோஜா மலர் பூத்திருந்தது.

அந்த ரோஜாச் செடி தினம் தினம் எப்படியோ ஒரு மலரை எனக்குத் தந்துவிடுகிறது. அதைப் பறித்துக் கொண்டு ஆபீஸில் நுழைந்தேன்.

பஸ்ஸரின் ஒலி!

'மானேஜிங் டைரக்டர்' அறையிலிருந்து எனக்கு அழைப்பு. என் சட்டைக் காலரைச் சரி செய்து கொண்டேன். தலையை ஒரு முறை படிய என் கரங்களால் அழுத்திக் கொண்டேன். காற்றுக் காலம்! ஸ்கூட்டரில் வந்ததால் தலை ஒரேயடியாகக் கலைந்து போகிறது. முகத்தை இயல்பாக வைத்துக்கொள்ள முயன்றேன். சில பொறாமை பிடித்த கண்கள் என்னை உற்றுப் பார்ப்பதை என்னால் உணர முடிந்தது. சிலரின் கேலிச் சிரிப்புக்களை என்னால் கணக்கிட முடிந்தது.

நான் மானேஜிங் டைரக்டர் அறைக்குள் நுழைந்தேன்.

"ஹலோ, குட்மார்னிங் மிஸ்டர் சுரேஷ்!"

"குட்மார்னிங் மேடம்!"

அவள் சிரித்தபடி, "ப்ளீஸ்! டேக் யுவர் ஸீட்!" என்றாள்.

இந்தக் கம்பெனிக்கு அவள்தான் 'மானேஜிங் டைரக்டர்', 'ஓனர்' எல்லாம்.

அவளின் நிர்வாகத் திறனைக் கண்டு வியந்திருக்கிறேன். இந்தப் பெரிய ஆபீஸில் இத்தனை ஆண்களுக்கும் அவள் எஜமானியாக இருக்கிறாள் என்றால் அதிகாரத்தால் அல்ல! அன்பால்!

அவளிடத்தில் எனக்கு மதிப்பு உண்டு.

பயம் உண்டு ... பக்தி உண்டு ... அதே சமயம்...

"மிஸ்டர் சுரேஷ்.... இத்தனை 'ஆர்டர்' 'பெண்டிங்'கிலே இருக்கிறது போல் இருக்கிறதே.... சீக்கிரம் அதைக் கவனியுங்கள்."

அவள் வரிசையாக எனக்கு 'ஆர்டர்' கொடுத்துக் கொண்டிருந்தாள். தேங்கிக் கிடப்பவைகளை நான் 'கிளியர்' செய்ய வேண்டுமாம். என் மனத்தில் தேங்கிக் கிடப்பவைகளை....? அதற்கு மட்டும் அவளால் 'ஆர்டர்' கொடுக்க முடியாது. என் மனத்துக்கு நான்தான் அரசன்! அதிகாரி!— எல்லாம்.

கைநிறைய பேப்பர்களை அள்ளியபடி அவள் அறையைவிட்டு வெளியே வந்தேன்.

அவள் பெயர் 'லேகா'. ஹிந்தியில் 'லேக்' என்றால் ஏரி....

அவள் இதய ஏரியில் நான் படகு ஓட்ட ஆசைப்பட்டால் நடக்குமா?

அவள் என் மேலதிகாரி.

என் மனத்துள் நான் ரஸிப்புக்களை வைத்துக் கொள்ளலாமே தவிர அதை வெளியில் சொன்னால் என்னைப் பைத்தியம் என்பார்கள்.

ஊமையின் கனவாக, குருடனின் லட்சியமாக, என் கற்பனைகள் என்னுள் விரிந்தன. அவை எனக்கு மட்டுமே சொந்தம்.

அவள் அடிக்கடி என்னை அழைத்து ஆபீஸ் சம்பந்தமாகப் பேசியபோது அவளுடன் நான் என்ன என்னவோ பேசினேன் — மனத்தில் தான்.

அவள் பேசும் ஒவ்வொரு பேச்சும் எனக்காகப் பேசுவதாக எண்ணுகிறேன்.

அவள் செயல் ஒவ்வொன்றும் என் அன்புக்கு அவள் காட்டும் பதில் அன்பு என்று எனக்குள் நினைத்துச் சிரிக்கிறேன்.

அன்றொருநாள் —

ஆபீஸில் நுழைகிறேன். மனமே சரியில்லை.

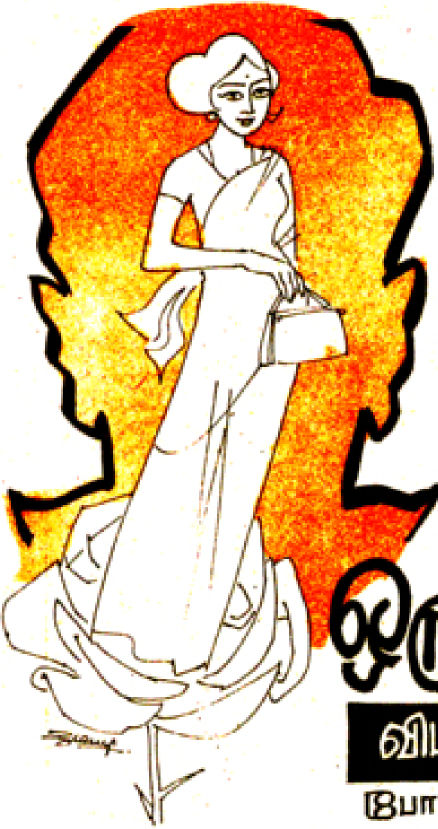
தினம் தினம் ஒரு பூவை எனக்குத் தருகிற ரோஜா அன்று ஏன் வெறுமையுடன் நின்றது?

சாதாரணமான விஷயம்தான். ஏனோ என்னால் அதைக்கூடத் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. அந்தச் செடியில் மலரை மட்டும் நான் பார்க்கவில்லை!

அவள் முகத்தையும் அல்லவா சேர்த்துப் பார்த்தேன்.

இன்று மலர் மறைந்து முள் மட்டும் ஏன் தெரிகிறது?

மேஜையை நெருங்கியபோது 'பஸ்ஸரி'ன் ஒலி!

ஒரு மலர் பூக்கிறது

விமலா ரமணி

போட்டிக்கதை • 11

என்னுள் ஒரு பரபரப்பு.

வாசலில் ரோஜா பூக்காவிட்டால் என்ன? எனக்காக...எனக்காக மட்டுமே... என் மனத்துக்குத் தெரிந்த மலர் ஒன்று தினம் தினம் பூக்கிறதே! நான் 'காலரை'ச் சரி செய்து கொண்டேன். தலையைப் படியப் படிய.......

என் கைகள் துவளுகின்றன.

என்னை முந்திக் கொண்டு இவன் யார் 'புதியவன்' அவள் அறைக்குள் நுழைகிறான்?

நானும் நுழைந்தேன்.

''ஓ ! ரெண்டு பேருமே வந்துவிட்டீர்களா? இவர்தான் மிஸ்டர் சுரேஷ்...! இவர் மிஸ்டர் ராகவன்........''

நான் அவனை வியப்புடன் பார்க்கிறேன்.

''மிஸ்டர் சுரேஷ்...! இவர் உங்களுக்கு 'அஸிஸ்டெண்ட்'. உங்களுக்குக் கொஞ்சம் ஓவர் வொர்க் இல்லையா ? இனி அதை இவருடன் 'ஷேர்' செய்துகொள்ளலாம்.....''

எனக்கு ஓர் உதவி ஆள்! என் பாரங்களைக் குறைக்க ! என் வேலைகளில் பங்கு கொள்ள !

நான் கேட்கவில்லையே !

''மிஸ்டர் ராகவன் ! மிஸ்டர் சுரேஷ் இருக்கிறாரே, ரொம்பக் கெட்டிக்காரர். நம் ஆபீசுக்கு இவ்வளவு நல்ல புகழும், செல்வாக்கும் இருக்கின்றனவென்றால், என்னால் ஏதுமில்லை. இதன் பின்னணியில் இருப்பவர் மிஸ்டர் சுரேஷ்தான். அவர் சொல்கிறபடி நான் நடந்து கொள்கிறேன். பெயரும், புகழும் எனக்கு வருவதென்னவோ உண்மைதான். ஆனால் காரணம் மிஸ்டர் சுரேஷ்தான் !'' அவள் பேசிக் கொண்டே போனாள்.

நான் சொல்கிறபடி அவள் கேட்கிறாளா ?

'ப்ளீஸ், லேகா! வேண்டாம்.... இந்த அஸிஸ்டெண்ட் எனக்கு வேண்டாம் !'

என்னால் சொல்ல முடியவில்லை !

அவளும் கேட்கவில்லை!

''என்ன ஸார், என்னவோ போல் இருக்கிறீர்கள்?'' என்றான் என்னுடன் என் இடத்துக்கு வந்த ராகவன்.

நான் சமாளிக்க முயன்றேன்.

''ஒன்றுமில்லை.... ஸ்கூட்டர் கீயை எங்கே வைத்தேன் என்று திடீரென்று தோன்றியது. டைரக்டர் அறையிலேயே வைத்துவிட்டேன் போலிருக்கிறது. இருங்கள்.... எடுத்துக் கொண்டு வருகிறேன்......''

என் திறமையை எனக்குள் வியந்தபடி அவனை மீண்டும் பார்க்கும் ஆவலில் நான் எழுவதற்கும் —

'பஸ்ஸரி'ன் ஒலி எழுந்தது!

ஓ ! அவளும் என்னுடன் தனியாகப் பேச விரும்புகிறாளோ ?

நான் அறைக்குள் நுழைந்தேன்.

சிரித்துக் கொண்டே 'எஸ்' என்றவளின் முகம் ஒரு கணம் மாறியதை என்னால் உணர முடிந்தது.

''ஓ ! நீங்களா ? மிஸ்டர் ராகவனைக் கூப்பிட்டேன். அவரைக் கொஞ்சம் வரச் சொல்லுங்கள்......''

நான் ஒரு கணம் தடுமாறிப் போனேன்.

நான் அவசரமாக வெளியேறியதன் காரணமாக அறையின் 'ஸ்ப்ரிங்' கதவுகள் அடித்துக் கொண்டன !

அவன் அறைக்குள் நுழைந்த ராகவன் வெகுநேரம் கழித்து வெளியே வந்தான்.

''என்ன ஸார், கடைசியில் 'ஸ்கூட்டர் கீயை' எடுத்துக் கொள்ளாமலே வந்துவிட்டீர்கள் போலிருக்கிறதே! இந்தாருங்கள்!''

அவன் என்னிடம் தந்த அந்தச் சாவியைப் பார்த்தேன். திறக்கப்படாத என் உள்ளத்துக்குச் சாவி தேவையே இல்லை !

பஸ்ஸரின் ஒலி :

ராகவன் எழுந்து போகிறான்.

அடிக்கடி இது சகஜமாகிவிட்டது. ராகவன் வந்த புதிதில், ஒரு வேளை இப்போது என்னைத் தான் அழைக்கிருனோ என்று எதிர்பார்த்து நான் காத்திருந்ததெல்லாம் வீணுகிவிட்டது.

அவன் என்னை அழைப்பதே யில்லை.

ஆனுலும் அவனிடத்தில் எனக்கு மரியாதை உண்டு......அன்பு உண்டு....பக்தி உண்டு...

அத்துடன்....

இன்னமும் என் உள்ளத்தில் அந்த மலர் வாடாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

அன்று ஒரு 'சர்க்குலர்' வந்தது.

எங்கள் ஆபீஸில் புதிதாக ஒரு நாடகப் பிரிவு ஆரம்பிக்கப் போவதாகவும், அதற்காக ஒவ்வொருவரும் குறைந்தபட்சம் ஐந்து ரூபா யாவது தர வேண்டும் என்றும் அறிவிப்பு.

டைரக்டரின் கலை ஆர்வத்தைப் பலர் பாராட்டினர்; பலர் வெட்டிச் செலவு என் ருர்கள்.

எனக்கு இதன் காரணம் புரிந்தது.

ராகவன் !

அவன் அழகன். கலை ஆர்வம் கொண்ட வன் ! கல்லூரி நாடகங்களில் நடித்து அனுபவப்பட்டவன். அந்த அனுபவம் அவனுக்கு வேலையைத் தந்திருக்கிறது. அவ னிடத்தில் நெருக்கத்தையும் தந்திருக்கிறது.

நடிகர்கள் தேர்வு நடந்தது.

ஃபியட் கார் உங்களுக்குத் தெரியும். அதன் விளக்கம்?

ஃபாப்ரிகா இதாலியானா ஆடோமொபிலி டொரினோ.

நா. மனோகரன்

"மிஸ்டர் சுரேஷ்! நீங்களும்கூட ஏதாவது சின்ன 'ரோல்' எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்."

அவள் வற்புறுத்தினாள்.

"எக்ஸ்க்யூஸ் மீ மேடம்...நான் ஒரு ரசிகன்...கடைசிவரை இப்படி ரசிகனாகவே இருந்துவிடுகிறேன்.." என் குரல்கரகரத்தது.

தினம் தினம் ரிகர்ஸல்.... அது சம்பந்தப் பட்ட பேச்சுக்கள், வேடிக்கைகள், ஹாஸ்யங்கள்..... ஒரே மாதிரி ஆபீஸ் பேச்சுக்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த எங்களுக்கு இது ஒரு மாறுதலாக இருந்தது. மனத்துக்கு இதமாக இருந்தது. அது மட்டுமல்ல, 'நான் ஒரு மானேஜிங் டைரக்டர்' என்ற தகுதியை மறந்து லேகாவும் ஒரு சாதாரண ஊழியரைப் போல் எங்களுடன் கலந்து கொண்டது அனைவருக்கும் வியப்பாக இருந்தது....எனக்கு?

"என்ன மிஸ்டர் சுரேஷ்.... யோசனை? மிஸ்டர் ராகவன் இந்த சீனில் எப்படி நடித்தார் பார்த்தீர்களா? ரியலி வொண்டர்புல்!"

அவள் முகத்தின் மகிழ்வின் தெறிப்புக்களை, கண்களில் போதையின் மயக்கத்தை என்னால் எடை போட முடிந்தது! நான் மௌனமாக ஆமோதித்தேன்.

"கொஞ்சம் 'டம்மி' படிக்கிறீர்களா,- மிஸ்டர் சுரேஷ்?"

யாரோ ஒருவர் வரவில்லை என்பதற்காக என்னை ராகவன் வற்புறுத்தினான்.

"டம்மிதானே, ப்ளீஸ்...." — லேகாவும் சொன்னாள்.

என்னை 'டம்மி'யாக்கிப் பார்ப்பதில் எத்தனை பேருக்கு மகிழ்ச்சி!

லேகாவின் குரலுக்கு மறுப்புச் சொல்லத் தெம்பற்றவனாய் எழுந்து போனேன்.

நாடக தினம்.

எக்கச்சக்கக் கூட்டம். எங்கள் கம்பெனியைப் பொறுத்தவரையில் இது ஒரு புதிய அனுபவம்!

சென்னையிலிருந்து 'திரைப்பட டைரக்டர்கள்' ஸ்பெஷலாக வரவழைக்கப்பட்டிருந்தனர். சரித்திர நாடகமானதால் எக்கச்சக்கமாய்ச் செலவு. நான் இங்குமங்கும் ஓடிக் கொண்டிருந்தேன். எல்லா ஏற்பாடுகளும் என்னைச் சேர்ந்தவை. நாடக அரங்கம் அமைப்பது, வாழை மரம் கட்டுவது, சென்னையிலிருந்து வரும் சினிமா டைரக்டர்களை விமான நிலையத்துக்குச் சென்று அழைத்து வந்து, அவர்கள் வசதியாகத் தங்க ஹோட்டலில் அறைகள் ஏற்பாடு செய்வது இப்படி எத்தனை எத்தனையோ!

காட்சிக்குக் காட்சி கை தட்டல்!

நான் இருண்ட பந்தலில் அமர்ந்திருந்தேன்...... நாடக முடிவில் அனைவரும் ராகவனைப் பாராட்டிப் பேசினார்கள்....

ஒவ்வொருவரும் அவன் திறமையை வியந்து புகழ்ந்தனர்.

அவள் முகம் மலர்ந்ததைக் கவனித்தேன்.

அவனுக்கு ஒரு வெள்ளிக் கோப்பை பரிசாக அளிக்கப்பட்டது. அவன் வெற்றிப் பெருமிதத்துடன் 'கையில் 'கப்'புடன், கழுத்தில் மாலையுடன் டைரக்டர்களுடன் புகைப்படம் எடுத்துக் கொண்டான். கடைசியாக நன்றி தெரிவிக்கும்போது என் பெயரையும் சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மறுநாள்... அன்று ராகவன் வரவில்லை.

அன்று முழுவதும் 'பஸ்ஸர்' ஒலிக்கவில்லை!

இரண்டு நாட்கள் ஆயின.

மூன்று நாட்கள் ஆயின!

ராகவன் வரவே இல்லை!

ஆபீஸ் விஷயமாகப் பல காரியங்கள் முடங்கிக் கிடப்பதை உணர்ந்தேன்.

என்ன செய்வது?

இன்னும் ஆபீஸில் பலர் அந்த நாடகத்தின் பிரமையிலிருந்து மீண்டதாகவே தெரியவில்லை! அதே பேச்சு!

நான் யோசித்துக் கொண்டிருந்தபோது 'பஸ்ஸர்' ஒலித்தது!

ராகவன் இப்போது இங்கு இல்லை! இது... இது கண்டிப்பாக எனக்குத்தான்!

நான் எழுந்தேன்.... வழக்கம்போல் 'காலரை'ச் சரி செய்யக் கை விழைந்தபோது எனக்குள் நானே சிரித்துக் கொண்டேன்.

கலைந்த தலையுடன் அவள் அறைக்குள் நுழைந்தேன். அவள் குனிந்தபடி அமர்ந்திருந்தாள். அவள் முன்....?

ஒரு கவர் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது.

"மிஸ்டர் ராகவனிடமிருந்து கடிதம் வந்திருக்கிறது. அவர் இனி வேலைக்கு வரமாட்டாராம். சினிமாவில் நடிக்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்துவிட்டதாம். கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்.... இந்த நாடக விழாவால் குறைந்தது ஐயாயிரம் ரூபாயாவது செலவாகியிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அந்தச் செலவை 'கம்பெனி'க் கணக்கில் காட்ட வேண்டாம்! அது...அது....என்னுடைய சொந்த நஷ்டமாக இருக்கட்டும்... ஆமாம்; என் கணக்கிலிருந்து நான் அந்த நஷ்டத்தைத் தந்துவிடுகிறேன். அது என் சொந்த நஷ்டம்...

அவள் ஒரு கணம் நிறுத்தினாள்.

குனிந்த தலை நிமிராமல் பேசியதிலிருந்து அவளுள் குடிகொண்டிருக்கும் பாரத்தை என்னால் யூகிக்க முடிந்தது.

அவள் முன் போடப்பட்டிருந்த கண்ணாடி மேஜையில் அவள் அழகிய முகம்....

அந்த முகத்தின் கலங்கிய கண்கள்....

அதிலிருந்து வெளிவரக் காத்திருக்கும் பனி நீர்த் துளிகள்....

"மிஸ்டர் சுரேஷ்...! 'பென்டிங்'கில் இருக்கும் இந்த 'ஆர்டர்'களைக் கொஞ்சம் சீக்கிரம் கவனியுங்கள். ரொம்ப நாட்களாக நாம் தூங்கிவிட்டோம்...இனி 'பிரிஸ்கா'க இருக்க வேண்டும்....ஓ.கே."

அவள் இயல்பாகச் சிரிக்க முயன்றாள்.

'உண்மைதான் லேகா.... நீ தூங்கிப் போனாய்.... ஓர் அழகான இனிமையான தாலாட்டில் உறங்கிப் போனாய்!' நான் வெளியே வந்துவிட்டேன். என் பக்கத்து 'சீட்' காலியாகத்தான் இருக்கிறது! மீண்டும்...

ஒரு மலர் பூத்துக் கொண்டேயிருக்கிறது!

பாம்புப் படைத் தலைவர்

சிவபாலன்

சென்னையில் உள்ள பெல்ஜிய நாட்டுத் தூதரகத்திலிருந்து 'அவசர போலீஸ் உதவி—100'க்குத் தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது.

உடனே போலீஸ் லாரி விரைந்தது. பெல்ஜிய தூதரகத்தில் உள்ள அனைவரும் பயத்தால் செயலற்றுத் தென்பட்டனர்.

'ஒரு பெரிய நல்ல பாம்பும், பெரிய சாரைப் பாம்பும், பங்களாத் தோட்டத்தின் பின்புறம் நுழைந்திருக்கின்றன' என்று போலீசுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

போலீசார் வீட்டைச் சுற்றிலும் சந்து, பொந்து, மரம் செடி அடர்ந்த தோட்டம், முழுவதும் தேடியும், பாம்புகள் தென்படவில்லை!

''பாம்பைப் பிடிக்கப் பாம்பாட்டியை வரவழைக்கலாம்!....'' என ஒருவர் கூறினார்.

உடனே போலீஸ் லாரி கோடம்பாக்கத்தில் உள்ள ரங்கராஜபுரம் பகுதியில் வசிக்கும் ஜுஜுப் மோடி. மஸ்தான் வீட்டுக்கு எதிரில் வந்து நின்றது.

போலீஸ் லாரியைக் கண்டதும் அக்கம் பக்கமுள்ளவர்கள் 'ஏதோ என்னவோ' என்று பயந்தார்கள். ''மஸ்தானை அழைத்துச் சென்று பயத்தைப் போக்கவே வந்திருக்கிறோம்!'' என்று போலீசார் கூறினார்கள்.

பெல்ஜியத் தூதரகத்தின் பின்னால் பொந்துகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த ஒரு டஜன் பாம்புகளை உயிரோடு பிடித்து விட்டார் மஸ்தான்! எல்லாம் நாகப் பாம்புகளே!

அரை நாளில் டஜன் பாம்புகளைப் பிடித்த தற்கு நூற்றுப் பதினைந்து ரூபாய் சன்மானம் அவருக்குக் கிடைத்தது!

தமிழக அமைச்சராக இருந்த திரு பி. கக்கன் வீட்டிலும், பாம்பு வந்து, உடனே போலீஸ் உதவி கோரப்பட்டது. ஓய்வுபெற்ற ஐ. ஜி. ஒருவர் வீட்டிலும் பாம்பு வந்தது. இப்படிப் பலர் போலீஸுக்கு ஃபோன் செய்கிறார்கள். சில இடங்களில் போலீசாரே பாம்பைக் கொன்று பயத்தைப் போக்கிறார்கள்.

ஆனால், கக்கன் வீட்டிலும், ஓய்வு பெற்ற ஐ. ஜி. வீட்டிலும் இன்னும் சில இடங்களிலும், 'பாம்பைக் கொல்லாதீர்கள் உயிருடன் பிடித்துச் செல்ல யாரையாவது வரச் சொல்லுங்கள்' என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். ''வாழும் பாம்பை வீட்டில் கொல்ல வேண்டாம்'' என்ற எண்ணம்தான் காரணம். போலீஸ் மஸ்தானின் உதவியை நாடியது.

இப்படிப் பிடித்துப் போகும் பாம்புகளைக் கொண்டு ஜீவனம் செய்கிறார் மஸ்தான்! அவரிடம், பாம்புக் கடிக்கு வேர் இருக்கிறது என்கிறார்களே?'' என்று கேட்டேன்.

''இருக்கிறது. கொல்லி மலைச் சாரலில் 'சிரியா நங்கே' என்ற வேர் அகப்படுகிறது. அமாவாசையன்று விரதம் கொண்டு, காப்புக் கட்டி வேர் எடுக்கணும். அந்த வேரைப் பாலில் உரசி அரைத்து, நல்ல பாம்போ, வேறு விஷப் பாம்போ கடித்து நுரை கக்கி விட்டாலும்கூட, இந்த மருந்தை உள்ளுக்குக் கொடுக்கணும். பாம்பு கடித்தது எனத் தெரிந்து பதினைந்து நிமிடங்கள் தாண்டாமல், நாக்கில் அரைத்துத் தடவிவிட்டால் நிச்சயம் பிழைத்து விடுவார்.

''சத்தியத்துக்குக் கட்டுப்பட்டது நல்ல பாம்பு. மந்திரத்துக்கும் கட்டுப்பட்டது. என் குருநாதர் உபதேசம் செய்த மந்திரம் தான் எனக்கும் என் குடும்பத்துக்கும் ஆபத்து வராமல் காத்து வருகிறது'' என்பது இந்தப் பாம்புச் சித்தரின் கருத்தாகும். மஸ்தான் ஆயிரம் நல்ல பாம்புகளைப் பிடித்துப் பற்களைப் பிடுங்கி, விஷப் பையையும் அகற்றியவர்.

பாம்புகளை வைத்து என்ன செய்கிறார்?

திரைப் படங்களுக்குத்தான் 'சப்ளை' செய்கிறார்! தமிழ், தெலுங்கு, கன்னட, இந்திப் படங்களில் வந்த பல பாம்புகள் மஸ்தான் வைத்திருப்பவைதாம்.

புற்றில், இயற்கையான சூழலில் நல்ல பாம்புகள் வருஷக் கணக்கில் வாழுமாம். ஆனால் அந்தப் பாம்புகளைச் சினிமாப் படப் பிடிப்புக்காக ஆயிரம் 'வாட்' விளக்கு வெளிச் சத்தில் ஓடவிட்டால் ஆறு மாதங்கள் கூட உயிர் வாழ்வதில்லையாம்!

கருநாகம், கோதுமை நாகம், செட்டி நாகம், பாப்பார நாகம் — என நான்கு வகை நாகங்களே பெரியதாக — எட்டு, பத்தடி நீளம்வரை வளர்ச்சி பெற்றிருக்குமாம்.

பூநாகம் என அழைக்கப்படும் சில சிறிய நாகங்கள் தாழம்பூ, மல்லிகைப்பூ, புளியம்பூ வாசனைக்காக அம்மரங்களையோ புதர் களையோ சுற்றி இரவில் ஊர்ந்து வருமாம்.

''நல்ல பாம்பின் நச்சுப் பற்களைப் பிடுங்கு கிறீர்களே, பற்கள் மறுபடியும் வளருமா?'' என்று கேட்டேன்.

''ஆறு மாசத்துக்கொரு முறை பற்களைப் பிடுங்கியாகணும். விஷப் பல் வளரக்கூடியது. விஷப் பையை எடுக்கும்போது துளி விஷம் பல்லிடுக்கில் தெறித்திருந்தால்கூட, விஷத் துளியே விஷப் பல்லாக மீண்டும் முளைக்கும்'' என்கிறார் மஸ்தான். உயிரியல் விஞ்ஞானிகள் வேறு அபிப்பிராயம் வைத்திருக்கக் கூடும்.

''குழந்தைங்க வர்ற இடம்... எடுத்துண்டு போ!...'' எனப் பயத்தால் தெருவில் வரும் பாம்பாட்டியை விரட்டுகிறோம் நாம்.

ஆனால் மஸ்தான் வீட்டில் ஐம்பதுக்கு மேல் பாம்புகள் பெட்டிகளில் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவரது குழந் தைகள் பயமில்லாமல் வாழ்கின்றன!

ஒரு சினிமாப் படத்துக்காக 'நூறு நல்ல பாம்புகள் படம் எடுத்து ஆட வேண்டும்... பாம்புகள் சீறி வரவேண்டும்' என்றார் ஒரு படாதிபதி. அதோடு போச்சா அந்தப் பயங் கரக் காட்சி! ''தேள்கள், நட்டுவாக்காலிகள் எல்லாம் தேவை. எவ்வளவு முடியுமோ, கொண்டுவா!'' என்று முன்பணம் தந்தார்!

நூற்றுப் பதினைந்து நாகங்கள், முந்நூறு தேள்கள், எட்டு டஜன் நட்டுவாக்காலிகள்.

ஒரு பெரிய தகர டிரம்முக்குள் தேள்களை யும், நட்டுவாக்காலிகளையும் அடைத்து அவற் றுக்கு மாமிசங்களையும் உணவாகப் போட்டு, பத்து நாட்கள் பாதுகாத்தார் மஸ்தான் தம் வீட்டில்.

இத்தனை சிரமப்பட்ட பிறகு நூறு பாம்பு களை மட்டும் படத்திலே இடம் பெறச் செய்து, மற்றவற்றை வேண்டாம் என்று கூறி விட் டார் தயாரிப்பாளர்! படத் தயாரிப்பே பாதியில் நின்று போயிற்று! அவ்வளவு தேள் களையும் என்ன செய்வது?

கட்டு மரத்தில் கொண்டு சென்று, நடுக் கடலில் டின்னோடு தூக்கி எறியச் செய் தாராம் மஸ்தான். வேறு எங்கே விட்டாலும் ஆபத்தை விலைக்கு வாங்கியதாகுமே!

இன்று தம் மகன்களையும் பாம்புகளுடன், படப் பிடிப்புகளுக்கு அனுப்பி வைக்கிறார். சமீபத்தில் ஓர் இந்திப் படத்துக்காக சிம்லா வரை சென்றார். வெளிநாட்டுக்காரர்கள், பாம்பு— கீரி சண்டையைப் பார்க்க விரும்பி இவரை அழைக்கிறார்கள்.

''கோடி வித்தையும் சாண் வயத்துக்குத் தான்.... இப்ப வருமானமே போதவில்லை. தினமும் பாம்புகளுக்கு முட்டை, பால் வாங் கவே இருபது ரூபாய் வேண்டியிருக்கிறது. அவைகளை வைச்சுத்தான் என் குடும்பம் பிழைக்கணும்!....'' என்கிறார் மஸ்தான் உற் சாகம் இழந்த குரலில்.

நமக்கு அபாயமாகத் தோன்றும் வாழ்வில் 'அபாயமில்லை' என்று உணர்த்தும் அதிசய மனிதரான மோடி மஸ்தான் ஆழ்ந்த கடவுள் நம்பிக்கை கொண்டவர்.

1. நண்பர்களான நாகங்களுடன் மோடி மஸ்தான்!
2. மலைப்பாம்புடன் விளையாடும் மஸ்தானின் பிள்ளை.
3. 'பயமா? அப்படின்னு?'
4. ''பாம்பாட்டியா வேஷம் கட் டிட்டா ஆச்சா? பிடிபுங்க தைரியமா!''

பலத்திற்கும்
ஆரோக்கியத்திற்கும்
பண்டிட் D. கோபாலாசார்லுவின்
ஜீவாம்ருதம்
1898
ஆயுர்வேதாஸ்ரமம் லிமிடெட் சென்னை-17.

17. பழி உணர்வு

''விழா முடிந்ததும் நான் ஸீனியரோடு போக வேண்டும்'' என்றான் சம்பத்.

நளினி, அவன் பக்கம் திரும்பினாள். ''இன்னும் ஆபீஸில் வேலை இருக்கிறதா?'' என்று கேட்டாள்.

''புதுக் கேஸ் ஒன்று வந்திருக்கிறது. சில தீர்ப்புக்களைப் பார்த்துக் குறிப்பு எடுத்து வைக்க வேண்டுமாம். நீயும் வருகிறாயா?''

''வெகுநேரம் ஆகி விடுமே!''

''ஆனால் என்ன? வாயேன். நீயும் வந்தால் கொஞ்சம் சுறுசுறுப்பாயிருக்கும்.''

''ஊஹூம். நானும் கூட இருந்தால் அரட்டைதான் அடிப்போம். உங்களால் குறிப்பு எடுக்க முடியாது'' என்று கூறி நளினி சிரித்தாள்.

''பிளீஸ்... வாயேன். எட்டு மணிக்கு வீட்டுக்குப் போய்விடலாம்'' என்றான்சம்பத். அவனுடைய வேண்டுகோளை அவளால் மறுக்க முடியவில்லை.

''விழா முடிந்தபிறகு யோசித்துக் கொள்வோமே!'' என்றாள்.

''வேறு வேலை ஏதாவது இருக்கிறதா?''

''ஊஹூம்.''

''பின்னே என்ன?'' என்று கேட்டவன் அவளுடைய இடது கையில் கட்டியிருந்த கடிகாரத்தைப் பார்த்து வியந்தான்.

''இதென்ன புதிதா?''

''சிங்கப்பூரிலிருந்து வந்தது'' என்று கூறியபடி, இடது மணிக்கட்டை அவனுடைய நாற்காலியின் கை மீது வைத்தாள். கடிகாரத்தைத் தொடுவதுபோல் பாசாங்கு செய்து கொண்டு மெதுவாக அவளுடைய மணிக்கட்டைத் தீண்டினான். ஒரு மலரைத் தொடுவது போல் மிக ஜாக்கிரதையாகத் தொட்டு மணிக்கட்டைத் திருப்பினான்.

''கடிகாரமும் ஸ்டிராப்பும் பிரமாதமாயிருக்கின்றன'' என்றான்.

அவனுடைய பிடியிலிருந்து கையை விடுவிக்க நளினி முயலவில்லை. அவனுடைய ஸ்பரிசம் இதமாயிருந்தது. வேறு யாரும் கவனித்துவிடக் கூடாதே என்ற பயத்தில் சுற்றுமுற்றும் பார்த்தாள். மேடையில் கலெக்டர் பேசிக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய பேச்சில் எல்லோரும் லயித்திருந்தார்கள்.

''கடிகாரம் மட்டுமில்லை; உண்மையில் உன்னுடைய கையின் அழகும் பிரமாதம். இவ்வளவு அழகான அமைப்பு எல்லாருக்கும் கிடைத்து விடுவதில்லை. அதோ எதிரே மேடையில் இருக்கிறாளே கோமளம், அவளுக்கு முகம்தான் அழகாக அமைந்து விட்டதே தவிர, அவள் கையைப் பார். பலகை மாதிரி தட்டையாக இருக்கிறது.''

நளினி கோமளத்தைப் பார்த்தாள். கோமளத்தின் அழகை ஒப்பிடும்போது தான் ஓர் அவலட்சணம் என்று நினைத்தாள். கோமளத்தின் கையைப் பார்த்தாள். சம்பத் கூறியது போல் தட்டையாக இருந்தது. ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கு ஒவ்வோர் அங்கத்தில் அழகு கொட்டிக் கிடக்கும். கோமளத்தின் முகத்தைப் பார்த்துவிட்டு அவளுடைய கையைப் பார்க்கும் போது எவ்வளவு அருவருப்பாயிருக்கிறது. அவளைவிடத் தன்னுடைய கரம் அழகாயிருப்பதை எண்ணி மனம் பூரித்தாள் நளினி. அந்த அழகைச் சம்பத் வாயாரப் புகழ்ந்தது அவளை இன்னும் உற்சாகப்படுத்தியது. மீண்டும் தன் மணிக்கட்டைப் பற்ற மாட்டானா என்று அவள் மனம் ஏங்கியது. மணிக்கட்டில் குறுகுறுப்புத் தோன்றியது.

''ஸ்டிராப்போடு சேர்த்து இரண்டாயிரம் ரூபாய் ஆகிறது '' என்றான்.

'' அடேயப்பா !''

''சிங்கப்பூரிலேயே இந்த விலை.''

''உனக்கு இரண்டாயிரம் என்பது இருநூறு ரூபாய் மாதிரி.''

''ஏன் அப்படி ?''

''மில் முதலாளியின் பெண்ணாயிற்றே ! என்னைப் போல் அன்னக்காவடியா ?''

''உங்களுக்கு மட்டும் என்ன குறைவாம்?''

''மாதம் நானூறு ரூபாய்கூட வரும்படி இல்லை'' என்று கூறி நீண்ட பெருமூச்சு விட்டான் சம்பத்.

''ஏன் அவசரப்படுகிறீர்கள்? போகப் போக வருமானம் கூடும். வருங்காலத்தில் நீங்கள் பிரபல வக்கீல் ஆகிவிடுவீர்கள் '' என்றாள் நளினி.

''நீ நம்புகிறாயா ?''

''ஓ..... நிச்சயமாக.''

''நாம் இருவரும் சேர்ந்து ஓர் ஆபீஸ் ஆரம்பிப்போமா ?''

''ஐயோ, நாம் இருவருமா? ஆபீஸில் வக்கீல் வேலை நடைபெறாது. அரட்டைதான் நடக்கும். கட்சிக்காரன் ஓடியே போய்விடுவான்'' என்று கூறிச் சிரித்தாள் நளினி.

'நாம் இருவரும் வக்கீல் ஆபீஸ் ஆரம்பிப்பதைவிட வாழ்க்கை ஆபீஸ் ஆரம்பித்தால், இந்தக் கட்சிக்காரர்களை நம்பி வாழ வேண்டியதில்லை.' — இப்படிச் சம்பத் மனத்துக்குள் முனகிக் கொண்டான்.

வெளியீட்டு விழா முடிந்தபோது இரவு ஏழு மணியாகி விட்டது. ஆவுடையப்ப பிள்ளை, பந்தலின் வாசலுக்கு வந்தபோது அங்கே நளினியும் சம்பத்தும் நிற்பதைக் கண்டார். சற்றுத் தள்ளிக் கருணாகரனும், ராகவனும் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். மதுரம், கருணாகரனுக்காக வாசலில் காத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

''சம்பத்! காரில் ஏறேன். போகலாம்'' என்றார் ஆவுடையப்பபிள்ளை.

'' நானும் ஆபீசுக்குத்தான் வருகிறேன். இவரை நான் அழைத்து வந்து விடுகிறேன்'' என்றாள் நளினி.

'' உன் அப்பா ?''

''அவர் வேறு காரில் வந்திருக்கிறார். அவர் மில்லுக்குப் போகிறார்.''

'' சரி, சீக்கிரம் வந்து சேருங்கள். இங்கேயே அரட்டையில் இறங்கிவிடாதீர்கள்'' என்று கூறிவிட்டுத் தம் காரில் ஏறினார் ஆவுடையப்பபிள்ளை.

பந்தலின் வாசலுக்கு வந்த கருணாகரன், ''எனக்குக் கூட்டத்துக்குப் போக நேரமாகி விட்டதே. என்ன செய்யலாம் ?'' என்று மதுரத்திடம் கேட்டார்.

''வீட்டுக்குப் போய்விட்டுப் போகலாமே?'' என்றாள் மதுரம்.

''நேரமாகிவிடும். ஏழு மணிக்குக் கட்சிக் கூட்டம். இப்போதே மணி ஏழேகால் ஆகி விட்டது. நீ வீட்டுக்குப் போக ஒரு கார் பார்க்க வேண்டும்'' என்று கூறியபடி சுற்று முற்றும் பார்த்தார்.

பத்திரிகை ஆசிரியர் சந்தானம் தம் காரில் ஏறிக் கொண்டிருந்தார். காரின் பின்பக்கத்தில் இரண்டு பெண்கள் அமர்ந்திருந்தார்கள். அதைக் கண்டதும் மதுரம், ''அதோ சந்தானம் புறப்படப் போகிறார். நம் வீட்டு வழியாகத்தானே அவர்போக வேண்டும். அவருடைய காரில்போய்விடுகிறேனே'' என்றாள்.

'' சச்சீ ... அவருடைய காரிலா ?'' என்று கேட்டு விட்டு முறைத்தார் கருணாகரன்.

''துணைக்குப் பெண்கள் இருக்கிறார்கள்'' என்றாள் மதுரம்.

''அதெல்லாம் வேண்டாம்'' என்று கண்டிப்பாக மறுத்தார் கருணாகரன். மதுரத்துக்கு உள்ளூறக் கோபம் மூண்டது. தன் மீது அவருக்கு நம்பிக்கை இல்லாததால்தான் அப்படிச் சொல்கிறார் என்பதை உணர்ந்ததும் அவளுடைய மனம் கொந்தளித்தது. வெறுப்பையும் கோபத்தையும் உள்ளூற அடக்கியபடியே நின்றாள்.

''நளினி நம் வீட்டைத் தாண்டித்தான் போக வேண்டும். அவளோடு போய்விடு.... என்ன?'' — கருணாகரன் சொன்னார். மதுரம் தலையை அசைத்தாள்.

'' நான் வீட்டுக்கு வர நேரமாகும் '' என்றார்.

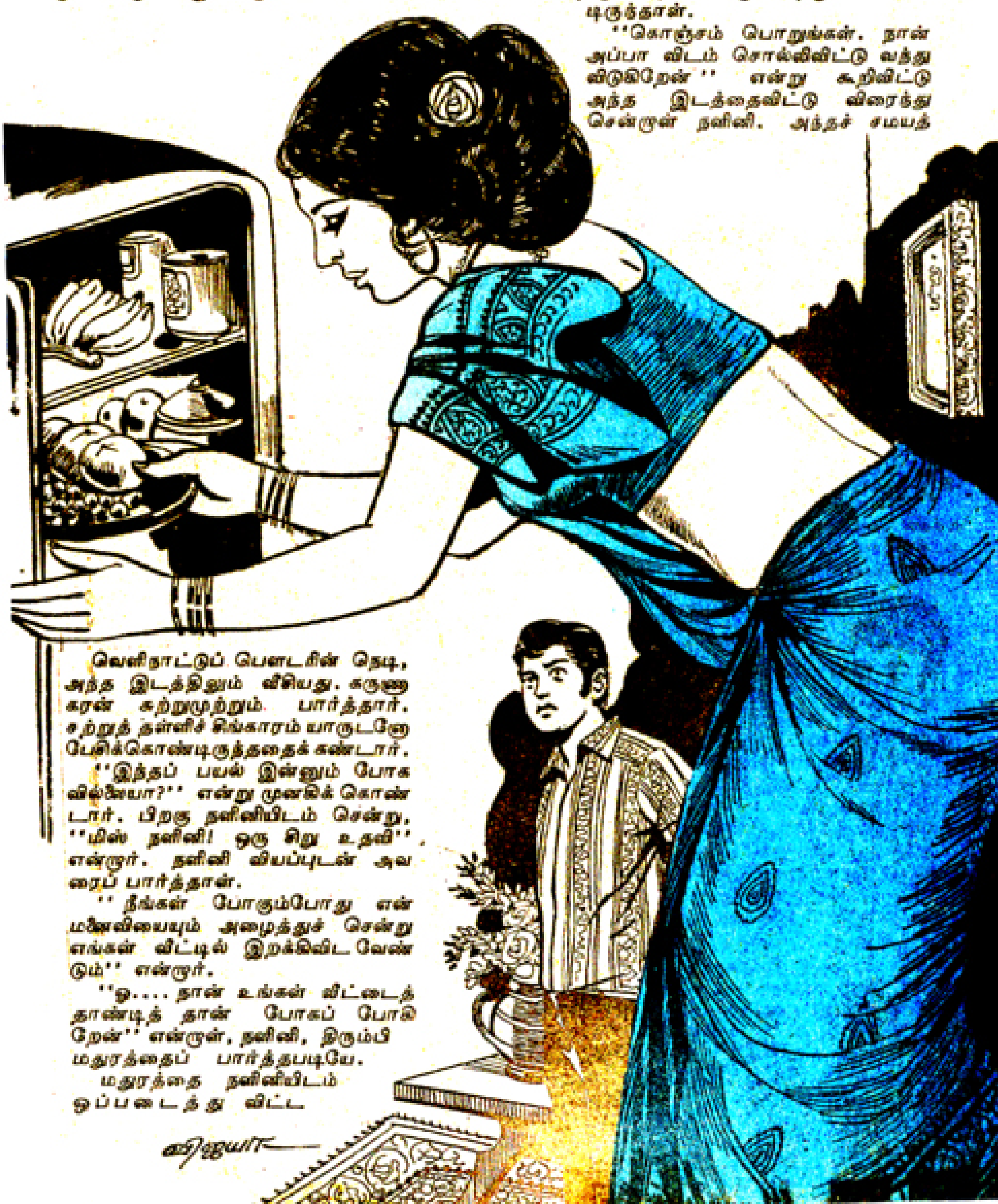
'' ஏன்?'' — மதுரம் சிரத்தையின்றிக் கேட்டாள்.

''கட்சிக் கூட்டம் முடியவே மணி பத்தாகும். அதற்குப் பிறகு ராகவனைப் பார்க்கப் போக வேண்டியிருக்கிறது. எப்படியும் பதினொரு மணியாவது ஆகிவிடும். வீட்டை ஜாக்கிரதையாகப் பூட்டிக் கொள்'' என்றார் கருணாகரன்.

''பூட்டிக் கொள்ளாமல் திறந்து வைத்துக் கொண்டா தூங்குவேன் '' என்று மனத்துக்குள்ளே முனகினாள் மதுரம்.

திருப்தியுடன் தம்முடைய காரில் ஏறிச் சென்றார் கருணாகரன். அவருடைய கார் மறைவதை மிகுந்த வெறுப்புடனும் குரோதத்துடனும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள் மதுரம். மனத்திலே தகித்துக் கொண்டிருந்த உணர்வுகள் பெருமூச்சாகச் சீற்றத்துடன் வெளியேறின. அவளுடைய பார்வை, சற்றுத் தள்ளி நின்று கொண்டிருந்த சிங்காரத்தின் மீது விழுந்தது. சிறிது நேரம் அவனை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அவனுடைய நெடிய களைத்த உருவம் அவளுடைய கொதித்த உள்ளத்துக்குக் குளிர்ச்சியூட்டுவதாக இருந்தது. அவனுடைய பார்வை தன் பக்கம் திரும்பாதா என்று காத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

''கொஞ்சம் பொறுங்கள். நான் அப்பா விடம் சொல்லிவிட்டு வந்துவிடுகிறேன் '' என்று கூறிவிட்டு அந்த இடத்தைவிட்டு விரைந்து சென்றாள் நளினி. அந்தச் சமயத்

வெளிநாட்டுப் பௌடரின் நெடி, அந்த இடத்திலும் வீசியது. கருணாகரன் சுற்றுமுற்றும் பார்த்தார். சற்றுத் தள்ளிச் சிங்காரம் யாருடனோ பேசிக்கொண்டிருந்ததைக் கண்டார்.

''இந்தப் பயல் இன்னும் போகவில்லையா?'' என்று முனகிக் கொண்டார். பிறகு நளினியிடம் சென்று, ''மிஸ் நளினி! ஒரு சிறு உதவி'' என்றார். நளினி வியப்புடன் அவரைப் பார்த்தாள்.

'' நீங்கள் போகும்போது என் மனைவியையும் அழைத்துச் சென்று எங்கள் வீட்டில் இறக்கிவிட வேண்டும்'' என்றார்.

''ஓ.... நான் உங்கள் வீட்டைத் தாண்டித் தான் போகப் போகிறேன்'' என்றாள், நளினி, திரும்பி மதுரத்தைப் பார்த்தபடியே.

மதுரத்தை நளினியிடம் ஒப்படைத்து விட்ட

தில் சிங்காரத்தின் பார்வை, மதுரம் இருந்த திசையில் திரும்பியது. அவனைக் கூப்பிடும் பாவனையில் தலையைச் சற்று அசைத்தாள், மதுரம். அதைக் கவனித்த சிங்காரம், தான் பேசிக் கொண்டிருந்த நபரிடமிருந்து விடை பெற்றுக் கொண்டு மதுரத்தை நெருங்கி வந்தான்.

"உங்கள் புத்தகம் ஒன்று என்னிடம் இருக்கிறதே!" என்றாள் மதுரம்.

"இருக்கட்டுமே அவசரம் இல்லை. மெதுவாகப் படித்துவிட்டுக் கொடுங்கள்" என்றான், சிங்காரம் பல்லெல்லாம் தெரியச் சிரித்தபடியே.

"படித்து முடித்துவிட்டேன். இப்போது வீட்டுக்கு வாருங்களேன். தந்து விடுகிறேன்."

"இப்போது அவசரமில்லை. மெதுவாக வாங்கிக் கொள்கிறேன்" என்றான் மரியாதை மிகுந்த குரலில்.

"கட்சிக் கூட்டம் என்று அவர் போய்விட்டார். திரும்பி வர வெகுநேரம் ஆகுமாம். நளினியின் காரில்தான் நான் போகப் போகிறேன்" என்றாள் மதுரம். "உங்கள் புத்தகத்தை இன்றே வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்."

நளினி அவளை நோக்கி வேகமாக வந்தாள். சம்பத்தும் உடன் வந்தான்.

"நாம் போவோமா ?" என்று மதுரத்தைப் பார்த்துக் கேட்டாள் நளினி. மதுரம் தலையை அசைத்தாள். "காரில் நிறையப் பேர் வருகிறார்களா ?" என்று கேட்டாள்.

"இல்லை, நானும், மிஸ்டர் சம்பத்தும் தாம். வழியில் உங்களை இறக்கிவிடுகிறேன். நாங்கள் ஸினியர் ஆபீஸுக்குப் போகிறோம். முன் பக்கத்தில் ஏறிக் கொள்ளுங்கள்" என்றாள் நளினி.

"மிஸ்டர் சிங்காரம்! காரில் இடம் இருக்கிறது. வாருங்களேன். புத்தகத்தைத் தந்து விடுகிறேன்" என்றாள் மதுரம்.

சிங்காரம் அவனுடைய வழக்கமான அசட்டுச் சிரிப்பை உதிர்த்தான். "ஹி....ஹி... புத்தகத்துக்கு அவசரம் இல்லை" என்றான், அடக்கமாகவும் மரியாதையாகவும்.

"காரில் இடம் இருக்கிறது. ஏறிக் கொள்ளுங்கள்" என்றான் சம்பத்.

புத்தகத்தைத் திருப்பிக் கொடுப்பதில் இவளுக்கு இவ்வளவு அவசரம் ஏன் என்பது புரியாமல் குழம்பிய சிங்காரம் அசடு மாதிரி நின்றான். மதுரத்துக்குக் கோபமும் எரிச்சலும் தோன்றின. காரின் முன் பக்கத்தில் தான் ஏறி அமர்ந்து கொண்டதும், அவனைத் திரும்பிப் பார்த்துக் காரில் ஏறுமாறு தலையை அசைத்துச் சைகை செய்தாள். அவளுடைய கண்களில் தெரிந்த கோபத்தைக் கண்ட சிங்காரம் ஒரு கணம் திகைத்தான்.

" ஏறிக் கொள்ளுங்கள்" என்று சம்பத் காரின் கதவைத் திறந்தபடி நின்று கொண்டிருந்ததைக் கண்டதும், குழம்பியபடியே காருக்குள் ஏறி அமர்ந்தான். நளினி காரை ஓட்டிக் கொண்டு சென்றாள்.

சிங்காரத்துக்கு அப்போது நல்ல பசி. சாப்பிட வீட்டுக்குப் போக இருந்தவனை, மதுரம் கட்டாயப்படுத்தி அழைத்துச் சென்றது அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. மதுரத்தின் வீட்டுக்குப் போய்விட்டுப் பிறகு தன்னுடைய வீட்டுக்குத் திரும்புவதற்குள் பசி அதிகமாகி விடுமே என்ற பயத்தினால்தான் மதுரத்தோடு செல்லத் தயங்கினான். அவனுக்குப் பசி வந்துவிட்டால் வேறு எதுவும் புரியாது; தேவையும் இல்லை.

மதுரத்தின் வீட்டின் முன்னால் சிங்காரத்தையும் மதுரத்தையும் இறக்கிவிட்டு நளினியின் கார் சென்றதும், மதுரம் சிங்காரத்தைப் பார்த்து இலேசாக முறுவலித்தாள்.

"இங்கே வருவதில் உங்களுக்கு என்ன சங்கடம்? அவ்வளவு தயங்கினீர்களே !"

"எனக்கு நல்ல பசி. சாப்பிடப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன்."

"அவ்வளவுதானே ! இன்று என்னோடு சாப்பிடுங்கள்" என்று கூறியபடி வாசற்படிகளில் ஏறிக் கதவில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த பூட்டைத் திறந்தாள் மதுரம். வீட்டுக்குள் வராந்தாவில் படுத்திருந்த அல்சேஷன் நாயும் பொமரேனியன் நாயும் வாலைக் ஆட்டிய வாறு ஓடி வந்தன. வாஞ்சையுடன் அவள் மீது தொற்றிக் கொண்டன. பிறகு அவளுக்குப் பின்னால் நின்று கொண்டிருந்த சிங்காரத்தைப் பார்த்து அல்சேஷன் நாய் முறைத்தது. நாயை அடக்கிச் சங்கிலியால் கட்டிப் போட்டு விட்டு, பொமரேனியன் குட்டி நாயைக் கையில் ஏந்தியவாறு வீட்டுக்குள் சென்றாள் மதுரம். அவளைத் தொடர்ந்து சிங்காரமும் சென்றான். முன் அறையின் மின்சார விளக்கை ஏற்றிய மதுரம் அவனை ஏறிட்டுப் பார்த்தாள்.

" கட்சிக் கூட்டம் முடிந்தபிறகு, கஜேந்திரா மில்ஸ் ராகவனைப் பார்க்கப் போகிறாராம். திரும்பி வரப் பதினொரு மணியாவது ஆகும்" என்று சொல்லிக் கொண்டே ஒருவித ஏக்கத்தோடு அவனைப் பார்த்தாள். அந்தப் பார்வை அவனது மந்த புத்திக்கும் ஏதோ உணர்த்துவதுபோல் இருந்தது. அவனுடைய அறிவில் திடீரென்று சலனம் தோன்றியது. எதையோ புரிந்து கொள்ள முயல்பவனைப் போல் அவளை உற்றுப் பார்த்தான்.

அந்தச் சமயத்தில் மதுரத்தின் மனத்தில் பழி வாங்கும் வெறி, கோரத் தாண்டவம் ஆடிக் கொண்டிருந்தது. கருணாகரனைப் பற்றிய எண்ணத்தினால் அவளுடைய மனத்தில் ஏற்பட்டிருந்த கொடிய கசப்பும், தீராத கோபமும் அவளைப் பூரணமாக ஆட்கொண்டிருந்தன. சிங்காரத்திடம், "என்ன சாப்பிடுகிறீர்கள் ?" என்று கேட்டவாறே பிரிஜிடைரைத் திறந்தாள்.

சிங்காரத்தின் உடல் வியர்த்துக் கொட்டியது. நெஞ்சு படபடத்தது. விழித்தபடியே நின்றான்.

மதுரம் அவனுக்காகப் பிரிஜிடைரிலிருந்து ரொட்டிகளையும், கேக்குகளையும், சாக்லேட்டுகளையும் எடுத்துக் கொண்டிருந்தாள். "உங்களிடம் ஒரு விஷயம் பற்றிப் பேசி, முடிவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது" என்று கூறி, அவனை ஓரக் கண்ணால் பார்த்தாள்.

(தொடரும்)

ஒரு ரஷ்யக் கதை

போலீஸ் நாய்

- தமிழ்வாணன் .

ஜெர்மய்யா பாப்கின் என்பவரது கம்பளிக் கோட்டை யாரோ அவர் வீட்டிலிருந்து திருடிக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். அதற்காக அவர் பெரிதும் வருந்தினார்.

எப்படியும் அந்தக் கோட்டைத் திருடியவனைக் கண்டு பிடித்துவிட வேண்டும் என்று தீர்மானித்துக் கொண்டார்.

திருடனைக் கண்டுபிடிக்கப் போலீஸ் நாய் தருவிக்க ஏற்பாடு செய்தார். சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் ஒரு போலீஸ்காரர் ஒரு பெரிய நாயை அழைத்துக் கொண்டு வந்தார். அது பழுப்பு நிறத்ததாயும், மிகவும் கூர்மையான மூக்குள்ளதாயும் இருந்தது.

அவர் நாயைப் பாப்கின் வீட்டு வாசற் கதவுப் பக்கம் நிறுத்தி, தரையில் உள்ள பாத ரேகைகளை மோப்பம் பிடிக்கத் தூண்டினார். நாய் காற்றைச் சுவாசித்தது.

அதை வேடிக்கை பார்க்கக் கூட்டம் கூடியிருந்தது. கூட்டத்தினர் ஒழுங்காக, வரிசையாக நின்றிருந்தனர். நாய் அவர்கள் பக்கம் திரும்பியது.

வரிசையில் ஐந்தாவதாகப் பெக்கா என்ற ஸ்திரீ நின்று கொண்டிருந்தாள். நாய் அவளது பாவாடையை முகர்ந்து பார்க்க முயன்ற போது அவள் சற்று நகர்ந்தாள். ஆனால் நாய் அவள் பின்னாலேயே போய் அவள் பாவாடையைக் கவ்விக் கொண்டது. அவள் தப்பித்துக் கொண்டு ஓடப் பார்த்தாள். ஆனால் நாய் அவளை விடவில்லை.

அந்த ஸ்திரீ போலீஸ்காரர் முன்னால் சென்று மண்டியிட்டாள்.

''நான் அகப்பட்டுக் கொண்டுவிட்டேன். காடி மாத்திரை மருந்து பாட்டில்கள் திருடியது நான்தான். அவற்றை என் வீட்டு ஸ்நானஅறையில் ஒளித்துவைத்திருக்கிறேன்'' என்று குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டாள்.

''கம்பளிக் கோட்டை எங்கே வைத்திருக்கிறாய்?'' என்று கூட்டத்தினர் கேட்டனர்.

''அதைப் பற்றி எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. அதை நான் பார்த்ததுகூட இல்லை'' என்று கண்ணீர் ததும்பக் கூறினாள்.

அவள் மருந்துப் பாட்டில் திருடிய குற்றத்துக்காகக் கைது செய்யப்பட்டாள்.

போலீஸ்காரர் நாயை மறுபடியும் பாப்கின் வீட்டுப் பக்கம் தரையை மோப்பம் பிடிக்கச் செய்தார். அது பத்தாவதாக நின்றிருந்தவரின் நிஜாரைப் பிடித்து இழுத்தது. அவர் வீடு நிர்மாண அதிகாரி.

அவர் திகில்பட்டு டிராயரைத் தூக்கிப் பிடித்துக் கொள்ள முயன்றார். ஆனால் நாய் மேலும் பலமாக இழுத்தது. அவர் போலீஸ்காரரைப் பார்த்துச் சொன்னார் :

'' நான் என் குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டுவிடுகிறேன். சிமெண்டில் வெள்ளைக் களிமண் கலந்து உபயோகித்தேன்.''

அவரும் கைது செய்யப்பட்டார்.

நாய் மூன்றாவது முறையாக மோப்பம் பிடித்துப் பார்த்தது. உடனே அது 'விர்' என்று முதலில் நின்று கொண்டிருந்தவரிடம் வந்து அவர் நிஜாரைக் கவ்விற்று. அவர் போலீஸ்காரரைப் பார்த்து, ''நான் யாருடைய சொத்தையும் திருடவில்லை. நான் வேலைக்கு எடுக்கப்பட்ட போது என் வயதை மூன்று வருடங்கள் குறைத்துச் சொன்னேன். அதனால் கட்டாய ராணுவ சேவையிலிருந்து தப்பினேன்'' என்றார்.

ஏதேதோ திருட்டுப் போனது தெரிய வந்ததேயன்றி ஜெர்மய்யா பாப்கினது கம்பளிக் கோட்டு காணாமற் போனதைப் பற்றி ஒரு தகவலும் தெரியவில்லை. அவர் போலீஸ்காரரிடம், மோப்ப நாயை அழைத்து வந்ததற்கான கட்டணத்தைக் கொடுத்ததை நாய் உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது. அது திடீரென்று போலீஸ்காரரின் கணுக்காலைக் கவ்விற்று. மறுகணம் போலீஸ்காரர் அந்த நாய் முன்னால் மண்டியிட்டார்.

''என்னை விட்டுவிடு. நான் என் குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டுவிடுகிறேன். உனக்குத் தீனி போடுவதற்காகக் கொடுக்கும் பணத்தில் பாதியை என் சொந்த காரியத்துக்கு உபயோகப் படுத்தி வந்திருக்கிறேன்!''

Printed and published by V. Vaidyanathan on behalf of Messrs. Bharathan Publications Private Limited at Kalki Press, Chetput, Madras-600031. Editor: K. Rajendran

எழிலரசி-
ராய்ப்பூர்
இளவரசி
யாரோ?
'மிஸ் ஏஷியா 1973'
ராய்ப்பூர் மில்ஸ்
லால்பாய் க்ரூப்
துணிகள்

Registered No. M. 4392
Registered as a Newspaper in Ceylon

